AESCHINIS RHETORIS

EPISTOLAE

VT CIRCVMFERVNTVR DVODECIM

QVAS

E RECENSIONE IO. TAYLORI ANGLI,

CVM

EIVSDEM ET WOLFII, MARKLANDI, GVILLONII,

TOVPII, IO. IAC. REISKII,

ET SVIS QVALIBVSCVNQVE NOTVLIS,

E

PRIMA ALDI MANVTII

VENETIIS 1499 IMPRESSA

EDITIONE

CONTINVA TAMEN VARIA LECTIONE CODICVM

INPRIMIS HELMSTADIENSIS, ADIECTA

EDIDIT

IOHANN SAMVEL SAMMET

ACCESSIT

APPENDICIS INSTAR VNA QVAE SVPEREST

AESCHINIS SOCRATICI EPISTOLA.

LIPSIAE

SVMTV E. B. SVICQVERTI, M DCC LXXI.

VIRIS,

MAGNIFICO AC SVMME VENERABILI

IO. AVG. ERNESTI

S.S. THEOL. DOCT. ET PROF. PVBL. ORD.

ET

MAXIM. REVER. ATQVE CLARISS.

CHR. WILH. THALEMANNO

S.S. THEOL. LIC. ET AD AED. D. NIC. DIAC.

NEC NON

EXCELL. CLARIS. AMPLISSIMOQVE

AVG. WILH. ERNESTI

RHETORICES P. P. O.

SVMMIS PATRONIS ATQVE

FAVTORIBVS

S. S.

Vobis Viri, quilibet ordine graduque ſuo, *venerandi atque honore proſequendi*, *Vobis* inquam, in hac Academia Lipſienſi me pleraque referre accepta, nunquam animo excidet. Benigniſſime liberaliſſimeque hominem fortunis plane deſtitutum excepiſtis, partim ſcholis, tectis partim, partim denique colloquiis eruditis conſiliisque ſemper datis ſaluberrimis. Et, vtinam tunc neque matri, neque amico pariter ac praeceptori aeque beneuolo ideoque maxime ſuſpiciendo, immo nec ipſi nimii quid indulſiſſem valetudini abiturus, res meae forſitan integriores manſiſſent. Nunc *Veſtram* rurſus beniuolentiam ſatis ſuperque expertus, non poſſum gratias quas quidem queo maximas, *Vobis* vero omni iure debitas, animo non habere gratiſſimo. Proſequutos me beneficiis immortalibus, aeternis ſi quid in me eſt, gratiarum actionibus iterum atque iterum proſequar. Cui autem ſponſioni vt ſit pignus quoddam, accipite qualecunque hoc in

manibus veſtris opuſculum, nullius quidem ſi *Nominum Veſtrorum dignitati* comparetur, pretii, accipite tamen fronte hilari ſic, vt ſuorum oblata ſibi olim munuſcula, etiamſi tantum aquatica, Perſarum reges accipere ſunt viſi. Ceterum D T. O. M. *Vos Veſtrosque* ſalute beet proſperrima, *Perſonas veſtras* patriae, *Veſtrae* pariter ac meae, ſoſpitet, valetudini proſpiciat optimae, et denique fortunet omnia *Veſtrum*.

Nemo ſit qui haec *Vobis* magis, maiorique ſtudio ac animi contentione cupiat atque exoptet quam

Summorum Nominum Veſtrorum

Scrib. Lipſ.
a. d. XIX Cal. Septembr.
CIↃ IↃ CCLXXI.

Cultor obſeruantiſſimus
Iohann Samuel Sammet,
S. Var.

PRAE-

PRAEFATIO.

LECTORI AEQVO ET FACILI

S. P.

Cogitanti quid loquendum denique aut faciendum ſit, ſec. prouerbium, vt qualemcunque hominem, Viri in me longe beneficentiſſimi et liberalisſimi viderent, incidit in manus tandem *Libellus epiſtolarum Aeſchinis*, Rhetoris olim Athenienſium maxime famoſi et clari. quas cum neſcirem frequenter ſeorſum occurrere, notulis iisque philologicis inſtruere et aliquando edere, haud ita pridem conatus ſum. Etenim animi affectio inde a longo tempore me magis ad *Humaniora* quae dicunt, quam munus concionatorium commouit. Nactus potisſimum in ſchola Gerauienſi occaſionem hiſtoriae literariae, idque beneficio Cl. Prof. Zeibichii paullulum deguſtandae; eius quoque magis magisque excolendae, quoad Lipſiae licuit, Magnifico ac ſumme Venerabili *Erneſtio* inprimis duce atque auctore, dedi reliquum e Theologiae ſtudio temporis, etſi in comparandis libellis ſemper domi res eſſet anguſta. Auſpicatus igitur excogitati rationem, ſtatim quibus labor eiusmodi adminiculis indigeret, quibusque equidem, in angulo quaſi orbis literati abiectus et commercio literario per triennium et quod excurrit, paene excluſus, omnino carerem ſatis perſpicere videbar. Nihilo tamen ſecius non deſperaui, praeſertim

cum illud πολυθρύλλητον: *nunquam male nunquam bene*, inter laborandum saepe numero mente versaretur. Sed satis.

Dicam potius quae hic iam praestita sint, quae minus.

Codex MSC. ea in qua vixi terra, reperiri non poterat, et quamquam *Montefalconius* mihi in Palaeographia L. I. p. 84. codicis manuscripti bombycini (in Biblioth. regia Paris. asseruati nro. 2751, quo continentur Demosthenis, *Aeschinis*, Aristotelisque opera, sine anni tamen nota, nisi quod forte Antonius Mediolanensis eum scripsit, clarus circa 1480.) notitiam dabat, id tamen cassa nuce vtilius non erat. Spes interea, fore vt olim tempus aut locus necessaria huic specimini suppeditet, in dies accreuit. quae spes me quoque non fefellit. Nam simulatque Lipsiam denuo reuersus, adirem, ceteris profectis, *Cl. D. Reiskium*, humanissime is non modo me accepit, quod hoc loco publice fateor, sed et quod maximum erat, exemplum editionis suae recentissimae vsque ad huc, praebuit, ex quo possem, aperto *ipsi* consilio, transferre illarum Aeschinis epistolarum variam lectionem e codicibus a *se* et *Tayloro* erutam, simulque quod alii Viri docti in eas collegerint, cum industria mea, si qua est, coniungere. Et haec hic dicere vnaque gratias illi Viro maximas agere debui. His ita compatis, institutum in prioribus epistolis paullo plus iusto superuaganeum esse videbitur, quod tamen in reliquis non ita deprehendetur.

Quod ad textum, Rostochiensem Cl. *Io. Caselii* de anno 1578. 8, non recepi, quippe qui plenus

plenus esset σφαλμάτων, neque in proëmio indicatum vndenam sit, etsi eum in Italia sibi comparatum seu descriptum persuasum habeo; in Italia autem aliquot temporis commoratum Caselium, testantur literae *Paulli Manutii* ad eum et eius ad illum datae. Verum *Aldinae potius editioni, eidemque 1499 Venetiis impressae adhaesi* κατὰ πόδα, quatenus quidem pro viribus eam cum Caseliana mea conferre licuit. Id idem cum *Louaniensi* de anno 1536. 8 feci. Quo efficitur vt Lector beneuolus in his certe Aeschinis epistolis, redditum sibi et restitutum Aldum, exceptis erroribus aliquot manifesto typographicis, et accentiunculis aliter positis, habeat ante oculos. Cl. *D. Reiskius* vero non eandem Aldi contulit, sed eam de anno 1513, quam cum Stephani collatam exhibere quidem promisit, sed postquam tam multa partim *è codicibus* A. B. et Helmstadiensi, partim *de suo* in textum recepit, nemo, vt quidem opinor, hic textum sibi repertum *Aldi* aut etiam *Stephani* purum, profitebitur.

Supposititias esse has epistolas, satis sit è praefatione Cl. Taylori percipere cuilibet, quam ideo hic recudendam curaui. Cl. D. Reiskius, quem hanc quoque ob rationem conueniebam, ita de hac re e forma loquendi auctoris disseruit, vt mox et eum Tayloro adstipulari, animaduerterem; quod quidem etiam in notis clarius ostendit, nulla scilicet occasione auctorem carpendi non arrepta, quod haud scio an merito factum. Eadem quoque Marklandum et Guillonium, vtrum et Wolfium non satis liquet, sen-

fiſſe, lector modice tantum doctus ex eorum ſtatim annotationibus hic inſertis, perſpiciet.

Quoniam vero porro nonullorum in tironibus intereſt, editiones et MSC. librorum paullo diligentius pernoſcere: in horum gratiam pauca huc pertinentia ſcituque neceſſaria *de editionibus et codicibus harum epiſtolarum* excerpam.

1. In dedicatione Cl. *Reiskii* ad *Gotth. Eph. Leſſingium* pag. XIV. nominantur *Taylori* codices: *Lockeranus* alter, bonae quidem notae, exſpirans tamen ante finem orationis I. alter *Harleyanus* isque probabilis, non autem habens orationem primam. Sequitur codex *Helmſtadienſis*, cuius conferendi copiam Cl. Reiskio fecit dictus modo Cl. Lesſing. Conſentit ille codex in bonis lectionibus non modo Taylorianis, ſed iis etiam *praeſtat*, immo vero *regnat in Aeſchinis* codicibus. (perinde, ac in *Demoſthenis* Auguſtanus, quem patrocinio beati Bruckeri ſibi miſſum, Cl. Reiskius in editione ſua contulit.) Continet vero is Helmſt. *Aeſchinis* omnia genuina pariter atque ſuppoſititia, perſpicuis et pulcris ad adſpectum planisque ad legendum literarum ductibus exaratus, candidis in membranis quaſi modo e manu exiiſſet calligraphi, ſcriptus. ea porro ſcripturae conſtantia, vt vno paene die abſolutus eſſe videatur. Non ipſe quidem vetuſtisſimus, verum ex eiusmodi ſumptus, eiusque auctor Georgius Chryſoccocas eſſe deprehenditur. Plura de hoc p. 772, e quibus pauca tantum curioſitatis cauſſa. In calce operis ſe ipſe nominat calligraphus, hoc pari iamborum politicorum:

Γεώρ-

Γεώργιος γέγραφεν ὁ Χρυσοκκόκης
Ἀυρίσπα τήνδε βίβλον τῷ Ιωάννῃ.

Aurispam cum conſtet ſeculo medio xv vixiſſe, conſtat item ex hoc *Georg. Chryſoccocam* qui hunc noſtr. cod. exarauit, cum illo nobili mathematico, qui ſeculo fere antiquior eſt, non eſſe permiſcendum. De duobus his Georgiis Chryſoccocis vid. *Leo Allatius* in diatribe de Georgiis pag. 695. edit. Fabricii in B. G. Tomo X. De Auriſpa vero P. Baylii Dictionar. ſ. h. v. Habentur autem in hoc codice Aeſchinis ſcripta ſeq ordine: 1) *Vita* Aeſchinis et *argumenta* trium orationum continuo ſcripta, tum 2) *Orationes* ipſae ordine vulgari ſeruato. 3) *Epiſtolae Aeſchinis* et 4) *Epiſtolae Iſocratis* non ſolum cognitae, ſed illa quoque quam ad Archidamum regem Spartanum datam, primus Dauid Hoeſchel. in notis ad Photii Bibliothecam edidit, quamque nouisſimus Iſocratis editor *Batterius* (Battier) aut ignorauit aut conſulto, male vero, omiſit. Etenim *Io. Dav. Kochler* cet. eam Vitebergae edidit cet. Sequuntur 5) *Epiſtolae Socraticae* à Leone Allatio editae. (Nimirum Pariſiis 1637. 4. quod corpus cum in ſelectiſſima libellorum penu Cl D. *Io. Godofr. Sammeti*, Icti cuilibet notiſſimi, doctiſſimi et amiciſſimi conſanguinei, reperiſſem, exſcripſi epiſt. Aeſchinis Socratici vnam.) Agmen denique claudit 6) libellus *Dionyſii Halicarn. Vita Lyſiae* inſcriptus.

Tantum de cod. MSC. Helmſtadienſi, cuius aeri inciſum ſpecimen dat Cl. *Reiskius* pag. 380. ſeptem linearum. Pauca nunc quoque poſt *Hier.*

Hier. Wolfium, *Fabricium* in B. Gr. et *Taylorum* reſtant de hoc Aeſchine noſtro dicenda. Quod vero eius laudes et vitia attinet, copioſe et ſubtiliter de iis retulit M. *Chr. Fr. Mathaei* in libello academico quem etiam Cl. D. *Reiskius* Vol. II. editionis Aeſchineae recudi iuſſit, ego vero non vidi; ſine dubio ille locum *Aeliani* de Aeſchine V. H. L. VIII. cap. 12. et *A. Gellii* Noct. Atticc. XVIII, 3. inprimis laudauit. Editionem Aeſchinis primam Aldi Man. Venetiis 1513. Voluminibus II impreſſam, et in corpore Oratorum Graecc. quos vulgo minores appellant, reperiundam, ita intelligo, vt is Aldus anno iam memorato, omnia denique Aeſchinis opera ſimul ediderit, eiusque haec editio eatenus prima ſit appellanda, non vero quatenus epiſtolas, quas ſupra iam anno 1499. Venet. excuſas eſſe, diximus, ipſique *Taylorus* et *Reiskius* ſcribunt. Quo facto, beniuolus lector in notis ſaepe a me Aldinam I laudatam reperiens, ſciat eam putari de ao. 1499 pure graecam, vtpote in illuſtri Bibliotheca Senatoria huius vrbis inueni et contuli. et vidi poſtmodum, has Aldi editiones ſibi non ſemper inuicem reſpondere, quoad fides eſſet penes Cl. *Reiskium*, cuius rei vnum ſufficiat modo exemplum, puta in epiſtola XI, haud procul ab initio — γράφονταί τινες ἀπόντα με δίκην ἢ πρόδος. hic Cl. *Reiskius: Vulgati addunt poſt* με *vocem* δίκην, *Aldinae vero et* τῷ *B deeſt.* At ibi annotaui Aldi primam τὸ δίκην legere. Sunt id genus quoque plura. Ceterum codex ille e quo Aldus textum 1513 hauſit (an etiam 1499, non patet), in monte Atho, à Con-

Conſtantio Laſcare repertus, et illinc *Florentiam* perlatus eſt, *vbi* etiamnum *in* Magni Ducis *Gaza aſſeruatur.* Sunt huius porro editionis duo exemplaria, vnum in Bibliotheca *Lipſ. Paullina*, alterum in Bibliotheca *Ienenſi.*

Corpus Aldinum recudit *Henr. Stephanus* 1575 magna cum induſtria. Conſtat praecipue, eum ad manus tunc habuiſſe *codicem* quem Taylorus *Coislinianum* appellauit, *et vnum atque alterum* eorum, quos idem Taylor eſſe *regios* perhibet, ad huc in Bibl. Regia Pariſ. aſſeruatos, *nec non tandem* ſchedas *Henr. Stringeri*, Icti Heidelb. natione Scoti, quique ius vulgauit orientale. Triennio ante *Wolfius* quoque *Aeſchinem* vna cum Demoſthene Baſil. 1572 fol. edidit, a Stephano non ſemel immerito, (ut fit) correptus. Aldinas etiam *Frobenius* recudit, opera Grynaei et Oporini. *Taylorus, qui in editione ſua Wolfii textum, ac ne hunc quidem* (iterum vt fit) curate reddit, merito hoc nomine carpitur à Cl. D. *Reiskio* in praefat. p. XXIX. ſeqq. quae legenda ſunt.

Sequitur editio nouiſſima eiusd. Cl. D. Scholaeque Sti Nicolai Rectoris *Io. Iac. Reiskii*, Viri ſupra laude mea et aliorum multorum. Hic in Volum. III Oratorum graecorum, Aeſchinis omnia complectente, reddere promiſit textum editionis Aldinae, Bibl. Paullin. Lipſ. aſſeruatae, aut Stephani (vid. praef. p. XXVIII ſq.). Dedit nempe operis experimendum Taylori exemplum, quod quidem è vitioſo Wolfiani recantatum, ſed à ſe prius diligenter ad exemplum Stephani correctum eſt. Vxor eius dulciſſima doctiſſimaque ſem-

ſemper, tempore correctionis, praelegit exemplum Stephani, ne ſibi vlla à Wolfio factarum diſceſſionum ab exemplo Aldino, poſſet imponere. Cum vero vnum Volumen ad omnia, in Aeſchinem praeſtita, comprehendenda non ſufficeret, diſpertita ſunt in duo, in quorum quolibet quae contineantur, non ad me nunc pertinet. Epiſtolae tamen volumine inſunt priori, variae autem lectiones ſparſae, praecipue tamen in poſteriori ſunt. De iis autem variis Lectt. p. 771 loquitur Cl. R. in hanc ſententiam: Peruenit ad me in ſchedis Taylorianis Volumen quoque epiſtolarum Aeſchinis prout à Tayloro ſunt editae, chartis item diſtinctum, quibus Taylor inſcripſit varietates lectionis è duobus codicibus enotatas, quos codices ipſi placuit literis A et B deſignare, nulla addita nota, cuiates illi eſſent. Videtur A *Askewianus* eſſe, non Mſptus, ſed Aldina notis viri docti perſperſa. De cod. B. nihil in praeſens reperire contigit.

Omnia haec eum in finem collegi, quod verebar vt editio haec Lipſienſis, ob pretium quo conſtat, in iuuenum diſcipulorum manus multorum veniret. Ignoſcat ergo lector facilis ambagibus verborum. Ex his cuique manifeſta erit opella mea, in quam, ſi vacat, indicem quoque faciam, eandemque ſenſim paullatimque expoliendo atque limando olim praeſtantiorem reddam. Accipias nunc has ſaltem lucubrationum primitias, maturiorem autem frugem exſpectes, maxime autem ſi quid admiſſum et peccatum animaduerteris ignoſcas velim. Vale, et ſi quid in te eſt aequitatis et comitatis, faue. Scr. Lipſiae a. d. XVIII Cal. Sept. A. R. S. CIↃIↃCCLXXI.

ΙΕΡΩ-

ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ ΒΟΛΦΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ, ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὅτι Αἰσχίνης, μὴ ἑλὼν Κτησιφῶντα, μᾶλλον δὲ Δημοσθένην, ὃ κατηγορει, μηδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μεταλαβὼν, τὴν ἀτιμίαν οὐ φέρων, τὰς μὲν Ἀθήνας ἀπέλιπεν, εἰς δὲ Ῥόδον μετῴκησεν, παντί που γνώριμον. ἐκεῖ τοίνυν ταυτασὶ τὰς ἐπιςολὰς χεδὸν ἁπάσας γράψας, πῆ μὲν τοῖς φίλοις τάς τε ἀποδημίας, καὶ τἄλλα τὰ καθ' αὑτὸν ἐδήλωσε· πῆ δὲ τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπιχαιρεκακίαν ἠμύνατο· πῆ δὲ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ὡς μηδὲν ἐξαμαρτόντος, ἀπολογούμενος, καὶ συμβουλεύων γνασιμαχεῖν, καθόδου τυχεῖν ἐφίεται.

PRAE-

PRAEFATIO
V. C. TAYLORI.

Habes mi Lector epiſtolas Aeſchinis, iure optimo ſubiunctas illi controuerſiae quae exilium comparauit auctori, atque his literis originem praebuit et argumentum. Quo etiam factum eſt, vt totum quod ſcripſit Aeſchines atque aetatem tulit, in vno hoc volumine concluderetur.

Has epiſtolas primus typis ſuis graece deſcripſit *Aldus*, Venetiis anno 1499. 4. vna cum multorum aliorum (ſcil. *Baſilii* M. *Libanii* Rhet. *Chionis* Platonici, *Iſocratis*, *Phalaridis* tyranni, *Bruti* Rom. *Apollonii* Tyanenſis, *Iuliani* Apoſt. S - - t.) epiſtolis. Recudebantur deinde ſaepenumero, ſcil. *Louanii* in officina Rutgeri Reſcii anno 1536. 8. deinde *Pariſiis* per Wechelum anno . . . atque alibi ſaepiuſcule, (ſc. Roſtochii 1578. 8. per *Io. Caſelium*, quam vitioſam ipſe posſideo editionem. S - - t.) Primus eas latinas fecit *Petrus Nannius* Almarianus, poſt eum *Renatus Guillonius* Vindocinenſis. Quorum hic notulas quasdam aſpergebat, non quidem ineruditas, neque tamen ſatis dignas vt prelo iterum à me committerentur. Lector enim meus inſpectis ſemel iis quas excerpſi, (vtilioribus ſane et melioris notae) non aegre feret, ſe cariturum iis quas praetermiſi. Sunt tamen praeterea et aliae interpretationes praeter Wolfianam: ſed quarum pleraeque mihi nomine tantum innotuerunt. veluti ea, quam concinnauit *Iohannes Caſelius* Roſtochienſis. Alia porro ſcriptoris locique incerti:

certi:

certi: vt omittam eam quam *Aretinus* dedit; vnius ſolummodo epiſtolae, in bibliothecarum latebris vt credo, deliteſcentem, nec quod ſciam typis publice expreſſam. His addam XIIam ep: latinitate donatam ab anonymo et vulgatam à Ven. *Hirron. Scotò* 1545 vna cum *Aeſchinis* orationibus et *Demoſthenis* quibusdam.

Harum in recenſione adiutus ſum Cod. MSto bono ſane licet non admodum vetuſto, quem poſſidebat olim *Richardus Mead*, nunc autem *Anton Askew* M. DD. vterque literarum laude nobilitatus. Eius praeſtantiam vtilitatemque aliquoties deprehendet lector in notis quae ſequuntur.

Lectae ſunt epiſtolae *Aeſchinis* a *Photio*, qui in cod. LXI eas honeſtiſſimo hoc praeconio ornauit: *Τρεῖς μόνȣς αὐτȣ̃ φασι γνησίȣς εἶναι (λόγȣς) καὶ θ´ ἐπιςολάς.* Διὸ τȣ̀ς μὲν λόγȣς αὐτȣ̃ τινὲς χάριτας ὠνόμαζον, διά τε τὸ χαρίεν τȣ̃ λόγȣ, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν Χαρίτων. Μȣ́σας δὲ τὰς ἐπιςολὰς, διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐννέα Μȣσῶν. De numero harum epiſtolarum *Photius* quoque perhibet teſtimonium idem in cod. CCLXIV. Hodie habemus *triada* quidem orationum, epiſtolas vero *duodenas*.

Quaenam ſint igitur abiudicandae ſi quaeras, ſiue tanto auctore indignae, ſiue nota aliqua inuſtae quae nouitatem arguere poſſit —; hoc ex me inquam ſi quaeras, aio praedico confirmo et pronuncio: *Omnes XII proſcribendas protinus et eliminandas eſſe.*

Probe ſcio rem eſſe omnium difficillimam, diſputare de his fallaciis, quae ab aliorum aut fraude aut nimio otio profectae, aetati noſtrae

obtruduntur. Noui quam lubrico in loco versetur ille, qui id elaborat, vt alium de genere orationis, de charactere dicendi, de verborum sententiarumque luminibus, ea persentiscere adducat, quae ipse secum experiatur. Sibi licet non solum persuadeat, verum etiam medullitus concipiat, penitusque et totus ad eum sensum sententiamque componatur. Non quod, cum de stilo auctoris, de scribendi meditandique genere, de sententiarum pondere et grauitate, de colore orationis, ceterisque id genus disputes, leuissimam eam confirmandi rationem esse crediderim, aut potius non in ea vim inesse maximam: Verum cum de iis in publicum differas, ea disputatio auditores postulat (id quod non semper fieri solet) eodem literarum genere excultos, ad istiusmodi studia et crisin, auribus sensu et iudicio conformatos, vsu denique exercitatos, atque eo demum ocio abundantes, quo ipse frueris, qui istos auctores à teneris vnguiculis edidicisti, atque in iis quasi expendendis fuisses innutritus.

Quanquam istius generis multa fortasse afferri potuissent, atque iure contenderem, me ingenium *Aeschinis* et sonitum, vim et vehementiam, hic in ipso *Aeschine* desiderare: veruntamen *populari* potius *oratione* agere maluerim, atque iis argumentis vti (neque sane iis destituor) quae nemo profiteatur aut reclamet, se sentire non posse.

Nemo hodie in re literaria reliquus est, qui *Demosthenis epistolas* confictas atque isti nomini temere assutas esse non crediderit: adeo nunquam de ea re vel minima exstiterit dubitatio. Eas

ta-

tamen tam presso pede sequitur homo noster, vt planum lecturo fieri possit, has certe exaratas nunquam fuisse, ni illae antea exstitissent. V. gr. quae ille *Pseudo-Demosthenes* de Lycurgi liberis conscripsit, hic *Pseudo-Aeschines* excipit, citat, atque eo argumento cum ciuibus suis in postrema epistola agit. Theramenem ille, Melanopum hic excitauit obtrectatores qui similem ludum luderent, atque vtrumque exsulem et absentem, conuiciis domi lacerarent. Adeo *Pecu* illud scriptorum semper fuit μιμητικόν. neque ex isto grege quisquam vnquam exortus fuerit, quin sciret quid sit illud quod dicitur feliciter et solerter excogitare. *Simulatus* igitur *Aeschines*, licet ingenio, sermonis elegantia et nitore orationis longe superet infelicem illum Simium qui Demosthenem imitari voluit, (et mediocrem sane scriptorem necesse est eum fuisse, qui illum non exsuperet) eo tamen aetate sit posterior necesse est, quem saepe numero exscribit, et ad quem alludit, cuius denique testimonio atque arte vtitur saepissime.

In epistola vltima pag. 747 (edit. Tayl.) dicitur Aeschines secum matrem grandaeuam in exilium duxisse, sc. quae annum iam agebat 73. Bene est. Aeschines ipse ea erat aetate cum hae res geri atque hae epistolae exarari putantur. De aetate Aeschinis plura in eius vita. Adhuc tamen de matre. Si quis enim calculum meum aliorumque de Aeschinis natalibus non admittere velit, audiat tamen *Aeschinem* in epistolis, eidem *Aeschini* in orationibus aduersantem. Mater Aeschinis Olymp. CXIV annum agebat 73 (epist. XII p. 747 edit T.) Nam ea tempestate hae li-

terae erant consignatae, mortuo nempe Alexandro. Attamen mater Aeschinis Olymp. XCIII, oppressa a XXX Viris, vrbe vna cum marito Corinthum aufugit (orat. π. Παραπρεσβ. p. 292 ed laudat.). Ab exeunte Olympiade XCIII ad ineuntem CXIV anni sunt LXXX, quibus si adieceris XX nubilem nempe aetatem, non nisi centesimum annum agere poterat ea mulier ipsius Aeschinis calculo, quae ab epistolarum scriptore annos nata esse dicitur solummodo *septuaginta* et quod excurrit.

Post matrem sequitur disputatio de liberis. Nam et hic quoque infelix ille sorex suo se indicio prodidit. Ait scriptor (in ead. XII ep.) se τρεῖς paruulos liberos secum quoque abduxisse, qui per aetatem, grande illud infortunium exsilii, sentire non poterant Argumentum sane aptum ad animos eorum commouendos ad quos scribit, sed quo ipse *Aeschines* vti non potuit. Eos vtique liberos, duos scil. filios et gnatam vnicam produxit in caussa Παραπρεσβείας (vid. p. 294 et 303 ed. T.). Id erat interuallum viginti ad minimum annorum. Quid? duos filios, qui iam diutius ex ephebis excesserant, tam plane nihil persentiscere potuisse? Quid? virginemne tam grandem neminem meminisse Athenis relictum, quocum aetatis quod reliquum erat lubenter transigeret? Atqui isti liberi non tum solum nati erant, cum ea caussa perorabatur, anno scil. Olymp. CIX, 2. verum cum eae res gestae erant, quas insimulabatur in ea contentione cum Philippo contra patriam agitasse: Ἐρῶ· ὦ γάρ, ὦ Ἀθηναῖοι, εἰ δοκῶ ἂν ὑμῖν — τούτους τοὺς πάντων ἀνθρώπων ἐμοὶ φιλτάτους

τάτους προδοῦναι Φιλίππῳ; ſcil. hos liberos, quos iam produxerat p. 294. Neceſſe eſt igitur, vt eam cauſſam aetate aliquantulum anteirent.

In epiſtola IV homini Athenienſi et condiſcipulo ſuo quaſi id neſcienti exponere aggreditur, quis et qualis fuerit ὁ θρυλλούμενος *Pindarus*. An id graeco, neque vt videtur inerudito, ignotum eſſe potuit? Quonam vero modo id exponit? *Memineris*, ait ille, *te de iſto poëta, ſub plagoſo Orbilio, qui noſtram ſimul pueritiam rexerat, aliquid inaudiuiſſe: aut ſi id te fugerit, memineris ſaltem Melanippum, rabulam et declamatorem, inſigne iſtud ῥῆμα et verſiculum* Pindari *de laudibus Athenarum, ſaepe numero in concionibus iactare eſſe ſolitum.* Sic notus Vlyſſes! Non potuit putidius aliquid aut σοφιστικώτερον excogitari.

Ecce vero ingenii morumque ſophiſticorum perilluſtre monumentum! Norunt omnes, gentem iſtam praeter ceteros, ſemper fuiſſe in re aliena profuſam, in ſua parcam, ſordidam et illiberalem. Et ego eo vel vnico argumento innixus, quouis pignore contenderem, ab vmbratili illa, quam dico, ſchola, haec omnia eſſe profecta, atque ab iis magiſtris, qui τὴν Θόλον vt dicitur, ſolent προσκυνεῖν. Hoſpes quidam Rhodius, vt legimus ep. V, Aeſchini noſtro tantam frumenti vim, liberaliſſimo quidem animo, miſit dono, quantam populo Cothocidarum vniuerſo, (i. e. δημόταις ſuis qui erant Athenis,) ſufficere potuiſſe exiſtimaret. Hic ille eſt, quem vero dicere poſſis *frui Diis iratis*,

vt loquitur poeta. Quid ille praeterea, cum *sua* liberalitas erat exprimenda? Nempe Rhodo Athenas, itinere non admodum exiguo, scriblitas quasdam et placentas, quarum comestura se magnopere delectari profitetur, munus diobolare fere et contemnendum, ad amicum mittit. Haeccine ille, qui conferri cum Demosthene, et cum eo congredi potuit? Hoc annon potius barbatuli alicuius declamatoris fuisse existimes, quam illius, qui fulminibus *demosthenicis* αντοφθαλμεῖν et poterat et soleret?

Haec delibanda esse iudicaui: cetera exsequor ad ipsa loca, in quibus istius modi nugae meracissimae occurrunt.

ΕΠΙΣΤΟ-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

I. ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.[1]

Λύσαντες ἐκ Μυνυχίας[2] ἑσπέρας λαμπρῷ[3] σφόδρα Σκί-

---

1 Epiſtola haec prima ſatis eſt luculenta. nam et verborum conſtructione ſatis ornatur, et eſt vbi grauitate ſententiarum, ad *Aeſchinis* felicitatem ſubinde propemodum aſſurgit. Illud temperare nequiui, quin lectori ob oculos ponerem: nempe ſcriptorem, quicunque fuerit, dum haec excudit, *Aeſchinem* cum *Ap. Paullo* conferre, atque vti iisdem mari, et paene fortuna nauigare voluiſſe, ita eodem fere orationis genere iſtam rem conſignaſſe. Immo dictio tota cum N. T. locutione vbique conuenit, ſi conferre et trutinare velis; adeo ut, cum vulgo hic (in ſqq.) legatur σκαιὸς γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος, in MSC. noſtro eodem animo, ſed phraſi ad S. S. accommodatiori: γρ. (ſc. Schol. in B.) καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος vt legitur *Actor. XXVII*, 4. item *Matth. XIV*, 24. diſertius multo *Taylor.*

2 *Helmſtad.* duplicat τὸ ν. *Reiske.* — *Munychia* portus et caſtellum Athenienſ. in inferiore vrbis parte, in qua etiam portus *Phalereus* et *Piraeeus*, de quibus ſingulis *Nepos* paſſim, de noſtro autem in *Thraſybul.* c. 2. Plura dabit *Cellarius in Geogr.* Nomen habet à colle huius nominis, *Strabo Geogr.* Libr. IX. p. 272. λόφος ἐστὶν ἡ Μυνυχία χεῤῥονησίζων. Qui hodie vero ab Italis Porte di Leone appellatur, is eſt Piraeeus. *Editor.*

3 Scriptor noſter vltra modum videtur hoc vocabulo delectari, ſexies enim occurrit. Et elegans ſa-

Σκίρωνι[4], περὶ μέσην ἡμέραν[5] κατήχθημεν εἰς Νηρησσὸν[6]

τὴν

---

ne eius eſt de vento vſus, quo et *Herodotus* L. II. 96. *Syneſius ep.* 4. *Plutarchus*, *Polybius* aliique ſunt abuſi. cfr. *D'Orvill. ad Charit.* l. 11. *Taylor. Editor.*

4 Ad λύσαντες referendum, quod non ſolum *Guillonius* et *P. Nannius*, vterque in verſione ſua fecerunt, ſed apparet etiam e loco *Heſychii* v. Σκειρῶν: Cet. hic ventus etiam ἀργέστης appellatur. *Taylor.* — Codex A legit σκέρωνι. *Reiske.* — In definiendo huius venti genere ſcriptores valde diſcrepant. In Ponto Euxino *Thraſcias* (qui idem cum Caecia) eſſe dicitur. Athenis cognomen Σκίρωνος habuit eo, quod ſecund. *Strab.* et *Plin.* e regione rupium Scironidum flare ſentiretur. Scironides petrae autem ſunt poſt Crommyonem ſupra Attica, propter quas verſus mare non patet aditus et tranſitus. V. *Thomam de Pinedo* in notis ad *Stephan. Byz.* de Vrbb. h. v. p. 607. edit. Amſtel. 1678. fol. et *Strabonem* late. Videtur autem ob ſitum Athenarum eſſe is quem nautae noſtrae Nordweſt nuncupant. *Delechamp.* ad *Plin.* H. N. II. 47. *Editor.*

5 *Nunneſius* ad *Phrynich.* v. μέσον ἡμέρας, dicit: idem *Thomas*, qui annotat, et μεσοῦσαν ἡμέραν recte dici, *Aeſchini* tamen ep. I. περὶ μέσην ἡμέραν vſurpatum eſſe vid. Phrynich. v. μεσονύκτιον. *Editor.*

6 Statim ab initio hoc vocabulum pro epitheto ſequentis habui, legendumque potius putaui vel νηρήιστον, l. νηρῆσσον, l. νηρέϊσσον, à Νηρεύς. Incidit vero in manus *Scylax.* Cariand. qui in *Peripl.* p. 129 ed. Hoeſchel. dicit: Κέως ἄυτη (νῆσος) τετράπολις καὶ λιμὴν· κορησία, ἰουλὶς, ἄιραι, ἐλένη. *Dicaearchus* Geogr in libello βίος Ἑλλάδος p. 181. einsd. ed. ἔτι δὲ καὶ, inquit, τῆς ἀττικῆς χώρας — ἐγγὺς Κέως, πρώτη τετράπολις, ἔπειτὰ δέ δίπολις. His lectis, locum eſſe, recte ſtatui, lectionem autem corruptam. *Pinedo* ad *Stephan* libr. laud v. Ἰουλὶς p. 332. è *Strabonis* loco Libr. X, laudat *Iulidem, Cartheiam, Poeeſ-*

ſam

τὴν Κίων [7]. Καθίσαντες [8] δὲ ἡμέρας ἐννέα (σκαιὸς [9] γὰρ

ſam et *Coriſſiam* quae *Scylaci* eſt Κορησία. Sin vero legendum Κορισσία, tum eſt ἐπίνειόν τι huius nominis, ſimulque πολίχνιον τῆς Κέω ſec. *Stephan.* p. 375. Sine dubio itaque Κορισσίαν in textum recipiendum. Ita aliorum me doctiorum ſententia deſtitutus, putabam. Nunc ad alios *Editor.* *Wolfius* Νηρησσὸν ſcil. πόλιν. *Plin.* IV, 12. *Cei* ſ. *Ceae* inſulae vrbes commemorat *Iulidem* et *Carthaeam: Coreſſum* et *Poeeſſam* intercidiſſe ſcribit (Vnde forte Κορησσὸν legendum? quid porro) *Taylor.* Recte *Wolfius*, v. Geographos ſc. *Strabon.* Vol. II. p. 745 aliosque. Κορισὸν *Scylax* p. 49. ed. Gronov. (an ſit hic locus idem cum meo non liquet) *Suidas* voci Βακχυλίδης adſcripſit: Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ Ιυλίδος· ἔχει γὰρ πόλις δ'. Ιυλίδα, Καρθίαν, Κορεσσίαν, Ποιήεσσαν. Pulcherrimum ſane principium nobis dedit adueniens MSC. noſter, qui Κορησσὸν exhibet. Quod tu non dubitabis, Aeſchini protinus reſtituere. Idem denique Cod. (ſcil. B.) pro Κείων leg. Κέω, legebatur enim olim procul dubio Κορησσὸν τῆς Κέω. *Taylor.* At quoniam Cl. *Reiske* non recepit, ego id minus quoque auſus ſum. *Edit.*

7 Scil. τῶν. Inſula maris aegaei inter Cyclades, *Scylax*, *Dicaearchus* aliique. Appellatur vero etiam haec eadem Κέως, Κῶς, Κῶα lat. *Cea*, *Ptolomaeo* Κία. *Straboni* X. p. 334. ſq. Κέω. — Codex *Helmſt.* autem etiam Κίων h. l. — *Reiskius* Κείων. *Aldina* l. *Lov. Caſelii* Κίων. Situm docebit *Cellarius* in tabula inter Helenen et Cythnum, haud procul Athenis. Cet. v. *Plin.* II, 92. IV, 12. *Ouid. Heroid.* XX, 221 ſq. *Horat.* L. IV. carm. 9. vſ. 7 ſq. *Iul. Solinus* cap. 12. Cetera. *Editor.*

8 Helmſtad. καθήσαντες. *R.*

9 Helmſtad. et B. καὶ γὰρ ἦν ἄνεμος ἐναντίος. *R.* — σκαιὸς hoc ſenſu nunquam apud probos ſcriptores reperitur; (et σκληρὸς legere hoc ſenſu caret auctoritate *Edit.*) Interim tamen eo vtitur *Aeneas*

γὰρ ἦν ὁ ἄνεμος) εἶτα πάλιν [10] λύσαντες, ἅμα τῇ ἕῳ [11] εἰς Δῆλον [12] ἤλθομεν. Δήλιοι δὲ ἐνόσουν λοιμώδη τινὰ νόσον [13]· τὰ μὲν πρόσωπα ἐπίμπλαντο [14] λέυκης, καὶ τὰς τρίχας λευκοὶ ἐγίνοντο [15]· ὁ δὲ τράχηλος αὐτῶν [16] καὶ τὰ στέρνα ἀνώδει· πυρετοὶ δ᾽ οὐκ ἐγίγνοντο [17], οὐδὲ ἀλγηδόνες μεγάλαι, οὐδὲ [18] τὰ κάτω μέρη παρήλαττεν [19] οὐδέν [20]. Ταῦτα δὲ

Gaz. de Anim. Immortal. init. σκαιὸς δέ τις ἄνεμος τὴν ναῦν ἐκβιάζεται. et iterum: — καὶ οὐκ ἄρα σκαιὸς ἦν ὁ ἄνεμος, ἀλλ᾽ εὐχαρίς τε καὶ τῷ ἔρωτι φίλος. *Taylor.*

10 Cod. A leg. εἶτα ἑσπέρας πάλιν λύσαντες. Sic etiam ὁ *B* et *Helmstad.* nisi quod πάλιν omittant: et profecto ἑσπέρας est necessarium. *Reiske.*

11 *Guillonius*, *Hieronymus* Mercurialis et *Nannius* ad ἤλθομεν retulerunt. *Wolfius* autem ad λύσαντες. rem dirimit Cod. MSC. (sc. A. vide not. praeced.) *Taylor.*

12 Multa quidem de hac insula dici possent, sed relinquimus magistris artium pueris enarrare eius ob templum Apollinis celebritatem, nomen, aerarium cet. *Editor.*

13 De hac siue vitiligine siue elephantiasi v. doctiss. *Hieronym. Mercur.* L. III. Var. Lect. 18. *Taylorus.*

13 *b.* Ald. I. λοιμώδη τινά. Et sic τις et τι saepenumero. *Edit.*

14 Cod. B. ἐνεπίμπλαντο. *Helmstad.* ἐμπίμπλαντο. *Reiske.*

15 Cod. A. ἐγίγνοντο. *R.*

16 Αὐτῶν non legunt *B.* et *Helmstad.* *R.*

17 *Aldina* vtraque *Lovan.* *Wolfius* et *Reiske* ἐγίγνοντο. *Caselius* autem ἐπεγίνοντο, non male vt opinor. *Edit.*

18 Οὔτε cod. A. *Reiske.*

19 Sic. *Ald. I.* et *Caselius.* Ceteri omnes rectius παρήλλαττεν. *Editor.*

20 Οὐ *B.* et *Helmstad.* οὐδέν τι· ταῦτα κ. τ. λ. *Reiske.*

δὲ ἐπύθοντο[21] κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος αὐτοῖς συμβεβηκέναι, ταφόντος[22] ἐν τῇ νήσῳ τινὸς[23] τῶν ἐπιφανῶν[24], ὃ

21 *Audierant* scil. oraculo consulto. vel ἐπείθοντο, *credebant. Wolfius.* Forte ἐπέιθοντο quod mox est ὑπελάμβανον. *Markland.* — ὁ A. I. vere ἐπείθοντο. Sed *Helmstad.* ἐπίθεντο, quam lectionem statim in textum recepit velut egregiam et optimam, atque verti: *interpretabantur*, D. *Reiskius.*

22 *Aldina I. Lovan.* et *Casel.* ταφόντος, alii omnes rectius ταφέντος, nisi enallagen vocis non infrequentem, statuas. *Edit.* — Nuscitis hinc seculum quo cusae hae sunt epp. *tertium* a C. N aut *quartum*, quanquam *huius potius*. Prodierunt vtique e schola aut *Libanii* aut alius *alicuius Sophistae* ex illo grege, de quo *Philostratus* pluribus exponit. *Reiskius*, cui recalcitrare hic non libet. *Edit.* — Non probabile videtur quenquam hoc tentare voluisse. Falsum quoque est τὸ: ὃ πρότερον εἰωθός. Vid. *Thucyd.* lib. III. c. 104 *Marklandus.*

23 Νήσῳ τινὸς Ald. I. vt saepius. *Edit.* item paullo post ὥσπερ τι, v. Cl. *Fischer.* ad *Weller* p. 100. sq.

24 Nobilis hic designatus in insula Delo sepultus consul aut praetor aliquis Rom. fuit. Etenim neminem fugit quanta tum fuerit romani nominis apud Graecos reuerentia. *Reiske.* — Quare autem ἐπιφανῶν, cum neminem omnino fas erat in ea insula sepeliri, vt liquet è *Plutarcho* Apophth. Lacon. p. 59. ed. Mattarii: κατὰ τὸν νόμον τὸν παρ' αὐτοῖς οὔτε αἱ γυναῖκες ἐν τῇ νήσῳ τίκτουσι, οὔτε οἱ τελευτήσαντες θάπτονται V. *Thucyd.* L. III. et praestantiss. *D'Orvillium* in exercitatione de Delo c. 3. *Miscell. Obs.* Vol. VII. Praeterea, ex ea profanatione pestilentia, quae Athenas depopulata fuerit circa initium belli peloponnesiaci (atque eam calamitatem nondum ex animis istius gentis excidisse credere fas est,) ortum habuisse. *Thucyd.* l. l. *Diodor. Sic.* XII, 58. *Strabo* Tom. II. p. 744. *Taylor.*

ἐ πρότερον εἰωθός[25]. Ἐκ τούτου οὖν[26], προσβάλλειν αὐτοῖς τὸν θεὸν τὴν νόσον ταύτην, ὑπελάμβανον. Ἡμεῖς δὲ ὥσπέρ τι[27] ἔθνος ἀλλόφυλον, ἢ νῆσον ἐν τῇ ἔξω θαλάττῃ[28] ἀφιγμενοι, καὶ ἰδόντες ἐξαίφνης χρῶμα[29] ποικίλων[30] ἀνθρώπων, νυκτὸς ἀποφεύγοντες[31] ᾠχόμεθα[31b], πυνθανόμενοι ἀλλήλων

25 Nam ſepulcra *Deliorum* erant in parua inſula, iis verſus meridiem ſita, cui nomen Ῥήνεια *Thucydidi* et *Straboni*. *Plutarcho* autem ſcribitur ῥήνία, *Plinio* Rhene, *Herodoto* in Erato p. 190. l. 18. ῥηναῖα ſeu ῥήναία. Cet. de expiatione Deli per Athenienſes legendus *Thucyd* L. III. p. 84. ed Baſ. vbi vero hunc ritum praecepiſſe (προειπεῖν) tum demum deprehenduntur Athenienſes. *Editor.*

26 οὖν deeſt *Helmſtad.* Sed ὁ A legit πρόσβαλεῖν, quod Cl. *Reiskius* in textum recepit.

27 *Caſelius* emendat ὡς παρά τι, ſed non eſt neceſſe, nam ἀφικνεῖσθαι etiam ſine alia praepoſitione conſtructum ſignif. *appellere* cet. *Wolfius* autem et Cl. *Reiskius* ὥσπερ ὥς τι ἔθνος. *Cod. A.* legit pro ὥς τι, εἴη τε. et ὁ *B* ὥσπερ εἴς τι. Verum *Ald. I.* et *Helmſtad.* eadem quae hic redduntur legunt. *Edit.*

28 *Exteriore mari* Lucan. X, 30. Ita ab antiquis à mari mediterraneo diſtingui ſolebat oceanus atlanticus, qui praeſtigiis et portentis iuxta eorum philoſoph. ſcatebat. *Taylor.*

29 Deeſt τῷ *B.* et *Helmſtad.* Cl. *Reiskius* autem de ſuo emendauit in χρῆμα atque in textum ſuſcepit. Ceterum nullus ita legit.

30 Ὁ *A* leg. κοικίλον quod textui quoque dedit Cl. *Reiske.* *Wolfius* quoque ita legiſſe videtur, nam locum ſic interpretatur. ὁ *B* et *Helmſtad.* legunt tantum ποικίλους ἀνθρώπους. *Taylor* et *Reiske.*

31 Ὁ A l. ἔτι φεύγοντες. B vero ἔτι ἀποφεύγοντες, et ſic recepit Cl. *Reiske.*

31 *b* Alii hic poſt ᾠχόμεθα comma tantum, textus *Reiskianus* autem colon ponit. *Edit.*

λων κατὰ τὸν πόρον [32], εἰ τὸ χρῶμα ἔχοι [33] ἔκχυτος, οἷον ἐκόμιζεν οἴκοθεν καὶ τὰς τρίχας. Ζάλη δὲ καὶ ἄνεμος ἐξώστης [34] ἐμπεσὼν, ἀπηνέγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ [35] Κρήτην πλησίον ψαμαθόεντος [36]. Ὡς δὲ ἐν ἀπόπτῳ [37] ἦμεν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῦμα Λιβυ-

---

32 Desunt Codici A. *Reiske.*

33 ὁ A l. ἔχοιεν. ὁ B autem et *Helmstad.* ἔχει. *Reiske.*

34 Aliis ἐξωστὴς, οῦ, et ἐξωστὴρ, ῆρος, dicitur de vento, ἄνεμος ἐξωστὴς καὶ τραχὺς, est ventus asper et violentus. *Budaeus* laudat in lexico hunc nostrum locum, et correctius ἐξώστης scribi censet, s. v. ἐξῶσται — περὶ ἐξώστου in lege Meniana cap. de aedificiis priuatis. Thema ὤθω l. ὠθέω facile deprehenditur. *Editor.*

35 ὁ *B* et *Helmstad.* εἰς, de quo statim. Lucas vicissim Act. XXVII, 4. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, vs. 7. — τὴν Κρήτην. Minus recte MSC. (sc. ὁ B) legit ἡμᾶς εἰς Κρήτην. Vide sequentia. *Taylor.*

36 ὁ B. leg. ψαμμειθοῦντος. *Reiske.* Locum esse nullus dubito, etiamsi sit dorsum maris desertum; nam vrbem Laconicam esse non posse docent τὰ ὑπὲρ Κρήτην. Cum itaque ἀμαθόεις et ψαμαθόεις vt ἄμμος et ψάμμος inter se conuenire videntur, ἀμαθόεις autem *arenosus* signif. atque subinde pro littore accipiatur, hoc idem de ψαμαθόεις statuendum credo. Nullibi autem per ψ scriptum reperi. *Editor.*

37 Συνόπτῳ leg. *Helmstad.* et alter *Taylori*, qui tamen receptam lectionem magis probat, laudans locum *Philodemi* in Antholog. I. 37. ἡμεῖς δ' οὔτ' ἀκτῆς ἐπιβαίνομεν, οὔτ' ἐν ἀπόψει γινόμεθ' — — . adde Anthol. H *Steph.* p. 53. Longe errat *Guillonius* graecae linguae non bene gnarus, dum vertit: *Iam vero a terra posteaquam fuimus abrepti atque in altum a conspectu paene omnium abstracti.* Sensus est: When we were off of Crete, and just within sight of Land. *Taylorus.*

βυκόν [38]. Εἶτα, πνέυσαντος ἡμῖν ἀπαρκτίε, πάλιν ἐφερόμεθα [39] πέντε νύκτας ἐν θαλάττῃ [40] γενόμενοι, ἐν αἷς [41] προσέσχομεν [42] Ἀθρώνῃ [43] (Τορώ-

38 Mira ſane locutio. Ille ventus in templo octo ventorum, quod Athenis erectum hominem Athenienſem latere vix poterat, peculiari et ſolemni nomine, à regione vnde flabat λὶψ nominabatur. Porro autem ſeptentrio ille qui ſtatim ſequitur, nomen ἀπαρκτίε in iſto fano non ſortiebatur. MSC. quidem noſter (ſc. B.) leg. ἀπάρκτε; quaſi olim fuiſſet ἀπ' ἄρκτε. Alter autem MSC. (ſc. A.) leg. ἀπὸ ἄρκτων. *Taylorus.*

Templum de quo hic *Taylorus*, ſeu *turrim ventorum* deſcriptum reperiet beneuolus lector in *Sponii Itinerario*, ſaltem in editione mea germanica eſt. Theil II. p. 34. *Editor.*

39 Deeſt τῷ A. ὁ B autem: πάλιν πέντε νύκτας ἐν πελάγει (ipſe *Taylor* in nota ad h. l. dedit θαλάττῃ) ἐφερόμεθα ſine γενόμενοι. Cl. *Reiske* ex auctoritate τῦ B hoc voc. vncis includit, exiſtimans ſine dubio illud ob ſeq. γενόμενοι abundare. *Edit.*

40 *Helmſt.* ἐν τῇ θαλάττῃ. ὁ B, vt dictum eſt, ἐν πελάγει. *R.*

41 Deſunt τῷ A. ὁ B leg. ἐν οἷς. *R.*

42 προσέχειν ſc. τὸν νοῦν τινι, ſi dat. ſit perſonae, eſt auſcultare, obtemperare, parere, *adſtipulari*, aſſentiri. *Iuſtinus M.* ὡς ἀληθεύοντι προσέχεις Ὁμήρῳ; ſubſcribisne Homero? Immo ſic *Actor.* VIII, 10. 11. Sic *Plin. in Panegyr.* c 65. §. 2. Nam cui magis quam Caeſari attendant? i. e. ſententiis aſſentiantur atque adſtipulentur; quo fine haec dicta, nota ſeq dabit. Sequens κἀκεῖθεν locum intendi docet. *Editor.*

43 *Athrones* vel *Athrone*, quinam ſit ſi pro perſona, aut quinam ſi pro loco ac regione poſitum eſt, plane me fugit. Inprimis vero hic me locus vexauit idoneis deſtitutum adminiculis. Ob ſequentia verba opinatus ſum Αθρώνην locum eſſe non poſſe,

ρώνῃ l. Πορώνῃ), ἵνα μάθωμεν, μὴ πολυπραγμονεῖν εἴτις ἐν τῇ ἑαυτȣ̃[44] πατρίδι κατὰ τȣ̀ς[45] νόμȣς, εἰ μὴ, ςεφανȣ̃ται[46]. Κἀκεῖθεν, τέτταρσιν[47] ἡμέραις ἀφικόμεθα[48] εἰς ἐπίνειόν τι[49] τῆς ῥοδίας[50], ὅπȣ

---

se, quia nec vllibi eum reperire licuit. Lexicon nominum propriorum, (sic saepe dixi) valde necessarium est legendis editionibus antiquis iisque saepe vitiosis, tironibus in lingua graeca, sed vnde sumendum? Interea intellexi vt potui: *in diesen (elenden Nächten) waren wir der Meynung des Athrones, gaben wir dem Athrones Recht, oder Beyfall, dass* etc. Iam vero h. v. suspiciosum esse deprehendo, etenim MSC. *Taylori* B legit Τορώνῃ et *Helmst.* Πορώνῃ Illud Τορώνῃ *Aristoteli* est regio, oppidum Macedoniae, alterum Troadis. Sed series orationis haec respuere quoque videtur, etsi τὸ προσέσχομεν tum sit *assequi voluimus* aut *assecuti sumus.* Τορώνη, *Scylax* ait, πόλις ἑλληνὶς καὶ λιμήν. *Herodotus* L. VII. 132. ἑλληνίδας τάςδε· πόλεις Τορώνην, Γαληψὸν, Σερμύλην, Μηκύβερναν, Ὄλυνθον, ἡ μὲν νῦν χώρη αὕτη Σιθωνίη καλέεται. Adi quoque de *Torone Reines.* Varr. Lect. L. I. c. 24. p. 106. qui prouerbium ex hac voce facit è *Michaële* Apostolico discendum. *Edit.*

44 Ὁ B tantum ἀυτȣ̃. *R.*

45 Τοὺς deest τῷ A. ὁ B autem leg. κατὰ τοὺς νόμȣς μὴ, ςεφανȣ̃ται, et in margine hoc scholium: τὸ μὴ εἰς τὸ κατὰ τȣ̀ς νόμȣς. *Reiske.*

46 Quamquam haec forma loq. in prouerbium forte abiit, non dubito tamen quin Aeschines ea intenderit *Demosthenem*, cui ob refectos muros, corona a Ctesiphonte et Senatu Athen. decreta erat. *Editor.*

47 Ὁ A. leg. τέσσαρσιν. *R.*

48 Idem A ἀφικόμενος. *R.*

49 Ὁ B ἐπίνηον. ἐπίνειον nauale, parua statio. *Taylor.* Vid. index h. v.

50 Scil. θαλάσσης. Alioquin Rhodia est vrbs Lyciae. *Editor.*

ὅπȣ νοσῆσαί μοι [51] συνέβη τὴν περὶ τὸ ἆσθμα νόσον [52]. Ὡς δὲ ἐπιμείναντός μου [53] αὐτόθι ȣ̓κ ἐνεδίδου ἡ νόσος, διέπλευσα εἰς Ῥόδον [54]. καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐμενῶς ὁ τόπος [55]. Εὐθυς γὰρ ὡς διέβην [56] πολὺ ῥάων ἐγε όμην. Καὶ ταυτὶ [57] μέν ἔχομέν [58] σοι τέως ἐπιςέλλειν. Τὰ δ᾽ ἄλλα, ὡς ἂν ἕκαςα συμβαίνοι [59], δηλώσομεν. Ἐυτύχει [60], καὶ μὴ πρόσκρουε, μήτε τοῖς πλέον σȣ̃, μήτε τοῖς ἔλαττον δυναμένοις.

Π. ΚΤΗΣΙ-

---

51 Pro μοι ὁ A. legit με συνέβη. *R.*

52 *Anhelationis morbus*, *Engbrüstigkeit*, *kurzer Odem*, *Käuchen.* Adi *Celsum* Lib. IV. cap. 4. *Editor.*

53 Μου αὐτόθι) μου deest Helmst. *Reiske.*

54 Ῥόδον) vide epist. V. init. *Edit.*

55 Τόπος) quare *vrbs*, mi Wolfi? Non enim de vrbe aut de ciuibus loquitur, non de incolis, sed de loco et regione eiusque temperie, vt Nannius bene cepit. (et sana ratio docet) *Taylor.*

56 Διέβην) ἀφικόμην MSC. B. et Helmst. *R.*

57 Ταυτὶ) att. pro ταῦτα quod A et B. legunt. *Reiske.*

58 Ἔχομεν) sic A et B. ἔχω Helmstad. Cel. *R.* in textu εἴχομεν.

59 Συμβαίνοι) συμβαίνῃ A et B. *Reiske.*

60 Ἐυτύχει, κ. μ. πρόσκρȣε) Post εὐτύχει A. B. et Helmst. addunt: καὶ μὴ πολιτέυȣ, bona lectio et texto recipienda. *Reiskius.* — καὶ μὴ) μήτε B. Helmst. καὶ μὴ πρόσκρȣε μήτε (sic si ibi fuit, sed suspicor μηδὲ fuisse, quod sententia quidem postulat) τοῖς ἐλάττω δυναμένοις. ἔῤῥωσο. Elegans lectio, vulgatae haud paullo praestantior. Εὐτύχει, καὶ μὴ πολιτέυȣ, μήτε πρόσκρȣε μηδὲ τοῖς ἐλάττω δυναμένοις. ἔῤῥωσο. *Reiskius.*

II. ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ. * [1]

Επέςειλεν [2] ἡμῖν Νικόςρατος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ὡς ἐπηρεαζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ μετρίως· ἐμοὶ δὲ ὀνειδίζοις [3] τὴν διά σέ μοι συμβᾶσαν συμφοράν. Εγὼ δὲ θαυμαζω, τί παθὼν [4]· ἐξιὼσι μὲν ὄικοθεν ἡμῖν τοσαῦτα [5] διει..

* Epiſtolae ſecundae titulus hic eſt in Helmſt. ἐῤῥῶσθαι κτησιφῶντι. Sed ἐῤῥῶσθαι videtur ad finem ſuperioris epiſtolae pertinere, vxorque hic erraſſe. *Reiske.* Sed pace Cel. R. dixerim, ſi Helmſt. vt ſupra annotatum eſt, ἔῤῥωσο legit, quorſum tunc etiam ἐῤῥῶσθαι? excuſarim igitur honoratiſſ. doctiſſimamque coniugem tuam. *Editor.*

1 *Cteſiphon* hic eſt qui operam dedit vt Athenienſes Demoſtheni coronam decernerent, Aeſchines autem contra eum orationem habuit valde inſignem. Vid. Demoſth. de Corona c. 17. p. 157. edit. Harleſii. et paſſim. *Editor.*

2 ἐπέςειλεν) ἐπεςελεν B. *Taylor* iſtiusmodi non annotauit, quoniam forte σφάλματα typograph. eſſe putauit, aut, vt in MSC. vitia ſcriptoris. *Editor.*

3 ὀνειδίζοις) B. ὀνειδίζεις, et Helmſt. in quibus etiam ἐπηρεάζεις fuiſſe videtur. *R.*

4 τί παθὼν) referunt alii ad διειλέχθης· quo animo? cur? V. Hoogeueen ad Viger. p. 280. 333. *Edit.*

5 τοσαῦτα) τοιαῦτα MSC. B. — τοσαῦτα (τοιαῦτα) διελέχθης ——— πεπλᾶσθαί σε. Contempleris hic mecum elegantiam ſcriptoris. Non oportuit tam cito. Iam quid illud, et quam abſonum in epiſt X πομπὲ μὲν ὦν Ἀφροδίτης, ἐπομπέυον δὲ αἱ νεωςὶ γεγαμημένναι (ſunt hic quinque vitia, ſextum in πόμπην ſequitur, ſcribe πομπὴ μὲν ἦν Ἀφρ. ἐπόμπευον δὲ αἱ νε. γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα *Ed*) Noui quidem ſcriptorem, cultum ſemper habitum et elegantem, qui, *ſi ſincerus ſit*, ab huiusmodi ingeminatione non abhorret; quae ſane caſtitatem latini ſermonis parum ſapit. *Vt illo* ſtatu (*Nepos* in

 Chabr.

διειλέχθης[6], ὥστε πεισθῆναί με, μηδὲν, ὧν διειλέχθης, πεπλᾶσθαί σε, μηδ᾽ ἄλλως φρονεῖν, βλέποντα[7] πρῶτον μὲν εἰς τὴν ἐμὴν ξυμφορὰν[8], ἣν οὐκ ἀπεικὸς εἶναι καὶ τοὺς ἐχθροὺς[9] ἐλεεῖν, ὑπελάμβανον· ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν[10] καὶ ὅμοιον δεδακρυμένῳ· ὥς ἔγωγε καὶ ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηκόντων ἡμῖν, εἴ του δέοιντο, προσιέναι σοι, καὶ

Chabr. I. 3.) *sibi* statuam *fieri voluerit*, *quae publice ei — in foro* constituta *est*. *Ex quo factum est*, *vt postea Athletae his* statibus *in* statuis *ponendis vterentur*. Age lector, quis ille tam disertus? *Taylor.*

6 διειλέχθης) att. pro διελέχθης. praet. enim passiuum att. est διείλεγμαι pro διαλέλεγμαι. Helmstad. διελέχθης hic et paullo post, sic et textus Reisk. *Editor.*

7 βλέποντα πρ. μὲν) Sic B. et Helmstad. male Wolfius βλέπον, qui et alia h. l. correxit insulse, vt T. dixit, ideo omitto eius emendationem, cum textus alioquin sit integer. *Editor.*

8 ξυμφορὰν) B. et Helmst. συμφοράν. *R.*

9 ἐχθρὸς) in hanc sentent. *Demosthenes* de Lycurgi liberis Sen. P.que Ath. scribit: ὃς, κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεῆσαι. *Lysias* item περὶ τῆς δημεύσεως τοῦ Νικίου p. 324. et alibi πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν κ. τ. λ. pag. 408. edit. Lond. *Guillonius.*

10 σκυθρωπὸν) B. in margine addit σον. Cet. teste Tayloro libri omnes textum sic, vt hic est, efferunt. Certe τὸ πρόσωπον paene necessarium erat, attamen non intrudendum insulse cum Wolfio. Potius sic legerim: ἔπειτα δὲ καὶ εἰς τὸ σκυθρωπὸν πρόσωπον, καὶ ὅμοιον δεδακρ. Iste nimirum est locus, vbi auctor hanc vocem admitteret lubentissime, et vbi scriba facillime aberraret. *Taylor.*

καὶ μηδενὸς ὑϛερήσειν[11] ὑπεσχόμην αὐτοῖς· καὶ αὐτὸς δὲ ἐπέϛειλα, περὶ ὧν ἐχρημάτιζον[12] Ἀθήνησί μοι γενέσθαι πολλάκις[13]. Νῦν δὲ ȣ̓κ[14] ἐμποδὼν ἔτι ȣ̃σιν ἡμῖν, ȣ̓́τε διενοχλȣ̃σί[15] σοι, ȣ̓́τε ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων, ἐπηρεάζεις[16]; ȣ̓́τε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις[17], ȣ̓́τε εἰς ἄλλό τι τῶν ἀνθρωπίνων; ἀλλ᾽ ἐπαγωνίζῃ ἔτι, καὶ ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος, καὶ ἀπεϛερημένοις ἐπιθυμίας[18] καὶ πόλεως καὶ πολιτῶν

---

11 ὑϛερίσειν) B. et Ald. *Reiske.* non Ald. I *Ed.*

12 ἐχρημάτιζον) forte ἔχρηζον vt ep. V. p. 48. *Marklandus.*

13 ἐχρημάτιζον — — πολλάκις) πολλ. deeſt Helmſtad. quod aut cum ἐπέϛειλα cohaeret, aut cum ἐχρημ quod verbum bene habet. χρηματίζειν enim eſt tractare negotium aliquod, negotiari ſiue per te praeſentem ſiue abſentem per alios. Si πολλάκις hic idem eſt quod ἂν *forſitan, ſi quae forte mihi nonnulla Athenis eſſent expedienda —;* tunc id indicio eſt, has epp. Aeſchine vero, eſſe iuniores. Seriori enim aetate demum incipiebat τὸ πολλάκις vſurpari pro ἴσως. *Reiske.*

14 ȣ̓κ ἐμπ.) B. et Helmſt. ȣ̓δ᾽.

15 διενοχλȣ̃σι) B. et Helmſt. διοχλȣ̃σι. *R.*

16 ἐπηρεάζεις) poſt h. v. B et Helmſtad. addunt καὶ, quod Cel. R. in text. aſſumpſit. *Editor.*

17 ἀποβλέπεις) ſic et B. Helmſtad. aliique. male Wolfius ἀποβλέπων, quod (inq. T.) à MSC. noſtro refutatur, qui νῦν δὲ — ἐπηρεάζεις, καὶ ȣ̓́τε εἰς τὴν τύχην ἀποβλέπεις, ȣ̓́τε εἰς ἄλλότι τῶν ἀνθρωπίνων, ἀλλ᾽ ἐπαγωνίζῃ ἔτι κ. τ. λ. diſertiſſime legit. *Taylor.*

18 ἐπιθυμίας) hic locum habere non poſſe, cenſet *Caſelius*, ideo reponit ἐπιδημίας; aut plane ſuperuacaneum forſitan eſſe dicit, quod tamen non videtur. Aptius eſt *Wolſianum* ἐπιτιμ. quod altero *Taylori Cod.* nititur, vbi ſine omni litura ſic legitur.

λιτῶν καὶ φίλων· Καὶ ὅσα μὲν εἰς ἐμὲ ἀπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως φέροι ἄν τινα εἰκότως φθόνον καὶ μῖσος· ὥσπερ ἂν ἔιτινα τῶν τεθνεώτων ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν, ἐν ȣ̈τω χρηςῇ [19] καὶ φιλανθρώπῳ πόλει. Εγὼ δὲ ȣ̓κ ἂν διὰ ταῦτα [20] φαυλότερος νομισθείην [21], ἀπὼν ὑπό σȣ λοιδορȣ́μενος· ἀτυχέςερος μέντοι καὶ ἐλεεινότερος [22] ἴσως [22 b] νο-

---

Vid. *Taylor.* ad *Demosth.* περι Παραπρεσβ. p. 311. col. 1. Cet. et sic leg. Aldina I. per θυ. *Editor.*

19 χρηςῇ) post hoc B. et Helmstad. addunt τε. *Reiske.*

20 διὰ ταῦτα) sic Ald. B. Helmst. at Reisk. textus διὰ τοῦτο.

21 νομισθείην) νομισθεὶς B. Ald. Helmst.

22 ἐλεεινότερος κ. τ. κ.) locus hic ita emendari posse videtur: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθείην. καὶ ποτὲ μὲν ȣ̓δὲν ἧττων ἐγενόμην, νῦν δ' ȣ̓δεμίαν ὑπὲρ ἐμαυτȣ̃ φωνὴν κ. τ. λ. *Wolfius.* Lectum olim constantissime: ἐλεεινότερος ἴσως νομισθεὶς, ποτὲ μὲν ȣ̓δὲν ἧττον, ν. δὲ ȣ̓δεμ. ὑπ. αὐτȣ̃ φ. ἐκπ. Fortasse non longe absum à mente scriptoris, dum ita recudo: — ἐλεεινότ. ἴσ. νομισθείην· ὡς ποτὲ μὲν ȣ̓δενὸς ἧττων ἐγενόμην, νῦν δὲ κ. λ. MSC. (sc. B. et Helmstad. cum hoc) leg. ποτὲ δὲ ȣ̓δὲν ἧττων, sine καὶ, et sine ἐγενόμην. *Taylor.*

22*b* ἴσως νομισθεὶς,) Cel. D. R. textui restituit νομισθείην. Verba sane valde concisa, et aut fallor, aut difficultas latet in interpunctione; τὸ ἐγενόμην certe, quod inseruit post Wolfium Cel. R. ante νῦν δὲ κ. λ. vt et τὸ ἧττων, minus quadrare putauerim. Accedit quod illud ἐγενόμην nec reperitur in Aldinis nec in B. nec in Helmstad. Contra τὸ ἧττον (neutrum) in Ald. et Helmst. Pro ȣ̓δὲν ἧττον, legit *Marklandus* ȣ̓δ' ἂν ἧττων, *non inferior fuissem* i. e. *par pari retulissem*, *vel referre potuissem*, quae, ceteris paribus, non displicent. Ceterum, *mei si fuisset*

νομισθεὶς, ποτὲ μὲν[23] ὐδὲν ἧττον, νῦν δὲ ὐδεμίαν ὑπὲρ ἀυτοῦ[24] φωνὴν ἐκπέμπειν, ἀλλ᾽ ὐδὲ ἀκούειν λοιδορούμενος δύναμαι[25]. Τὸ δὲ γέροντα ἐπιεικῆ ὑβρίζεσθαι[26], μηδεμίαν ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα τοῦ δυνήσεσθαί ποτε ἀμύνασθαι, ὅςγε τὴν σύμπασαν ἐλπίδα ἐφ᾽ ὑμῖν[27] ἀυτοῖς ἀκμὴν[28] ἔχει, τοῖς μηδὲ ἀυτοὺς[29] σώζειν ἔτι δυναμένοις, πῶς ὐκ ἀισχρόν ἐςιν; Αλλὰ μὴ πρὸς τοῦ Διὸς, μὴ σύγε, ὦ Κτησι-

---

fuisset arbitrii (inq. Cel. *Reiske*) *constituissem hunc locum sic:* — ἴσως νομισθεὶς, τότε μὲν ὐδ᾽ ἐνυττόμην, νῦν δὲ cet. *tunc quidem ne pungebar quidem. Editor.*

23 ποτὲ μὲν) est lectio Ald. ποτὲ δὲ, τοῦ B. et Helmstad. καί ποτε μὲν exhibet textus Reiskianus.

24 ὑπὲρ ἀυτοῦ) sic Ald. et Helmstad. Reiskiana ἐμαυτοῦ. In vniuersum annotauerim, spiritus in editt. vett. saepe negligentér esse collocatos. Reperi etiam hic ἄυτοῦ. *Edit.*

25 δύναμαι) ad h. v. nota marginalis in B. dat: κατὰ παράλειψιν. *R.*

26 ὑβρίζεσθαι, καὶ μηδ.) sic leg. B.

27 ἐφ᾽ ὑμῖν) ἡμῖν B. Ald. Helmstad. procul dubio rectius, *me meisque necessariis solis. Reiske.*

28 ἀκμὴν). An ἀκμὴν alibi ab *Aeschine* in vsu sit? *Markland.* Reprobatur ab Atticistis. Vide *Phrynich.* et *Moerin.* Iniuria tamen. vid. *Nunnesium* ad Phryn. Et *Wolfium* ad Isocr. Paraenesin. *Taylor.*

29 ἀυτὺς) sic B. diserte ἑαυτὺς. it. Helmstad. *Wolfius* hoc quoque iam correxit in τοῖς μηδ᾽ ἑαυτὺς. *Addens:* vt significet actum esse de se, qui spem suam in Atheniensibus collocarit, qui ipsi in periculo excidii versentur, propter et Macedonum inuicta arma, et oratorum peruersa consilia. Sic monet Cresiphontem, vt sibi caueat, non insultet calamitosis.

σιφῶν, μηδὲ εἰ τὰ μάλιστα ἡμᾶς ἀνιᾶν[30] βȣ́λει, καὶ εἰ μὴ[31] πεπλήρωκέ σε μηδὲν τῶν ἡμετέρων κακῶν, μίασμα τοῦτο πρυσθῆς σαυτῷ τε[32] καὶ τοῖς παισὶν οὓς τρέφεις, βοηθȣ̀ς ἔσεσθαί σοι[33] δηλονότι[34] τοῦ γήρως σου προσδοκῶν; καὶ μέμνησο, ὅτι ȣ̓δὲ Αἰσχίνης εἰς τοῦτό ποτε ἀφίξεσθαι ἤλπισεν, ȣ̓δ' ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἔτι.[35] μᾶλλον ἀκμάσαντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι[36], καὶ πολλοὶ[37] λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γενόμενοι[38].

III. ANE-

30 ἀνιᾶν) ι subſcriptum non ſemper vſu venit. *Edit.* poſt h. v. B. leg. ἔτι.

31 εἰ μὴ) τὸ μὴ hic deeſt B. et Helmſt. at paullo poſt ante προσθῆς ponitur. Ergo in textu Reisk. aut hic aut illic abundat. Eſt vero e Wolfio ſumptum. *Editor.*

32 σαυτῷ) B αὐτῷ.

33 σοι) deeſt τῷ B.

34 δηλονότι κ. τ. λ.) Quis non haec expedierit? nimirum res ipſa loquitur: Et δηλονότι, quod gloſſematis ſolet eſſe initiale, gloſſam ipſam prodit. Nequis ignoraret quo pacto filii Cteſiphontis ipſi eſſent *praeſidio*, curauit ὁ δεῖνα addendum δηλονότι, τοῦ γήρως σου. *Taylor.*

35 καὶ ἔτι) forte οἱ καὶ ἔτι. *Markland.*

36 πατρίδι) πόλει MSC. B. et Helmſt.

37 πολλοὶ) πολὺ B. (et textus Reisk.) iuxta diuinationem Wolfii, cum in editis vbique eſſet πολλοί. *Taylor.*

38 γενόμενοι) deeſt Helmſt.

III. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ.*

Οἱ μὲν ἄλλοι πάντες[1], ὅσοι φεύγουσιν, ἀδίκως[2], ἢ δέονται τῶν πολιτῶν, ὅπως ἐπανέλθωσιν, ἢ διαμαρτόντες τούτου, λοιδοροῦσι τὰς ἑαυτῶν[3] πατρίδας, ὡς φαύλως αὐτοῖς προσφερομένας. Ἐγὼ δὲ, ἐπείπερ[4] ἀναξίως ὧν ἐπολιτευσάμην ἠτύχησα[5], καὶ κατηγορῶν ἄλλων αὐτὸς ἑάλων[6], ἄχθομαι μὲν ὥσπερ εἰκός ἐστιν, ἀγανακτῶ δὲ οὐδέν. Ου γὰρ οὕτως ἔγωγε ἠλίθιός εἰμι, ὥστε, ἐξ ἧς πόλεως ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐλευθερώσας, ἐξηλάθη[7], καὶ ὅπου Μιλ-

---

* Huic ep. praeponit MSC. A hunc titulum: Αἰσχίνης τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. item B, nisi quod hic vocem primam omittit.

1 πάντες) deest Helmst.

2 ἀδίκως) *Marklandus* hic contradictionem ex ep. VII reperit, vbi hanc sibi calamitatem Aeschines dicit accidisse κατὰ τοὺς νόμους. ceteroquin epistolam esse Aeschine non indignam. Sed nihil vrget τὸ ἀδίκως non ad ἄλλους πάντες referre, immo vero ob sequens ἐγὼ δὲ, refero ἀδίκως ad λοιδοροῦσι τ. ε. π. *Editor*. alii scil. φεύγουσιν ἀδίκως legunt.

3 ἑαυτῶν) deest MSC. A.

4 ἐπείπερ) A. et B.. addunt ἅπαξ. *Taylorus* legi mauult καίπερ *tametsi.*

5 ἠτύχησα) *ipsum enim exsulis* (vt Cic. ait pro domo) *per se calamitatis non turpitudinis est, nec vnquam turpe reuera putandum, nisi tum demum, cum est peccati poena.* Demades *autem* ὑπὲρ τῆς δωδεκαετίας de Aeschine in haec verba loquitur: ἡ πενία δ' ἴσως δύσχρηστον μὲν ἔχει τι καὶ χαλεπόν. κεχώρισται δὲ Αἰσχίνης, ὡς ἂν οἶμαι, τῆς ἀπορίας ἐπὶ πολλῶν οὐ τρόπων κακίαν, ἀλλὰ τύχης ἀγνωμοσύνην ἐλεγχούσης. *Guillon.*

6 καὶ κατηγ. — — — ἑάλων) desunt omnia τῷ A. *Reiske.*

7 Vid. *Nep.* in vita eius c. 8. sq. *Edit.*

Μιλτιάδης, ὅτι μικρὸν [8] ὦφλε [9] τῷ δημοσίῳ, γέρων [10] ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἀπάθανε, ταύτῃ τῇ πόλει Αἰσχίνην τὸν Ἀτρομήτου [11] φεύγοντα ἀγανακτεῖν ὄιεσθαι δεῖν, ἔιτε

---

8) μικρὸν) fumma fane exigua non erat. V. *Nep.* in eius vita c. 7. nempe L talenta *Edit.*

9 ὦφλε) ὤφειλε A. quod Cel R. affumpfit in textum eo, quod intereffet inter ὄφλειν et ὀφείλειν. Mihi quidem difcrimen magnum quaerenti non occurrit, contra tanquam fynonyma faepe reperi. Budaeus tamen ὄφλειν ad forum magis quam ὀφείλειν referri me docuit. qua ratione lubens retinui τὸ ὦφλε. *Editor.*

10 γέρων) MSC. A. addit ὤν.

11 Ad difcrimen Aefchinis fil. Nothonis, Eretrienfis ex infula Euboea, qui tempore Darii Hyftafpis, eodemque igitur tempore vixit quo Miltiades, Themiftocles, alii. Cicero infuper tres Aefchines commemorat. In vniuerfum noti funt XII eius nominis, Diogen. Laert. L. II. 64. fex nominat, Menagius ad Laertium, l. c. quinque aut fex alios addit. v. Fabric. Bibl. Gr. Vol I. Libro II. c. 26. p. 872. hic nofter à Demofthene, vt vulgo notum, victus eft oratione de corona, habita anno 3 Olymp. CXII. obiitque in Samo infula aetatis anno 75. Pater eius primum Tromes (Τρόμης) deinde Atrometus appellatus ab ipfo Aefchine, feruiebat craffis pedicis ligneaque compede conftrictus, Elpiae ei qui literas prope aedem Thefei docebat. Quod ad matrem, *Apollonius* in ἐξηγήσει εἰς Αἰσχίνην, dicit: μητρὸς δὲ ἦν Αἰσχίνης Γλαυκοθέας, ἢ ὥς ἔνιοι, Γλαυκίδος, ἥν φασι τὴν πρώτην ἡλικίαν ἡταιρηκέναι, καθεζομένην ἐν οἰκήματι πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου (feu κυαμίτου) ἡρῴῳ. Demofthenes autem Cap. 40. 41. de Corona: — ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις, ἐν τῷ κλισίῳ (de quo ep. V.) τῷ πρὸς τῷ Καλαμίτῃ ἥρωϊ χρωμένῳ κ. λ. Cic. ad Heren. IV, 34. Cuius mater quotidianis nuptiis delectatur. Appellata primum *Empufa*, *Demofth.* cap. 41. quae faepius

ἔτι τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν ἔπαθον [12]. Ἀλλ' ἔγωγε καὶ λαμπρὸν εἰκότως [13] νομίσαιμ' ἂν αὐτὸ γενέσθαι [14], τὸ μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ [15] παρὰ τοῖς ἔπειτα ἀνθρώποις, καὶ ἄξιος τοῦ ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις, γεγονέναι.

IV. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ.

Ἐπειδή σοι [1] δοκεῖ πυνθάνεσθαι περὶ Κλεοκράτους, ὅςις ἐςὶν ὁ Κλεοκράτης ἄκουε. πάυση [2] γὰρ ου προῖκα πο-

ſaepius frequentaſſet flumina abluendi cauſſa. *Teleſtria* dr. à *Suida* in vita Aeſch. v. *Lomeier* de Luſtrat. pag. 119. edit. Vltraj 1681. Plura dabunt vitae Aeſchinis per multos compoſitae, inpr. per Bruckerum. *Editor.*

12 ἔπαθον) editi omnes ἔπαθον, at ἔπαθεν A. B. et *Taylor* et *Reiske* ſuadent.

13 εἰκότως — γενέσθαι) A. leg. εἰκότως ἂν ἐμοὶ νομίσαιμ' ἂν αὐτὸν γενέσθαι. B. autem: ἀλλὰ ἔγωγε εἰκότως μοι νομίσαιμ' ἄν.

14 αὐτὸ) propter ἔγωγε retineo αὐτό. Cel. *R.* de ſuo dedit αὐτῷ, ſine dubio ob ἔπαθεν. Verum inceſſit punctum, quod reſpexi. *Editor.*

15 ἐν ἀδοξίᾳ) ironice *Markland.* Recte ſic legi puto, nam et iniquum exſilium vulgo ἀδοξία habetur: εὐδοξία vix ap. Sapientes. *Wolf.*

1 ἐπειδή σοι) ἐπεί σοι MSC. B.

2 πάυση κ. τ. λ.) primum τὸ οὐ videtur παρέλκειν. ſi legas πεύσῃ γὰρ *cognoſces enim te non fruſtra inquirere*, conſtructio dura eſt, πολυπραγμονῶν pro ὅτε πολυπραγμονεῖς. neutra lectio placet. *Wolfius.* — *Definies enim gratis inquirere* i. e. non definies diligenter inquirere, antequam mercedem aliquam tibi dedero. Vſitatior conſtructio fuiſſet: οὐ προῖκα γὰρ πάυσῃ πολυπραγμονῶν. *Markland.* — Bene habet hic locus, i. enim e. ac ſi dixiſſet: πάυσῃ γὰρ τοῦ πολυπραγμονεῖν

πολυπραγμονῶν, ὐδ' ἄπει πρὶν μακρᾶς ἀκῦσαι διηγήσεως. Τὸ μὲν γὰρ γένος [3] ἐςὶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων ὐκ ἐν ἀφανεςάτοις [4]. Ἀρίφρονα [5] τὸν ἐκ Δαμαγήτου εἴπυ πυνθάνοιο, ὅν καὶ [6] ὁ μέγας αἴρει [7] Πίνδα-

---

πραγμονεῖν διὰ τὸ πολυπραγμονῆσαι ὐ προῖκα. impoſterum non eris curioſus, poſtquam mihi poenas tuae curioſitatis dederis, legendo longam hanc ep. cuius tibi lectio erit moleſta. *Reiske.*

3 γένος) pluribus enarrat hoc genus Pauſanias Att. p. 261. inprimis Eliac. II. p. 354. 356. 357. *Ed.*

4 ὐκ ἐν ἀφαν.) Bene eſt, noui figuram dicendi. erudite de ea diſſerit *Hermogenes* in capite extremo libelli π. μεθόδ. δεινότ. Adde viros doctos, qui elucidarunt ea verba quibus *Longinus Moſen* ornauit, ὐχ ὁ τυχὼν ἀνήρ. Cfr. *Achill. Statii* Obſeruat. c. 19. Notas ad *Leptineam Demoſth.* Tom. III. p. 65. col. 1. *H. Steph. de dial. attic.* aliosque. Iſtius tamen vſus certe hic aliquid habet duriuſculum. *Familia eius non eſt inter obſcuriſſimas.* Teneo, et ferri poteſt, non multum laudari. Verum cum addat: τῶν ἁπάντων ἀνδρῶν Ἑλλήνων ὐκ ἐν ἀφανεςάτοις, vereor ne hic ſcriptor ſolus ita fuerit locutus. *Gens omnium praecellentiſſima* recte diceretur: non vtique *gens omnium non infima aut obſcuriſſima. Taylor.*

5 Erat etiam *Ariphron.* fil. Pherecli nonus Archon Athenis poſt 17 earum reges, meminit quoque cuiusd. eius nomin. Athenaeus Dipnoſ. L. XV. p. 523. *Edit.* Vixit etiam *Damagetus* Rhodius rex Ialyſi, tempori belli Meſſenii ſecundi, tribus ergo ſeculis ante hunc.

6 ὃν καὶ) B ὃν που καὶ.

7 αἴρει π.) Nempe VII odarum Olymp. Hanc *Gorgon* Scholiaſt. tanti aeſtimatam fuiſſe ſcribit, vt in Lunaris Mineruae templo, in honorem vel Pindari vel Diagorae, aureis literis ſcripta et conſecrata eſſet. Damagetum autem Pindarus ob iuſtitiam laudat, tanquam ἅδοντα δίκᾳ, τῦτ' ἔςιν ἀρέσκοντα τῇ δίκῃ. *Guillon. Editor.*

Πίνδαρος. Ἀλλ' ὅπως μὴ γέλωτα ὀφλισκάνῃς, ζητῶν ὅστις ἐστιν ὁ Πίνδαρος· τουτὶ μὲν γὰρ οἶμαι, ὅτι καὶ παρὰ Μαντίᾳ[8] τῷ γραμματιστῇ ἅμα ἐμοί ποτε ἔμαθες τὸ γράμμα[9]. καὶ εἰ μηδενὸς ἔτι τῶν παρὰ Μαντίᾳ μνημονεύεις, ἐν γοῦν ταῖς ἐκκλησίαις Μελανίππου[10] ἑκάστοτε ἀκούεις λέγοντος· „αἵ τε λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι „Ἑλλάδος ἔρεισμ' Ἀθᾶναι[11]·„ καὶ ὅτι Πινδάρου τοῦ θηβαίου τὸ ἔπος τοῦτό ἐστι[12], λέγοντος[13]· καὶ ὅτι ἐζημίωσαν[14] αὐτὸν Θηβαῖοι τοῦτο ποιήσαντα τὸ ἔπος.

Οἱ

---

8 Fuit etiam dux Athenienſium huius nominis qui cum Argeo à Philippo iuxta Methonem anno ante Chr. N. 360 profligatus eſt. *Editor.*

9 τὸ γράμμα) *Markland.* habet pro explicatione vocis τουτί: *Taylorus* omnino ſuſpectam vocem, laudatque hic L. C. *Valckenaer ad Ammon. I. Animadv.* 13, quem etiam hic legere dicit τουτουτί pro τουτί (quod antecedit) i. e. *huius* Pindari. *Taylor.* — τὸ γράμμα i. e. τὸ σύγγραμμα, τὸ βιβλίον, Pindarum deſignat. *Reiske.*

10 Vid. *Barthius* ad *Stat. Theb* pag. *Edit.*

11 αἵτε λιπαραὶ cet.) eadem verba Schmidius ad Pindarum Iſth. α. p. 21. laudat, ſed locum integrum nondum reperi, niſi epitheton λιπαρᾶν de Athenis in Nem. δ. et Iſth. β. *Editor.*

12 τὸ ἔπος τοῦτο) Pindarus nimirum alia quoque opera ſcripſit quae Suidas recenſet, forſitan in iis integer hic laudatus verſus extitit. *Editor.*

13 λέγοντος) deleri vult h. voc. Caſelius, eo quod ex antecedenti eam irrepſiſſe credit, nec requiri ad ſenſum putat, quod ſane verum videtur. Sed et Ald. I. repetit. *Editor.*

14 ἐζημίωσαν) enarrat hoc Schmidius ad Pindar. Iſtm. p. 20. 21. poenamque qua multarint Thebani Pind. 166. florenis et ſupra aeſtimauit. *Editor.*

Οἱ δὲ ἡμέτεροι [15] πρόγονοι διπλῆν [16] αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τοῦ [17] εἰκόνι χαλκῇ τιμῆσαι. Καὶ ἦν αὐτὴ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι πρὸ τῆς βασιλείου στοᾶς [18], καθήμενος ἐνδύματι καὶ λύρᾳ ὁ Πίνδαρος, διάδημα ἔχων, καὶ ἐπὶ τῶν γονάτων ἀνειλιγμένον βιβλίον. Οὗτος δὴ [19] ὁ Πίνδαρος Δαμάγητον ἄγει [20] ἐκεῖνον, εἰς ὃν ἀνατείνει τὸ Κλεοκράτους γένος. Λέγει δέ που [21] ὁ αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ περὶ τοὺς Διαγορείας [22], καὶ τὰ περὶ τὴν πρεσβῦτιν [23], ἧς τὸ μητρῷον αὐτοῦ

---

15 ἡμέτεροι) sic B. Helmstad. et Ald. vtraque. *Reiskius* retinuit Wolfii ὑμέτεροι.

16 διπλῆν) scil. sec. Schmid. l. c. 333 fl. cum tertia parte vnius. *Edit.*

17 μετὰ τοῦ) addit B καὶ, non male. *Reiske.*

18 βασιλ. στοᾶς) sic vocabatur pars ad dextram Ceramici Athenis. Pindarique statua in ea parte iuxta Martis ἱερὸν, et non procul à Demosthenis statua. *Pausan.* Att. p. 5. 14. ed. Sylb. 1613. alia porticus erat Poecile, de qua idem p. 27. hanc regiam porticum et Bucoleium vnum fuisse dicit *Pfeifferus* Antiqq. graec. L. II. c. 26. p. 242. *Editor.*

19 Οὗτος δὴ) Male Wolfius correxerat in δὲ. Δὴ autem B. Helmst. Ald. vtraque legunt. *Ed.*

20 ἄγει) retinui hanc *Aldinam lectionem*, nulla vrgente necessitate mutandi in ᾄδει quod *Wolfius*, *Caselius*, *Taylorus*, *Reiskius* fecere, nullis nisi et adiuti MSCC. Etenim Demosthenі aliisque ἄγειν dicitur pro celebrare. *Editor.*

21 λέγει δέ που) nempe integra Olymp. oda VII. Diagorae Rhodio, pugili, dedicata est. *Edit.*

22 Διαγορείας) Dorieus Olympionica Olymp. LXXXVIII. 1. *Thucyd.* III, 8. Dorieus Diagorae filius *Xenophon.* Hist. Gr. L. I. init. *Diodor. Sic.* XII, 45. *Pausan.* V, 6. et VI, 7. Attic. p. 261. Διαγορίδας eos appellat. *Taylor. Editor.*

23 πρεσβῦτιν) alii Callipateram, sic Pausan. alii Ari-

αὐτοῦ γένος ἅπτεται. Καὶ εἰ μὴ σφόδρα ᾔδειν ποιητῶν ὑπέρφρονα ὄντα σε, καὶ τὰ ἀγοραῖα ταῦτα, καὶ τὰ ἀπολέσαντα ἡμᾶς ἐπιτηδεύματα μᾶλλον περιέποντα, κἂν ἀποχρῆν [24] ὑπελάμβανόν σε ὑπομνῆσαι μόνον τὰ περὶ τοὺς Διαγορείους εἰπὼν ἔπη Πινδάρου. Νῦν [25] δὲ οἶδα, ὅτι μάτην σοι ταύτην [26] τὴν λύραν λέξομεν. Δοκεῖ οὖν μοι ἀνάγκην [27] εἶναι διηγήσασθαί σοι τὸ διήγημα ταῦτο· ἄξιον γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ μὴ προσῆκον [28] Κλεοκράτει. Λέγεται γάρ ποτε γυνὴ [29] πρεσβῦτις Ὀλυμπιάσι παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον, ἑστάναι τε ἅμα τοῖς ἀνδράσι [30], καὶ θεάσασθαι τοὺς ἀγωνιζομένους· ἐπιστάντων [31] δὲ αὐτῇ τῶν Ἑλλανο-

Aristopateram, aliique Pherenicen appellant, Diagorae iunioris filiam, Callianactis coniugem. Aelian. V.H. L. X. c. 1. *Ed.*

24 ἀποχρῆν) melius esse ἀποχρῆναι secund. Caselium, equidem non video, caretque omni auctoritate haec lectio. *Editor.*

25 νῦν) νυνὶ Helmst. *Reiske.*

26 ταύτην) ταῦτα B. et in margine παροιμία. vid. Erasmi Chil. Prouerb. p.

27 ἀνάγκην) sic Ald. et B. *Taylorus* quidem prouocat MSC. non autem indicat. Quomodo Helmstad. legat, Cel. *Reiske* non annotauit, rescripsit tamen ἀνάγκη vt *Wolfius.*

28 προσῆκον) omnes editi, immo et B atque Helmstad. *Wolfius* solus male correxit in προσῆκε.

29 γυνὴ cet.) nimir. Diagorae iun. filia, vid. supra. Schmid. ad Pindar. Olymp. VII. hoc prolixe narrat è Pausania p. 356. et è Scholiaste ex Gorgone. *Edit.*

29 *b* ποτε γυνὴ) γυνή ποτε legit B. Hanc *Aelianus* appellat Pherenicen, V. H. Libro X. cap. 1. *Editor.*

30 ἀνδράσι) scil. ἑλλανοδίκαις.

31 ἐπιστάντων) ad sensus integrationem notanda sunt:

νοδικῶν [32], ὅτι ἐτόλμησε [33] παρελθεῖν εἰς τὸ ϛάδιον, ἀποκρίνασθαι. „Τίνι γὰρ ἄλλῃ τοῦτο γυναικὶ δέδωκε καυχήσασθαι ὅτως ὁ θεὸς; ὅτι καὶ πατέρα καὶ τρεῖς ἀδελφὰς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι [34], καὶ υἱὸν [35] ἐπ' ὀλύμπια ἄγοι [36];„ Ταύτης ὅν τῆς πρεσβύτιδος, καὶ τούτου τοῦ γένυς ἀποῤῥὼξ [37] ἐϛιν ὁ Κλεοκράτης, ὡς ἔϛι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτοῦ πυθέσθαι. Καὶ

πλείω

ſunt: Cum haec feliciſſima mater filium iam de pugillatu victorem videret, transſiliit ſepimentum quo magiſtri includebantur, quo facto foemina eſt agnita. Etenim apparuerat virili habitu. *Editor.*

32 ἑλλανοδίκαι) i. q. ἀγωνοθέται, praefecti et praeſides ſeu iudices certaminum ſacrorum.

33 ἐτόλμησε) lex enim foeminas quae huc venirent ſpectatum, è monte Typoeo deiicere iuſſit. Poſthac ſancitum eſt, vt magiſtri nudi adeſſent.

34 ἔχοι - - ἄγοι) male rurſum *Wolfius* contra B. et Ald. legit ἔχω. Helmſtad. ἔχει.

35 υἱὸν) nempe Poſidorum Pauſan. l. c. atqui Callipatira h. l. eſſe non poteſt, quippe cuius filius fuit potius Eucles, vterque vero nepos Diagorae iun. e filiabus ipſius. Mater huius atque pater a Pauſ. non memorantur. *Editor.*

36 ἄγει Helmſt. quod et praetulit Cel. *Reiske* in textu ſuo.

37 ἀποῤῥὼξ) eodem ſenſu occurrit in carmine de Deo quod Orpheo tribuitur, vſ. 20. liceat adiicere illos verſus, cum non in cuiusque manibus ſit carmen ipſum, vſ. 19:

Οὐ γὰρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,
Εἰ μὴ μουνογενής τις ἀποῤῥὼξ φύλυ ἄνωθεν
Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,
Καὶ σφαίρης κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει
Κυκλοτερές γ' ἐν ἴσῳ, κατὰ δὲ σφέτερον κνώδακα.

Editor.

πλείω μὲν ȣ̓[38] βȣ́λομαι λέγειν, μὴ[39], ȣ̓ μηνύσαι σοι, ὅπερ ἠξίωσας, ὅςις ἐςὶν ὁ Κλεοκράτης, βȣ́λεσθαι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐγκεκωμιακέναι αὐτὸν, ὥσπερ καὶ Θρασύμαχος[40] τὸν ξένον συντεταχθαι[41], καὶ

---

38 μὲν ȣ̓) Helmſtad. interponit οὖν, qui νῦν dare voluiſſe videtur. *Reiske.*

39 μὴ) *Wolfius* ex ſuo inſinuauit ἵνα contra fidem codicum, vt eſſet ἵνα μὴ, male. *Taylor.* Helmſtad. hic legit μὴ ȣ̓ν, quae vera eſt lectio, et debebat à me recipi, ſed in feſtinatione non ſtatim ſentiebam eius bonitatem. Μὴ cohaeret non cum δοκῶ, ſed cum μόνον, et conſtructio eſt: δοκῶ ȣ̓ν μοι μὴ μόνον βȣ́λεσθαι (niſi potius βεβȣλῆσθαι leg. eſt) μηνύσαι, ἀλλὰ καὶ συντετᾶσθαι (ſic enim legendum non συντετάχθαι) ἐγκεκωμιακέναι, videor mihi, non ſolum voluiſſe indicare — ſed etiam contendiſſe laudare. *Reiske.* Eruditi hic optimum elegant, ego tamen non recepi τὸ ȣ̓ν.

40 Chalcedonius, Sophiſta celeberrimus, ſcripſit de natura rerum, à republica autem abſtinuit. Cicero eius mentionem fecit paſſim, ſitne autem iſte h. l. me fugit. vid. etiam Athenaeus Dipnoſ. Libr. X. p. 205. *Editor.*

41 συντετάχθαι) ſententiam Cel. *Reiskii* emendantem, iam audiuimus de hoc vocab. Et *Wolfius* pro προηρῆσθαι, *conſtituiſſe*, *laudare*, dictum eſſe cenſet. Credo quidem formam hanc dicendi carere exemplis notis, ſed in epiſtolis rurſum putauerim non omnia, παχυλῶς dicta, nimium eſſe vrgenda, nam nec noſtrum quis ita agit. Quam obſeruatiunculam multis in rebus tenendam, didici ex Erneſti perſona. *Edit.* Ceterum ad h. v. margini τοῦ B adſcriptum hoc ſcholion ἔμπροσθεν θεῖναι: quod me ſchol. ad reperiendam duxit veram lectionem, quae eſt vt modo dixi συντετᾶσθαι, a verbo συντείνεσθαι, quod idem ac σπȣδάσαι. *Reiske.*

καὶ ἀποτίνειν ταύτην τὴν χάριν τοῦ [42] λαμπρῶς ἑςιᾶσθαι [43], δοκῶ. Τοσοῦτο [44] μέντοι εἴποιμ' ἄν, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη, εἰ τοῦτον ἐγνώκει τὸν Κλεοκράτη, πολὺ ἂν μᾶλλον ἐπὶ τούτῳ ἢ ἐπὶ τοῖς πέντε ὀλυμπιονίκαις ἐσεμνύνετο.

V. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ.*

Ο' μὲν Ιϰλιάδης, ὦ μάλις' ἐπεποίθεις, ὅτε ὅτε ἀφιγμεθα ἐς [1] 'Ρόδον [2], παρὼν ἔτυχεν, ἀλλὰ περὶ Λίνδον [3] ἦν, ὅτε ἐπανελθὼν εἰς Ρόδον περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τοῦ τὰ κοινὰ ταῦτα προςάξαι λέγειν, εἴτινων χρήζομεν [4]. Ο' δὲ Κλεοκράτης [5], ὅδὲ, μὰ τοὺς θεὸς, ἐπιςεῖλαί σοι δυναίμην ἄν

---

42 τῷ λαμπρ.) τοῦ est vera lectio omnium et Ald. vnus *Wolfius* correxerat τῷ. *Taylor.*

43 ἑςιᾶσθαι) malim εἱςιᾶσθαι in perfecto passiui. *Reiske.*

44 τοσοῦτο) Helmst. τοσοῦτον.

---

* Epistola V cum IV est copulanda, duae enim hae nunc diuulsae, primitus vna fuerunt. *Reiske.* Haec epistola caussam praebuisse videtur ei, quae antecedebat. Multum enim hic de liberalitate Cleocratis: ibi respondet amico sciscitanti, quisnam fuerit ille Cleocrates. *Taylor.*

1 ἐς) sic et Aldin. Cel. *Reisk.* εἰς.

2 ῥόδον) h. l. vrbs eiusdem nominis insulae. De Aeschine autem ibi exsule v. *Meursium* in Rhodo. p. 31. sqq. et 84. *Edit.*

3 Λίνδος) vrbs insulae Rhodi.

4 χρήζομεν) sic Matth. VI, 32. Rom. XVI, 2. primum de rebus, deinde de personis. *Edit.*

5 *Cleocrates*) idem de quo epistola praecedens agit. *Edit.*

ἂν αὐτάρκως, τὴν ὑπερβολὴν τῆς Φιλανθρωπίας [6], ὅσῃ κέχρηται [7] περὶ ἐμέ. Καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ δοθῆναι, καὶ χωρίον [8] ἐν Καμείρῳ [9]. Καὶ αὐτὸς δὲ ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ ἐπιτήδεια [10], καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἄφθονα, οὐκ ἐμοὶ μόνον ἀλλὰ καὶ Τευθράντι [11] καὶ Ὁπλισια [12]. Τὰ μὲν [13] ἄλλα

εἰ

---

6 ὑπερβολὴ τ. φιλ.) ſic ὑπερβ. τῆς δυνάμεως 2 Cor. IV, 7. et aliis in locis *Editor.*

7 κέχρηται) ſic Actor XXVII, 3. Ιούλιος dicitur φιλανθρώπως τῷ Παύλῳ κεχρῆσθαι. et 2 Cor. I, 17. *Edit.*

8 χωρίον) *Heſychius* h. v. δοχεῖον·, noſtri Oertgen, Autenthalt, h l. Landgütgen. *Editor.*

9 Κάμειρος) fuit vrbs Rhodi. Harum vrbium quem quaeque fundatorem habuerit, *Diod.* Sic. narrat Libr. IV. p. 261. et Libr. XIII, p. 196. Tomi II. Nempe Tlepolemus quidam Herculis filius in Rhodo Lindum, Ialyſum et Camirum vrbes conſtituit, quae poſtea in *vnam Rhodum* confluxerunt. *Editor.* Adde *Cononem* ap. *Photium* Cod. 186. *Taylor.*

10 ἐπιτήδεια) ab ἐπιτηδεύω, cuius ſimplex obſoletum non occurrit. *exerceo, operam do accuro* cet. inde ἐπιτηδὴς et ἐπιτήδειος, *aptus, neceſſarius ad vitam ſuſtentandam.* Iacob. II, 16. *Editor.*

11 Τεύθρας) cuius nominis Athenienſis quidam memoratur *Pauſaniae*, qui Τευθράνην oppidum condidiſſe dicitur, an idem ſit hiſtoricis conſtabit. *Pauſ.* Lacon. p. 274. item 606. edit. Sylburgi. *Editor.*

12 Ὁπλισία) hoc valde me vexauit, et tamen nondum reperi quis aut quaenam ſit; *Editor.*

Nullum hoc nomen graecum eſt, lege Πλεισία. *Reiske.* Hoc non ſtatim, quod pace dictum ſit, affirmarim, multa enim nomina propria cum ab appellatiuis, aut verbis etiam deriuantur, ita et hoc ab ὁπλίζω, vel ὁπλιστεύω, aut ab ὁπλιστὴς proficiſci poteſt. *Editor.*

13 τὰ μὲν) καὶ τὰ μὲν *Reiske.*

εἰ καὶ [14] φαυλότερα τῶν Ἀθήνησιν, ὥσπερ ἔλαιον καὶ μέλι, ἀλλ᾽ οἵων [15] παρόντων, οὐδὲν ἂν τῶν ἐκεῖ δεηθείημεν. Οἶνόν γε μὴν καὶ πολὺ ἀμείνω τοῦ παρ᾽ ὑμῖν [16], καὶ ἐκ στροβίλου [17] ἅμα καὶ ἀλεύρων καὶ ἀρωμάτων πεποιημένα [18] ἐν τύποις τραγήματα, ὧν καὶ πέπομφά σοι Ταῦτα δὲ ἡμῖν [19] ἔπεμψε, καὶ πυρῶν μεδίμνους [20], ὅσοις ἐγὼ μεδίμνοις [21] οὐχ ὅπως ἐμαυτόν,

---

14 εἰ καὶ) inuenuntur B. et Helmſtad.

15 ἀλλ᾽ οἵων) malim ὂν interponi. *Reiske.*

16 ὑμῖν) ἡμῖν B.

17 στροβίλου) στροβύλου B *Heſych* v. h συστροφὴ ἀελλώδης, καὶ ἡ πίτυς καὶ ὁ καρπὸς αὐτῆς, (καὶ εἶδός τι ὀρχήσεως καὶ γυναικείων χρυσίων.) *Editor.*

18 πεποιημένα ἐν τύποις τραγήματα) facta in formulis bellaria. Fortaſſe quod in capſulis aut vaſculis quibusdam vel aſſeruata vel expreſſa fuerunt. Sic vt et hodie moris eſt, impreſſis etiam imaginibus quibusdam *Wolfius.*

19 δὲ ἡμῖν) ſic Ald. *Reiskius* autem δ᾽ ἡμῖν.

20 πυρῶν μεδίμνους) forte: καὶ τοσούτους πυρῶν μεδίμνους, ὅσοις ἐγὼ οὐχ ὅπως ἐμαυτόν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας διάγειν (vel διατρέφειν pro διαρκεῖν) ἂν ἠδυνάμην *Wolfius.* *Satis audaciae!* nec adeo Cel. D. *Reiske* haec paſſus eſt, nedum tiro. *Editor.*

21 ὅσοις ἐγὼ μεδ. οὐχ) ſic etiam Ald. Lov. Roſtoch. Helmſt. et B. Cet. hanc repetitionem τοῦ μεδίμνοις Cel *Reiske* in notis numerat, quibus fraus harum ſuppoſitarum plane epiſtolarum et aetas multo Aeſchine recentior, clarius detegitur. Eſt latiniſmus. Latini amant vocabula eadem iterare vel ingeminare, vt ſi dicas. *Laudem* hanc multo maximam duco, quam *laudem* nemo mihi eripiet cet. *R.* Ad ead. verba. Recte fortaſſe Wolfius eiecit (ſc. μεδίμνοις). Illud minus recte, quod non mentionem fecerit. In proximis cum διαρκεῖν mutare voluit in διάγειν vel διατρέφειν, ſtilum ſcriptoris ſui non recte cepit. Graecum

τόν, ἀλλὰ καὶ πάντας Κοθωκίδας [22] διαρκεῖν ἂν ἠδυνάμην [23]· καὶ πολλὰ δὲ ἄλλα πρὸς τούτοις, ἃ [24] γράφειν αἰσχύνομαι, ἵνα μή τινα δηλῶν [25] ἐμὴν μικρολογίαν δόξω. Τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπεραςπάζεσθαι, μικρολογίας μέν τινος εἶναί φημι καὶ ἀπειροκαλίας· φιλοφρονημάτων δὲ καὶ μικρῶν πάνυ ἔγωγε ἡττᾶσθαι ὁμολογῶ. Παρέχει δὲ ἡμῖν καὶ ἄλλα καλλίω [26] συῶν τε ἀγρίων καὶ δορκάδων τῶν πέραθεν ἀπολαύματα [27]. Ἔτι δὲ καὶ [28] αὐτὸς ἡμῖν

---

cum videbatur graeculo sophistae διαρκεῖν Κοθωκίδας, pro *sustentare*. Haec sunt illis hominibus offendicula, vt *Neutra* pro *Actiuis* et vicissim vsurparent. Ita ep. 9. ineunte, *morbus* μηκύνειν dicitur, quod ab aliis nunquam dici obseruatum est. Aliquando miscet simul. Sic paullo post ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, qui ineunte hac epistola, περιττῶς ἠσμένισεν ἡμᾶς. Similiter et illud ex hoc genere insolentius dictum τὴν ἀκμὴν συνεταιρεῖν p. 735. 9. *Taylorus*. p. nostra 60.

22 Κοθωκίδας) Κωθοκύδας Helmst. Κοθωκὶς tribus attica ex quo Aeschines oriundus, *Bisetus* ad Aristoph. Thesmophor. vs. 627. Κοθωκίδαι, δῆμος. Τούτου Δημοσθένης μνημονεύει ἐν τῷ περὶ στεφάνου οὕτω λέγων (cap. 9.): Πρέσβεις ᾑρέθησαν Εὔβουλος Ἀναφλύστιος, Αἰσχίνης Κοθωκίδης, (Κτησιφῶν Bisetus) Κηφισοφῶν Ῥαμνούσιος, Δημοκράτης Φλυεὺς (hunc Bisetus omisit) Κλέων Κοθωκίδης. Vitiose script. est sine dubio h. v. Helmst. *Editor.*

23 ἠδυνάμην) ἐδυνάμην Helmst.

24 ἃ γράφ.) ἃ deest τῷ B. *Reiske.*

25 δηλῶν ἐμ. μικρ. δόξω) B sic: μικρολ. ἐμὴν δόξω δηλῶν.

26 καλλίω) καλλίας B. *R.*

27 ἀπολ.) Casel. retinuit ἀπολαύματα ex Aldina vtraque. Cel. *Reiske* per σίγμα.

28 ἔτι δὲ καὶ) Caselius ex oscitantia omiserat δέ. *Editor.*

ἡμῖν σύνεσιν ὁσημέραι, καὶ μεταδίδωσι τῆς αὐτοῦ σοφίας, ἢ σοφωτέρα ἢ καθ' ἡμᾶς [29] ἐστιν. Ἃ γὰρ ἐγὼ παθὼν ἐδιδάχθην, ταῦτα πρὶν παθεῖν φυλάττεται [30] σοφία, καὶ οὐχ ὥσπερ οἱ ἄφρονες πείρᾳ διδασκόμενος· οὐ γὰρ πολιτεύεται. Καὶ ὅσον [31] γ' ἐπὶ Κλεοκράτει, οὐδὲ μιᾶς πόλεως ἄλλης [32] οὐδὲ ἀνθρώπων ἐπιθυμῶ· ἀλλὰ καὶ σφόδρα ἀσμενίζω τῇ συμφορᾷ, καὶ ἀρχὴ δοκεῖ μοι τοῦ βίου ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς αὐτόθι πολιτείας. Καὶ οὕτω μὲν [33] ὑπεραγαπῶ τὰ παρόντα [34]· καὶ ὅπερ φασὶ Σοφοκλέα ἤδη γέροντα ὑπὲρ ἄλλης [35] ἡδονῆς εἰπεῖν, „ὥσπερ κυνὸς λυττώσης ἀπηλλάχθαι [35], ποιεῖ τῆς

---

29 ἢ καθ' ἡμᾶς) forte τῆς καθ' ἡμᾶς, nisi fuerit ἢ σοφώτερος ἢ καθ' ἡμᾶς. *Markland.*

30 φυλάττεται) pungere admonuit Cl. *Marklandus* post hanc vocem; id sane praestat. Corrigenda itaque est versio Wolfii. *Taylor.* Ego non vidi. *Ed.*

31 ὅσον) sc. χρόνον, quamdiu.

32 ἄλλης) deest τῷ B.

33 οὕτω μὲν) οὕτω tantum B.

34 παρόντα· καὶ ὅπερ) παρόντα. ὥσθ' (ὅπερ — — εἰπεῖν) ὥσπερ — — δοκεῖν. *Wolfius.*

35 ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς) τῆς τῶν ἀφροδισίων. Quem locum ex ά Πολιτειῶν Platonis in Catone citauimus. *Wolfius.* Vide sequentia de hoc.

36 ὥσπερ κυνὸς λυττώσης) Casel. λυπτώσης. male. Cet. est hic. error memoriae. *Plato de Republ.* I. p. 10. edit. Mass. ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. *Cic. de Senect.* c. 14. autem: *Libenter vero istinc tanquam a* domino *agresti ac* furioso *profugi.* Non ergo a *cane.* *Sophoclis* dictum hoc apud vtrumque *Platonem* et *Ciceronem.* *Markland.*

36b ἀπηλλάχθαι, ποιεῖ τῆς τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδ. ᾧ καί, ὅταν κ. τ. λ.) Locus valde vexatus, et certo vitiosus visus est omnibus. Pro ποιεῖ τῆς — *Wolfius* rescripsit δοκεῖν τῆς — Attamen *Aldinae. MSC. B.* et *Helm-*

„τῆς [37] τοῦ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς „ ᾧ καὶ, ὅταν ὁ νοῦς ἐπικρατῇ, τρισευδαίμων ἔγωγε ἐμαυτῷ τῆς φυγῆς ἣν φεύγω, φαίνομαι. Ὅταν δ' αὖ πάλιν ὑπέλθῃ [38] μοι λογισμός τε καὶ γνώμη τῶν αὐτόθι, ἐχ ἑταίρων μόνον, ἀλλὰ καὶ συγγενῶν καὶ ἐκκλησίας καὶ Κολυττε [39], ἐν ᾧ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη ᾤκησα,

---

Helmstad. clare exprimunt τὸ ποιεῖ, quod et *Caselius* retinuit, sed absque nota vt solebat in locis obscuris. Ex ποιεῖ Cel. *Reiske* effecit ποτὲ, et ex ᾧ καὶ — δοκῶ, καὶ, ὅταν. Sic est in eius textu nunc typis descriptum Ad primum scil. ἀπηλλάχθαι, adscriptum erat in MSC. B. hoc scholion: τοῦ πολιτεύεσθαι δηλονότι. Quid ergo fiet huic loco? restitui, vt equidem putauerim, non poterit, nisi plures inspicere liceat Codices. Equidem hic Aldin. I. de anno 1499 Venet. reddo, vt iam dictum est. Notum tamen, ποιεῖν τὴν ἡδονὴν, esse *excitare voluptatem ac desiderium*, et πονεῖν περί τινος *operari, parare aliquid cum cura*. Quid igitur? si aut legeremus ποιεῖ τὴν ἡδονὴν — aut πονεῖ περὶ τῆς τῦ πολ. ἡδονῆς, aut genitiu. pro accusat. attic. posit. esse dic. *Editor.*

37 ποιεῖ τῆς cet.) locum quidem reperio sed vt opinor huc non satis facientem, ap. Isocrat. in Nicocl. p. 66. Βυλόμενος ἅμα μὲν ἐμαυτὸν ὡς πορρωτάτω ποιῆσαι τῶν τοιέτων ὑποψιῶν. *Editor.*

38 ὑπέλθῃ) *Caselius* ὑπέλθοι. *Edit.*

39 Κολυττὸς) tribus in attica, aut locus in ipsa Athenarum vrbe. Nihil de eo reperi, nisi apud *Athenaeum*, plenum eiusmodi rerum ac refertum, sc. L. VIII Dipnos. p. 169 edit. Basil. vbi Aeschinem dixisse refert (locus est c. Tim. p. 266. ed. W.): Σμιγόλας ἐςὶ Ναυκράτους, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, Κολυττεύς κ. τ. λ. tribu Colyttensis est, haec Athenaeus. *Casaubonus* nihil annotauit hic, sed emendauit tantum voc. Σμιγόλας. quod huc non pertinet Nec *Iac. Delechampius* in versione sua Lugd. Bat. 1583. fol. edita. *Edit.*

ᾤκησα, καὶ τοῦ Ἀλησιχωρίου[40], καὶ τῶν ἐκεῖ μοι μετά σου καὶ Φιλίνου[41] διατριβῶν γενομένων, μεταρ-

---

40 Ἀλησι χωρὶς) ſic Aldina praeter iota ſubſcriptum, quod vero et in aliis ſaepe numero deeſt, et accentum, qui indicat Aldum hic dubium fuiſſe. MSC. B. ἄλσει χωρὶς (ſic Reiskius refert, Taylorus ipſe vero Ἀλσιχωρὶς). Recte autem edi curauimus, *pergit Tayl.* Ἀλῆσι χωρὶς. Ἀλαὶ erat δῆμος Athenienſium, vt multa monumenta teſtantur; atque hunc foedum errorem ante me ſuſtulit doctiſſimus *Meurſius* Libr. *de popp. et pagis Attic.* — Erat quoque Athenis δικαστήριον μέγιστον et μέγα appellatum, cuius nomen Ἡλιαῖα. vid. Antiq. Graec. Confirmauit mihi ſententiam Taylori *Caſaubonus* Animadv. in Athenaeum L. VII. c. 24. p. 643. edit. Lugd. 1600. fol. ad verba δήμου Δεκελειεύς ἐστιν, ſcribo, inquit, e libro praeſtantiſſimo *Maſſaei* δήμου δ' Ἁλαιεύς ἐστιν, eſt è pago qui dicitur Halae. Duo fuerunt in Attica δῆμοι nominati Halae, ſed cognominibus diſtincti et tribubus. Halae Araphenides tribus erant Aegeidis. Halae Axonides autem tribus Cecropiae, vtriusque gentile nomen erat Ἁλαιεὺς vt legitur hic in illo MSC. vel Ἁλαεὺς abſque ι, vt diſerte docemur à Stephano in ΨΗΤ cet. Erat vero porro etiam vrbs Ἄλη cuius meminit *Dionyſ.* Perieg. *in Deſcr. Orbis*, et inpr. eius Scholiaſtes *Euſtathius* p. 165 (edit. Guil. Hill Londini 1688. 8) Quod ideo attulerim, quoniam mihi duriuſculum videtur, dicere velle τοῦ χωρὶς Ἀλῆσι. Si itaque aliquid eligerem, mallem vt vnum verbum conſiderare et itidem pro loco habere aliquo, ac praecedens Κολυττὸν, in quo XL annos Aeſchines habitaſſe profitetur. *Demoſthenes* de Corona c. 40. loquitur de quodam κλησίῳ quod mater Aeſchinis diligenter frequentaſſet, in quo interpretes minime conſentiunt, Heſych. et Suidas Ἡλισίῳ legunt. Haec eo demum fine attuli, vt eſſet materia diuinandi. *Edit.*

41 Φιλίνου) eſt mentio cuiusdam *Philini Herbitenſis*

ἀῤῥεῖ ἅπαν τὸ αἷμα ἄλλοσέ ποι [42] τῶν σπλάγχνων πάλιν, καί μοι δήποτε καὶ λοιδορίαι, αἷς ελοιδορούμην ὑπὸ Δημοσθένους ἥδισαι δοκοῦσι· καὶ σκώμματα, ἐφ' οἷς ὐδεὶς, ἔξω Κτησιφῶντος [43], ἐγέλασέ πώποτε. ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν ἡμῖν δακρύων. Σὺ δ' ἐυτυχοίης [44], καὶ μὴ μόνον πολιτείαν ἅπασαν, ἀλλὰ καὶ Λεπτίνην [45] φεῦγε, ὅτι πρὸς ἡμᾶς ἔχει φιλαπεχθημόνως, καὶ ὅτι τἆλλα τοιῦτός ἐςιν, ὅτου [46] περιεῖναι

---

tenſis ſeu *Erbaei* apud *Cic.* Verr. III, 34. an idem ſit enucleare non poſſum. *Herbitenſium* eiusmodi colonia aliquando miſſa eſt εἰς Ἄλησαν ſeu Ἄλεσαν vrbem Siciliae, cuius mentionem faciunt *Strabo, Ptolomaeus, Diod. Sic.* L. XIV. p. 246 ſq. immo vero et Cic. Verr. II c. 7. primo intuitu putaui hanc eſſe vrbem, de qua in nota praecedente plura dicta ſunt. Duo ap *Athenaeum* Philini memorantur, *alter* Libro II et IX in carmine Stratonis in Phoenicide vſ. 12. *alter* Libr. X. p. 210. de Oenoptis verba faciens: καὶ ἦν (ſc. munus Oenoptarum) *inquit* ἡ ἀρχὴ ἐυτελὲς ὡς ὁ ῥήτωρ φησι φιλῖνος ἐν τῇ Κροκανιδῶν διαδικασίᾳ. Caſaub. ad h. l. Oratorem Atticum appellat, quem, vt addit, etiam Clemens Alexandrinus laudauit. *Edit.*

42 ἄλλοσε ποι) ἄλλωσε ποι MSC. B. *Reiske.*

43 ἔξω κτησιφῶντος.) Quaere, an alibi vnquam ita ſcribat Aeſchines. vide ep. XII. p. 744. lin. antepenuit. *Marklandus* Et quid tum, ſi orator maiorem adhibet curam in orationibus quam in epiſtolis ad familiares, quas neſcit a tam multis poſteris legi, an ſtatim hanc ob cauſſam alius, eoque multo iunior, putandus eſt auctor? *Editor.*

44 Attice pro ἐυτυχέοις, οἶς.

45 *Leptines*) forte hic idem eſt contra quem Demoſthenes habuit orationem, cuius Cicero quoque mentionem fecit in Oratore c. 31.

46 ὅτου) att. pro ου τινος ſic ὅτων et ὅτῳ cet.

ναι μὲν μηδένα λαμπρότερον[47], ἡττᾶσθαι δὲ ἀδοξότατον. Καὶ μάλιστα μὲν παραινῶ, φεῦγε τὰς μετ' αὐτοῦ διατριβάς· εἰ δ' ἂν συνέλθῃς ἐκ τύχης, καὶ καθ' ἡμῶν λέγοι[48] τι, πειρῶ[49] σιωπᾷν[50], ἂν ἰσχύῃς, καὶ γελᾷν· ἀλλ' ὁ μὲν[51] δίδωσιν ἀποχρῶσαν δίκην, τὸ πᾶσιν[52] ἀνθρώποις καὶ γέλωτος εἶναι δοκεῖν ἅμα καὶ μίσους ἄξιος. Σὺ δὲ, εἰ μὴ πάνυ φοβῇ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο παρ' ἡμᾶς ποτε, καὶ παρασχὼν σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν[53], ἐπανήκοις[54] πάλιν.

VI. ANE-

---

47 μηδένα λαμπρότερον) reddo iterum Aldin. lectionem. *Wolfius* ex ſuo addiderat ποιεῖ, quamuis in omnibus deeſſet. Cel *Reiske* ex ſuo fecit μηδενὸς λαμπρότερον. quamquam nullibi ſic reperitur. Etiam *Taylorus* aliquid deſiderat, aut certe μηδενὶ λαμπρ. legi debere putat. Iudicium ſit penes eruditos criticos quorum vero non eſt *Editor.*

48 λέγοι) λέγει B. Helmſt.

49 πειρῶ) imper. med. *enitere, tenta.*

50 σιωπᾶν et γελᾶν) iota in Ald. I. excidit plane.

51 ὁ μὲν) *textus Reiskianus* ὁ μὲν quod magis placet quam lectio *Caſelii.* *Edit.*

52 τὸ πᾶσιν) Cel. *Reiske* reſcribit τῷ ſed ſine aliqua nota, quod forſitan oblitus intermiſit. Ceterum arridet, nam ſequi debet latin. gerundium. *Editor.*

53 ἡμῖν ἰδεῖν) ἰδεῖν ἡμῖν, B et Helmſtad. *Reiske.*

54 ἐπανήκοις) ἐπανίοις B. *redire rurſum poteris.*

VI. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ *

Αρίςων [1] οὗτος ὁ κομίζων [2] σοι τὴν ἐπισολὴν, ὁ πρῶτός ἐςιν ἡμᾶς ὑποδεξάμενος ἐν Ῥόδῳ. Πέπλευκε δὲ Ἀθήναζε κατὰ χρείαν κηδεςοῦ γέροντος, ἀργύριον εἰσπράξων παρὰ τοῦ τραπεζίτου Χαιμόλα [3]. Σκόπει δὲ ὅπως [4] αὐτὸν δέξῃ [5] φιλοφρόνως. Ἐςι δὲ κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν, καὶ πρέπων [6] ἡμῖν, ᾧ καὶ τὰ ἄλλα [7] συμπράξεις [8]· ὡς μάθῃ [9], ὡς οὐ παν-

---

* Cl. D. *Reiske* inscripsit eam φιλοκράτει. è duobus Taylori Codd. MSC. A et B.

1 Ἀρίςων) Meminit cuiusdam *Aristonis Chii*, seu potius, vt vult Casaubonus, *Cei*, *Athenaeus*, qui scripsisse ἐρωτικὰ ὅμοια; et secta Peripateticus fuisse dicitur Libr. X. p. 207. Ἀρίςων ὁ φιλόσοφος ἐν Ἐρωτικῶν ὁμοίων δευτέρῳ. et Libro XV, p. 279: καί μοι δοκεῖ Ἀρίςων ὁ Κεῖος ὁ περιπατητικὸς οὐ κακῶς εἰρηκέναι ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῶν ἐρωτικῶν ὁμοίων κ. τ. λ. Interfuit quoque Aristo quidam, cum Lyco et Phormio in nuptiis Alexandri agerent Comoedias, Libro XII. p. 266. et passim alibi. *Editor.*

2 κομίζων) Cod. Tayl. A. κομίσας.

3 χαρμόλα) A. χαρίμον, forte χαρίμου. *Edit.*

4 δὲ — ὅπως) A. B. Helmst. et *Reiske* leg. οὖν, ὅπως sine δὲ.

5 — — δέξῃ) R. ex A. et B. ὑποδέξῃ.

6 πρέπων) *Reisk* πρεπόντως ex suo ingenio. Marklandi nota non placet.

7 Ωἷ καὶ τὰ ἄλλα) Reiske post ἡμῖν plane non interpungit, sed legit — ἡμῖν καὶ τὰ ἄλλα συμπράξεις, quod habet A.

8 συμπράξεις) sic Ald. et A. *Caselius* συμπράξῃς. *Editor.*

9 ὡς μάθῃ, ὡς οὐ παντελῶς) alii: ὡς οὐ μάθῃ ὅτι παντελῶς, quod vero contextui repugnat Pro ὡς οὐ Helmstad. et cod. A. legunt quoque ὅτι. *Reiske.*

παντελῶς ἔρημον φίλων [10] ὑπέλαβεν [11], ἀλλ' ἔςι τὶς Ἀθήνησιν Αἰσχίνου λόγος καὶ μνήμη [12].

VII. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ.

Ἐπυθόμην τὰ ῥηθέντα Μελανώπῳ πρὸς ὑμᾶς, καὶ τὴν μὲν [1] ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φιλανθρωπίαν· Μελανώπῳ δὲ, ὐκ ἐπανελθὼν μόνον πρὸς ὑμᾶς [2], νομίζω τοῖς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπουσαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχὸν [3] ἔτι καὶ τῆς [4] πατρίδος ἐξερημένος, ὅμως ἀρκέσαι πειράσομαι. Ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε [5], κατὰ μὲν τοὺς νόμυς ὁμολογῶ ταύτῃ κεχρῆσθαι τῇ συμφορᾷ· φημὶ μέντοι βοηθῶν ταῦτα τοῖς νόμοις [6] πεπονθέναι [7], καὶ ὑπὲρ τοῦ μηδένα σεφανοῦσθαι παρ' αυτοὺς ἀγωνιζόμενος. Ἐμοὶ μὲν ὖν τὰ

10 ἔρημον φίλων) ὁ A. legit. ἔρημοι φίλυν. *R.*

11 ὑπέλαβεν) Cl. *Reiskius* è margine τῦ B. in textum transtulit potius ὑπεδέξατο. ὁ A. legit huius loco ἐσμέν. *R.*

12 λόγος καὶ μνήμη) ὁ A. inuertit μνήμη καὶ λόγος. *Reiske.*

---

1) τὴν μὲν) μὲν deest MSto B. *Reiske.*

2 πρὸς ὑμᾶς) sic Ald. et omnes editi, sed B. et Helmst haec non legunt, ergo deleui. *Reiske.*

3) τυχὸν) MSC. A τυφῶν. *R:*

4 τῆς πατρίδος) τῆς deest B. et Helmst. *R.*

5 ἐγὼ γὰρ, ὦ Μελάνωπε,) τῷ γὰρ Μελανώπῳ MSC. A. *Reiske.* Hoc forte est e commate praecedente, alioquin falsum videtur. de duobus *Melanopis* vide *Pausan.* p. 54. et 299.

6 ταῦτα τοῖς νόμοις) τοῖς νόμοις ταῦτα legunt A et B. quem ordinem praetuli in textu seruandum. *Reiske.*

7 πεπονθέναι κ. τ. λ.) A. legit: πεπονθ. παρ' αὐτὺς ἀγωνιζόμενος τὺς νόμυς. *Reiske.*

τὸ δεδυστυχηκέναι πολιτευομένῳ κοινόν ἐστι πρὸς Θεμιστοκλέα, καὶ Ἀριστείδην, καὶ ἄλλους πολλοὺς [8] τῶν λαμπροτάτων [9] ἐν τῇ πόλει γινομένων. Σοὶ δὲ [10], τὸ μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην [11] θεσμοθετοῦντος, ἤδη σου προεστάναι [12] τὴν μητέρα· τρὶς δὲ

8 ἄλλους πολλοὺς) A. πολλοὺς ἄλλους. *R.*

9 λαμπροτάτων ποτὲ) hoc ποτὲ addunt A. B. *Helmst.* et eorum auctoritate *Reiske.*

10 σοὶ δε — — — τὴν μητέρα) Verbum verbo: *Tibi autem, vsque quidem heri et dudum,* cum tu iam sexuir esses, praefuisse matrem. *Wolfius.*

11 μέχρι μὲν χθὲς καὶ πρώην) significat procurationem illam rei familiaris maternam fuisse breuem; ideoque minus vituperanda fuit. Itaque referri videtur τὸ, μέχρι χθὲς καὶ πρώην θεσμοθετοῦντος coniungendum (sic Caselius quoque exhibuit, quem secutus hic sum deficiente interpunctione Aldina. *Editor*), vt significetur breuitas sexuiratus, quo ob flagitia exciderit: et, ἤδη σου προεστάναι τὴν μητέρα, bonis illi interdictum esse ob luxum et rem male gestam. Sed videndum, an tali conciones, habere liceat. Προεστάναι ἀντὶ τοῦ ἐπιστατεῖν vsitatum est. Quod si prostare, τουτέστιν ἐργάζεσθαι τῷ σώματι καὶ προαγωγεύεσθαι interpretari liceret, sententia esset, *matrem eius, quamuis hircosam anum, scortum esse publicum. Wolfius.*

12 προεστάναι) mater tua tibi praeest. Immo mater tua prostet, prostibulum sit. *Marklandus.* Item προεστάναι. Lettres of Mr. Toup. Iul. 30. 1756. scil. vertendum *prostitisse, quaestum corpore fecisse.* quod Wolfio suboluit. Nicander ap. Athenaeum p. 569. Νίκανδρος ὁ Κολοφώνιος ἱστορεῖ ἐν τρίτῳ Κολοφωνιακῶν φάσκων αὐτὸν (Σόλωνα) καὶ πανδήμου Ἀφροδίτης ἱερὸν πρῶτον ἱδρύσασθαι, ἀφ' ὧν ἠργυρίσαντο αἱ προστᾶσαι τῶν οἰκημάτων. Nicander L. III. Coloph. tradit Solonem Veneris vulgaris templum exstruxisse ex eo lucro quod fecerant meretrices. Ita vertendus iste locus. Interpres non intellexit. *Taylorus* (fortasse, R. non indicauit.) Inest tamen aliquid obscuri *Editor.*

δὲ [13] ἐμπεσεῖν τὸν πατέρα σου εἰς τὸ δεσμωτήριον [14]· σὲ δὲ πραθέντα δισχιλίων [15] δραχμῶν, τὴν ἀκμὴν [16] συνηταιρηκέναι [17] τοῖς περὶ Τίμαρχον νέοις, οὐ κοινὰ ταῦτ' εἶναι [18] πρὸς Θεμιστοκλέα καὶ Ἀριστείδην τὸν δίκαιον, ὑπολαμβάνω. Ἀλλὰ Μελανώπῳ μὲν αὖθις [19], ἐὰν ὑμῖν ποτε [20] δόξῃ, διαλέξομαι παρών.

---

13 τρὶς δὲ) Louanienſis per errorem τρεῖς, forte ex Aldina I, quae ſic quoque legit. *Editor.*

14 τὸν πατ. σου εἰς τὸ δεσμ.) A. εἰς τὸ δεσμ. τὸν πατέρα σου. *Reiske.* Caſel. πατέρ. σὸν. *Edit.*

15 δισχιλίων) Caſel. δυσχιλ. male. *Edit.* Helmſt. vnus τρισχιλίων. *Reiske.*

16 τὴν ἀκμὴν) haec cum vocabulo δηλονότι pro marginali aeſtimanda; et quoniam δηλονότι per compendium exarari veteribus ſcribis conſueuit, ignorans quidam mutauit in συν et totum textui ſcholion inſeruit. *Reiske.* Sed vid. p. 51. not. 21. *Edit.*

17 συνηταιρηκέναι) Helmſtad. ἡταιρηκέναι, et ex eo Cel. *Reiske* ſic reſtituit. MSC. B autem perperam ἡτερικέναι quod abſonum Tayloro videtur. Verbo συνεταιρέομαι tantum Budaeus aliique recentiores vſi ſunt. At vero lectio τοῦ B non adeo abſona eſt, ſi vitium ſcribendi reſeces, nam aut ἡτερηκέναι aut ἡταιρικέναι eſſe debet, hoc ab ἑταιρίζω, illud ab ἑτερέω, quae maximam partem ſynonyma ſunt. Lectio igitur Reiskiana haec eſt: — δραχμῶν ἡταιρηκέναι τοις κ. λ. quae plane non quadrant. ἀκμὴ h. l. eſt flos iuuentutis et aetatis, pertinetque ad συνητ. *Editor.*

18 νέοις, οὐ κοινὰ ταῦτ' εἶναι πρὸς Θεμιστ.) ſic Aldus cum reliquis vulgatis. Helmſt. autem et B legunt: νέοις κοινὰ ταῦτ' εἶναι, οὐ τοῖς περὶ Θεμιστοκλέα, et ſic quoque legit *Reiske.* Equidem probare non poſſum. *Editor.*

19 αὖθις) deeſt τῷ A. *Reiske.*

20 ποτὲ) B et Helmſtad. non legunt, ſed ὑμῖν δοκῇ.

ὢν [21]. Νυνὶ δὲ [22] τῆς μὲν [23] εὐνοίας, ἣν ἀπόντι μοι παρέσχεσθε [24], θορυβοῦντες [25] καὶ μὴ θέλοντες ἀκροάσασθαι [26] τῶν λοιδορούντων ἡμᾶς, πολλὴν χάριν ἔχω. Δικαιότερον μέντοι καὶ ἄμεινον [27], ἐμαυτὸν ἐάσαι πρὸς τοὺς λοιδοροῦντας λέγειν [28], ψηφισαμένους, ἃ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψηφίσασθε, τὰ μέγιστα ἁμαρτοῦσιν εἰς ὑμᾶς· εἰ δὲ μὴ, τόγε δεύτερον ἂν δεηθείην, ἀνέχεσθαι πολὺ μᾶλλον τῶν λοιδορούντων [29] ἡμᾶς [30], ἢ χαρίζεσθαι δοκοῦντας [31], ὅτι τῶν βλασφη

21 διαλέξομαι παρὼν) in hanc ſententiam *Demoſthenes* de reditu ſuo verba faciens ait: πρὸς μὲν δὴ πάντας ὑμᾶς τοσαῦτα, ἰδίᾳ δὲ τοῖς ἐμοὶ προσκρούουσιν ἐναντίον ὑμῶν βούλομαι διαλεχθῆναι. *Guillonius.*

22 νυνὶ δὲ) ὑμῖν δὲ A et B. hoc Cel. *Reiskius* praetulit et reſcripſit. Sed νυνὶ δὲ contextui magis ſatisfacere mihi quidem videtur. *Editor.*

23 μὲν) deeſt Helmſtad.

24 παρέχεσθε) ſic B. Helmſtad. Ald. παρέχεσθαι. *Wolfius.*

25 θορυβοῦντες) addunt A et B ἀεὶ, Helmſtad. δὲ, forte voluit τε. *Reiske.*

26 ἀκροάσασθαι) vnus A leg. ἀκροᾶσθαι, et ſic etiam *Reiskius* exhibet.

27 ἄμεινον) addidit Cel. *Reiske* è MSC. B ἦν.

28 λέγειν κ. τ. λ.) λέγειν ψηφίσασθαι τὰ μέγιστα A. Helmſt. omittit δὲ. *Reiske.* quo pertineat hoc equidem non video. *Edit.*

29 λοιδορούντων) λοιδορουμένων Helmſt. *R.*

30 ἡμᾶς) Louanienſis ὑμᾶς. *Edit.*

31 δοκοῦντας) Helmſt. δοκοῦντες. *R.*

βλασφημούντων [32] οὐκ ἀκροᾶσθαι, μείζω τὴν ὑποψίαν [33] τῶν δυναμένων λέγεσθαι ποιεῖν [34].

VIII. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ VBIQVE.

Σὺ μὲν οὐδέπω καὶ νῦν ἀφῖξαι πρὸς ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ νόσους, καὶ δίκας καὶ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ βουλεσθαι [1] ἐλθεῖν πρὸς ἡμᾶς, αἰτιᾷ. Νικίας [2] δὲ ἀφῖκται πάλαι, καὶ Ἀνδρωνίδας [3]. Εἰ μὲν οὖν νῦνγε σὺν Φιλίνῳ [4] (πυνθάνομαι γὰρ αὐτὸν ἐξιέναι) διέγνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη σοι ἔτι ἀπολογία; καὶ λυθείη ὁ πόλεμος [5]. εἰ δὲ οὐδὲ σὺν ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξιέναι, σὺ μὲν ἐπισελεῖς διαπαντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι [6]. *

IX. ΓΤΕ-

32 βλασφημούντων) βλασφημιῶν B. et Helmstadiensis. *Reiske.*

33 μείζω τὴν ὑποψίαν) suspicionem eorum quae, quae obiici (dici) possint, maiorem faciatis. *Marklandus.*

34 ποιεῖν) *Taylorus* in schedis adscripserat ποιῇ sed sine nota codicis B, qui esse videtur. *R.*

1 τοῦ μὴ βούλεσθαι) nisi fallor, deleri oportuit μή. *Marklandus.*

2 Νικίας) *Athenaeus* L. XI p. 249. et passim de eo aut alio quodam loquitur. *Editor.*

3 Ἀνδρωνίδας) Louaniensis Ἀνδρονίδας legit, vt et Athenaeus alicubi. *Editor.*

4 Φιλίνῳ) vid. ep. V.

5 ὁ πόλεμος) intelligit. opinor, ἡμέμψις. *Markland.*

6 ἐγὼ δὲ ἅπαξ ἀνιάσομαι) forte ἀνιαθήσομαι, etsi fut. med etiam passiuam signific. habet. Sententia est: se non curaturum postea tergiuersationes et excusationes illius: atque etiam eius amicitiam non magni facturum, vt in quo candorem desideret, veramque beneuolentiam. *Wolfius.*

* Huius epistolae plane nullas exhibuit Cel. D. *Reis-*

IX. ITERVM ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ VBIQVE.

Περαιωθεὶς [1] ἐπὶ Φύσκον [2], ἡσυχάσας ἐκείνην τὴν ἡμέραν, οὐχ ὑπ' ἀργίας [3], ἀλλὰ μηκύνειν [4] ἔδοξεν. ἡ περὶ τὸ ἆσθμα νόσος [5], ὡς τὴν νύκτα [6] ἐνέδωκε καὶ ῥάων ἐγενόμην, βαδίσας εἰς τὴν Ἄμμον [7], ἐπειδὸν τὰ

Reiske varias lectiones, quia forsitan nullae erant in promptu *Editor.*

---

1 περαιοῦμαι et περαιόω) semper de re nauali dici dicitur.

2 Φύσκος) est portus seu sinus maris insulae Rhodi. *Stephan. Byz. de Vrbb.* p. 706 h. v. φύσκος — ἔστι καὶ λιμὴν Ῥόδου. vid. Strabo Geogr. L. XIV. *Edit.* cfr. ep XII.

3 οὐχ ὑπ' ἀργ — — — νόσος) Textus Reiskianus haec in parenthesi ponit. Praeterea Cel *Reiske* in hac linea annotat τὸ ὅτι deesse B. et Helmstad quod quo pertineat perspicere nequeo, cum nullus hic ὅτι legat. *Editor.*

4 μηκύνειν) μηκυνεῖν textus Reiskianus, sed nulla auctoritate. G. *Budaeus* cum reliquis, in lexico hunc Aeschinis locum sub. h. v. laudans, eadem verba exhibet, quae in editis leguntur, monetque μηκύνειν h. l. dici pro μηκύνεσθαι produci in longum. *Editor. Wolfius* autem legit: ἀλλ' ὅτι μηκύνειν, huc ergo respicit nota superior.

5 ἡ περὶ τὸ cet.) ep. I. p. 2. nostri Engbrüstigkeit, Keichen.

6 ὡς τὴν νύκτα) *Textus Reisk* inter νόσος et ὡς comma tantum pungit, Ald. et Lovan. nihil. Casel. punctum. Interim Cel. *Reiskius* legi debere ὡς ὑπὸ τὴν νύκτα, censet. *Editor.*

7 ἄμμον) *Ammus* oppidulum vel praedium, ignoratur, vt et *Sterea* p. 746. vbi iterum Ammi facta est mentio. Anne hinc excogitauit *Photius* et *Pseu-*

do-

τὰ χωρία. Καί μοι ἔδοξε καλὰ μὲν ἄλλως, καὶ ποικίλα εἶναι τὰ χωρία. Καὶ γὰρ ἐλαιὼν [8] ἦν καὶ πολλὰ [9] φυτὰ καὶ ἄμπελοι συχναὶ, καὶ σπόριμα πλείονα [10] καὶ νομαὶ καλαί. Ἐπαύλιον δὲ ὐδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα ἐρείπια. Ἐδέξατο ἡμᾶς [11] ὁ Μυρωνίδης [12] φιλανθρώπως σφόδρα. Τὰ μέντοι χωρία δυοῖν ταλάντοιν ἐπριάμην· καὶ νῦν ἐπαύλιόν τι μηχανῶμαι τοιοῦτον, οἷον [13] ἐμηχανώμην ἐγὼ κεκτημένος βραχέα . . * καὶ μέλλων ὅμως [14] οἰκεῖν ἐνθάδε, μὰ τοὺς θεὺς, ὐχ [15] ἡδέως ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς ἐμαυτοῦ [16] πόλεως, καὶ μάλιστα τοιαύτης, ἐν ᾗ δύναιτο ἄν τις ἧσσον ἀλγεῖν ὑπολαμβάνων οἰκεῖν [17].

X. 'ANE-

---

do-Plutarchus, Aeſchinem, relicta Rhodo, Samum ſe contuliſſe? *Taylor.* *In Samum inſulam me contuli.* Hoc idem Plutarchus tradit, eum Rhodo in Samum nauigaſſe, et in ea paullo poſt obiiſſe. In Aldino tamen Codice legitur ἄμμον. *Guillonius.*

8 ἐλαιών) Oliuetum, cella olearia. cf. Exodi XXIII, 11. Editi hic vt Aldina I. ἐλαιῶν exhibent, quem Lov. et Caſelius ſunt ſecuti *Editor.*

9 καὶ πολλὰ) deeſt B. et Helmſt. non Ald. *Editor.*

10 πλείονα) ſine contractione, ideo Cel. D. *Reiske* de ſuo exhibet πίονα. *Editor.*

11 ἡμᾶς) Cel. *Reiske* è *Wolfio* δ' ἡμᾶς, etenim nec Ald. nec B. nec Helmſt. leg. *Editor.*

12 Μυρωνίδης) Athenaeus Libro XI. p. 249.

13 οἷον ἐμηχανώμην) *Wolfius* vero et ex eo textus *Reisk.* οἷον ἂν ἐμηχ. prior tamen adeo μηχανώμην correxit, nulla auctoritate fultus. *Editor.*

* . .) ſic Ald. I.

14 ὅμως) malim ὅλως. *Reiske.*

15 ὐχ) *Lov.* et *Caſelius* hoc non habent. *Edit.*

16 τῆς ἐμαυτῦ) *Lov.* et *Caſel.* deeſt τῆς forte per oſcitant. aut errorem typogr. *Editor.*

17 ὑπολαμβάνων οἰκεῖν) Interponendum videtur ἀσφαλῶς vel ſimile quid. Poſt hoc οἰκεῖν addit MSC. B.

X. ΑΝΕΠΙΓΡΑΦΟΣ.*

Ὁ δὲ Κίμων [1], οἷα [2] κατὰ πόλιν ἑκάστην καὶ αἰγιαλὸν ἡμᾶς δέδρακεν, ἐ κήδους [3], ἐ νόμου φειδόμενος [4] ἐδενὸς [5], ὅτε κατὰ θέαν εἰς Ἴλιον ἀφικόμην τῆς τε γῆς καὶ θαλάττης [6]· καὶ ἃ μὲν εἶδον αὐτόθι, γράφειν [7], ἐπεὶ δοκεῖ ὕλην ἔχειν ἄφθονον, σιωπήσω.

B. ἔρρωσο. *Reiske.* — Non intelligo (hanc loq. form.). Wolfius vertit quaſi legiſſet in futuro quod tolerabile foret, ſc.: *poſtea, olim habitaturum*, hoc eſt οἰκεῖν. *Marklandus.*

---

* Ariſtaeneto quam *Aeſchini* conuenientior haec epiſtola eſt. *Marklandus.*

1 Κίμων) prodit hoc nomen *Libanium* epiſtolae huius perinde patrem eſſe, atque ipſe Cimonis fert, quem ad taedium vsque vbique locorum crepat. *Reiske.*

2 οἷα) *qualia!* admirantis eſt vel indignantis. *Markland.* Et lege δή, cum MSC. *Taylor.*

3 κήδους) neceſſitudinis, eius nempe, qua nulla poteſt alia arctior eſſe, filii cum patre. *Reiske.*

4 φειδόμενος) alius dixiſſet ὑπολογιζόμενος κῆδος et νόμον. Vid. Aeſchin. contra Cteſiphont. p. 441. 3. *Marklandus.*

5 ἐδενὸς, ὅτε κ. λ.) ὅτε deeſt τῷ B. Sed Helmſt. legit: ἐδενός ἐστιν. ὅτε κατὰ — quod Cel. *Reiske* mutata diſtinctione ita recepit vt in textu legatur nunc φειδόμενος ἐδενὸς ἐστὶν ὅτε! κατὰ θέαν κ. λ. Equidem et hic Aldum ſequor. *Editor.*

6 *verba* τῆς τε γ. καὶ θαλάσσης forte redundant, eſt opinio *Caſelii.* Et, ſic quoque interpungit *Marklandus* et vertit: *terrae et maris cauſſa: quae vero ibi* cet.

7 γράφειν ἐπεὶ δοκ. ὕλ. ἔχειν ἄφθ. σιωπήσω) Aut τὸ γράφειν expungendum, aut pro σιωπήσω legendum

 ἀφήσω

σιωπήσω. Δέδοικα γὰρ, μὴ ποιητικῆς λαβόμενος φλυαρίας, ἀπειροκαλεύεσθαι[8] δόξω. Τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα καὶ τὴν ἀκρασίαν, οὐδ', εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι[9], δυναίμην ἀρκέσαι λέγων[10]. Διατριβόντων γὰρ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν Ἰλίῳ, καὶ μὴ πληρουμένων τῆς θέας τῶν Περγάμων[11], (ἦν δέ μοι[12] γνώμη μένειν, ἕως ἅπαντα διεξέλθω τὰ ἐν τῇ

ἀφήσω vel παραλείψω vel fimile quid. *Wolfius.* Pro ἔχειν Cel *Reiske* legit ἔχων, et vertit: quae viderim ibi, cum femel placeat fcribere, tametfi largam habeam fcribendi copiam, tamen reticebo. — Quid? fi conftrueremus γράφειν σιωπήσω et cetera cogitaremus in parenthefi? tunc nihil mutandum videtur certe mihi. *Editor.*

8 ἀπειροκαλ.) Etiam hoc vocabulum ab Aefchinis aetate abhorrens, Sophiftam prodit. *Reiske.*

9 δέκα μὲν γλ.) fatis habet initium verfus noti allegare. alias debuiffet δέκα δὲ στόματα addere. Sed facile legens quisque ipfe fubiiciat. *Reiske.*

10 λέγων) Helmftad. λέγειν. *Reiske.*

11 Περγάμων) γάμων Helmft. Sed B. τάφων, vbi *Taylor* adfcripfit f. ταφίων, quo quid fibi velit non intelligo. (Marklandus hic dicit: *vtrumque bene abeffe potuit, quod neutrum fatisfacit*: at *Reiskius* pergit:) Bene habet vtraque lectio, vt ambigas vtram optes, περγάμων an τάφων. Significantur fepulcra Heroum, qui circa Troiam occubuerunt, quorum habemus epitaphia à *Gu. Cantero* latina facta. Frequenter hos tumulos in Heroicis commemorat Philoftratus. Ex hac quoque nota aetatem harum epiftolarum nofcites, Philoftrati feculo, et circa; feculum ardebat φιλιστορησίᾳ Troicorum monumentorum, Romanis obtinentibus, qui fe à Troianis oriundos ferrent. *Reiske.*

12 ἦν δέ μοι — γεγενημένα) Hanc parenthefin à Cafelio factam, retineo. *Editor.*

τῇ Ἰλιάδι ἔπη, πρὸς αὐτοῖς[13] ἑκάςοις, ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐςὶ γεγενημένα[14]) ἐμπίπτει ἡμέρα, ἐν ᾗ πειρῶνται τοὺς γάμους οἱ πλεῖςοι[15] τῶν θυγατέρων, ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος[16] ποιεῖν καὶ ἡ ὥρα· ἐγένοντο δὲ συχναὶ αἱ γαμέμεναι. Νενόμιςαι δὲ ἐν τῇ Τρωάδι γῇ, τὰς γαμεμένας παρθένες ἐπὶ τὸν Σκάμανδρον[17] ἔρχεσθαι, καὶ λεσαμένας ἀπ' αὐτοῦ[18], τὸ ἔπος τοῦτο, ὥσπερ ἱερόν τι, ἐπιλέγειν· „Λα-„βέ

13 πρὸς αὐτοῖς) legitur in margine B hoc scholium ἔμπροσθεν αὐτῶν. Sententia est πρ. αὐτοῖς τοῖς τάφοις τῶν Ἡρώων. Finge tibi Libanium cum grege discipulorum et Homero, quem illis explicaret, manu tenens, obeuntem campos Troianos, et singula quaeque a poëta enarrata demonstrantem: hic situs est Patroclus hic Antilochus, hic cecidit Hector cet. *Reiske.*

14 γεγενημένα) B. γινόμενα. Mallem γεγραμμένα *Marklandus.*

15 οἱ πλεῖςοι τῶν θυγατέρων) adiectum πλεῖςος teste Interprete Thucydidis semper, saltem plerumque, in masculino vsu venit, etiamsi coniunctum cum foeminino, sic τὸν πλεῖςον τοῦ χρόνου dixit Thucydides L. . . reperio tamen ἡ πλείςη δόκησις magna opinio et exspectatio. His hic non opus, supple γονέων. *Editor.*

16 ὅσων ἐπιτρέπει ὁ νόμος) Cel. *Reiske* hic var. lect. annotauit: ἐπιτρέπει ἡ ὥρα ποιεῖν, sed nullo adiecto loco et fonte. *Editor.*

17 Σκάμανδρος) Fluuius Phrygiae notus. Dicitur etiam Xanthus, de quo *Antigonus Carystius Histor.* Mirabb. c. 84. p. 70 (edit. Meursii Lugd B. 1619. 4.) ita loquitur: — — δοκεῖν δὲ καὶ τὸν Σκάμανδρον ξανθὰ ποιεῖν· διὸ δὲ τὸν ποιητὴν ἀντὶ Σκαμάνδρε ξάνθον αὐτὸν προσαγορεύειν. *Editor.*

18 ἀπ' αὐτοῦ) in margine MSCti B legitur: γρ. ὑπ' αὐτοῦ. *Reiske.*

„βέ μου[19] Σκάμανδρε τὴν παρθενίαν.„ Ἐν δὴ ταῖς ἄλλαις Καλλιρόη[20] ὄνομα παρθένος[21] μεγάλη[22], πατρὸς δὲ τῶν ἐπιφανῶν[23], ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἧκε λυσομένη. Καὶ ἡμεῖς ἅμα τε τοῖς οἰκείοις τῶν γαμυμένων, καὶ τοῖς ἄλλοις ὄχλοις πόῤῥωθεν τὴν ἑορτὴν, καὶ τὰ λυτρὰ τῶν παρθένων, ᾗ θέμις[24] αὐτοῖς ἐξωτέρω ὁρᾷν, ἐθεώμεθα. Ὁ δὲ καλὸς κἀγαθὸς Κίμων ἐγκρύπτεται εἰς θάμνον τοῦ Σκαμάνδρου, καὶ ςέφει ἑαυτὸν δόναξιν. Ἦν δὲ αὐτῷ

19 λαβέ μου Σκ. κ. τ. λ.) de hoc ritu pro virili inquirens, nihil reperi. *Editor.*

20 Καλλιρόη) omnes per ſimplex ρ, textus *Reiskianus* per duplex. *Editor.*

21 παρθένος) ſic vulgati libri omnes, idem è B adſcripſerat tamen *Taylorus*, vnde conſtat eum in illo Codice aliud reperiiſſe, quod reticuit, errore calami, a voluntate diſſentientis. Ego παρθένοις *ſuſpicor* ibi lectum eſſe, quod de meo dedi (in textu) Cohaeret cum ταῖς ἄλλαις. Callirrhoë dicitur ὄνομα μέγα ἐν ταῖς ἄλλαις παρθένοις, i. e. ὀνομαςῇ *clara.* opponuntur hic inter ſe ὄνομα μέγα, puella, *magnum nomen* metonymice aut ſynecdochice, pro, habens magnum nomen, et πατρὸς ὐ τῶν ἐπιφανῶν, patris *baud clari*, *ignobilis.* *Reiske.*

22 μεγάλη) καλὴ καὶ μεγάλη apud Scriptores fere coniunguntur in hoc negotio. *Marklandus.*

23 πατρὸς δὲ τῶν ἐπιφ.) B legit πατρὸς δὲ ὐ τῶν ἐπιφανῶν. *Taylor.* Hoc in textum aſſumſit Cel. *Reiskius.* Mihi vero cum ſequentibus pugnare videtur. *Editor.*

24 ᾗ θέμις αὐτοῖς) Cel. *Reiskius* hic in var. lect. ſcribit: θέμις τοῖς ἐξωτέρω, pro media voce dant Ald. B. et Helmſt. αὐτοῖς, quod reuocaui, mutata diſtinctione: *quemadmodum illis*, Troianis puta, *mos et fas eſt, ſpectare.* Quomodo autem? ſcil. ἐξωτέρω ὁρᾷν, procul, eminus. *Reiske.*

αὐτῷ δηλαδὴ τὸ στρατήγημα τοῦτο, καὶ ὁ λόχος [25] ἐξ ἡμέρας [26] ἐπὶ τὴν Καλλιρόην εὐτρεπής [27]. Λουομένης δὲ, καὶ τὸ εἰωθὸς [28] ἔπος, ὡς μετὰ ταῦτα ἐπυθόμην, λεγούσης· „Λάβε μου Σκάμαν-„δρε τὴν παρθενίαν, „ ἐκθορὼν ἐκ τῶν θαμνων ὁ Σκάμανδρος Κιμων [29], „ἡδέως, ἔφη, δέχομαι καὶ λαμβάνω Καλλιρόην, Σκάμανδρος ὤν· καὶ πολλὰ ἀγαθὰ ποιήσω σοι [30]·„ Ταῦτα ἅμα λέγων καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται. Οὐ μὴν καὶ τὸ πρᾶγμα ἀφανὲς γίνεται. Ἀλλὰ τέτταρσιν ὕστερον ἡμέραις πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδιτης [31].

Ἐπόμ-

---

25 καὶ ὁ λόχος) λόγος, MSC. *Taylor*, ſed qualis? non indicatum eſt. *Editor*.

26 ἐξ ἡμέρας κ. τ. λ.) in B adſcriptum erat hoc ſchol. ἤγουν πρὸ μιᾶς ἡμέρας. hoc eſt, *pridie, die ante*. *Reiske*.

27 ἐξ ἡμ. ἐυτρεπὴς) (pro quo B ἐυπρεπὴς leg.) è die paratae et inſtructae inſidiae. Videtur prouerbiale quiddam eſſe, vt ap. *Terentium apparare de die conuiuium*; quod *Donatus* exponit: *repente, neque ante praedictum*, nec pridie conſtitutum. Quaſi eſſet αὐθήμερον. *Wolfius*.

28 εἰωθὸς) deeſt τῷ B. *Reiske*.

29 Σκάμανδρος Κίμων) ſic Aldin. I. ſed Caſel. Σκαμανδροκίμων, ſeductus per abbreuiationem, nam et in Aldina ſic eſt: Σκάμανδροκίμων, ſed illud ο ſuper ϱ poſitum, i. e. q. ος. *Editor*.

30 ποιήσω σοι·) ſic vulgo, deleui mediam vocem, mea auctoritate, vt natam e fine vocis ποιήσω. quem accuſatiuum hoc verbum poſtulat, is latet in praemiſſo Καλλιρόην. *Reiske*. Habes ergo *Marklande* notam tuam, qua reſcribis σὲ ex σοι. quod non placet, modo ſtatim abiiciamus.

31 πομπὴ μὲν ἦν Ἀφροδίτης) de eiusmodi feſtiua

Ἐπόμπευον δὲ αἱ νεωςὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡμεῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. Ἡ δὲ νύμφη ἰδοῦσα τὸν Κίμωνα ὡς μηδὲν αὐτῷ[32] κακὸν συνειδότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ ἀποβλέψασα πρὸς τὴν[33] τροφὸν[34] „ὁρᾷς, ἔφη, τίτθη, τὸν Σκάμανδρον, ᾧ τὴν παρθενίαν ἔδωκα· καὶ ἡ τίτθη ἀκέσασα ἀνέκραγε· καὶ τὸ πρᾶγμα ἔκπυστον γίνεται. Ὡς δὲ οἴκαδε εἰσέρχομαι, καταλαμβάνω τὸν Κίμωνα, καὶ οἷα ἦν εἰκὸς ἐργάζομαι[35], καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι' αὐτὸν ἀπολωλέναι λέγων ἡμᾶς. Ὁ δὲ ἐδὲν δι' αὐτὸ ἔδεισεν, ἐδὲ ᾐσχύνθη τοῖς πεπραγμένοις, ἀλλὰ μύθως ἐπελάβετο[36] λέγειν μακρὲς

---

pompa vide praeter alia locum *Homeri* Il. XVIII, 490 ſqq. *Editor.*

32 αὐτῷ) Caſelius male ſaepe, et hic, in ſpiritibus errauit, exhibens αὐτῷ. *Editor.*

33 πρὸς τὴν) εἰς τὴν Helmſtad. *Reiske.*

34 τροφὸς καὶ τιτθὴ) ſecundum quidem *Ammonium* περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, ita differunt, vt τιτθὴ ſit ἡ μαςὸν ἔχουσα, τροφὸς autem et τιθηνὸς ἡ ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιυμένη τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν. Sed recentioribus eiusmodi Grammaticis non nimis fides habenda *Editor.*

35 ἐργάζομαι) Omnes editi et MSC. ſic legunt, et vertunt: *vt par erat, facio, vt par erat illum tracto;* immo *Wolfius* ipſe, (qui tamen perperam intruſit ὀργίζομαι) vertit: *ita cum eo ago, vti par eſt. Taylor.* — ὀργίζομαι profectum a *Wolfio* expellens, reſtitui ἐργάζομαι ex Helmſtad. et Aldina, (è qua etiam ſic leg. Lovan. et Caſelius) De codicibus A et B. *Taylor* in ſchedis reticet, qui eos in annotationibus tamen auctores huius lectionis laudat. *Reiske.*

36 ἐπελάβετο) ſic omnes leg. exceptis MSC. B, qui ἐπεβάλετο cum hoc ſcholio: ἦγεν ἀρχὴν ἐποίει, exhibet,

κρούς, τοὺς ἁπανταχόθι τροχῶν[37] ἄξια εἰργασμένους καταριθμούμενος. Καὶ γὰρ[38] ἐν Μαγνησίᾳ[39] τοῦτο περὶ Μαίανδρον[40] τὸν ποταμὸν, ἔφη γεγονέναι, ὑπό τινος τῶν ἐκεῖ νέων· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἔτι σήμερον Ἄτταλον[41] τὸν ἀθλητὴν ὁ πατὴρ ἔφη[42], οὐχ ἑαυτοῦ υἱὸν, ἀλλὰ τοῦ Μαιάνδρου εἶναι πείθεται· καὶ διὰ τοῦτο αὐτὸν οὕτω πάνυ νομίζει[43] σαρκῶν

οτε

---

hibet; et Helmſtad. qui ἐπεβάλλετο dat, quod praetulit et recepit in textum *Reiskius*. — Sic ἐπιβάλλοιο βλασφημεῖν epiſtola II. (p. n. 36.) *Marklandus*.

37 τροχῶν) hic in margine τοῦ B adſcriptum eſt hoc ſcholion ἤγουν κολάσεων. *Reiske*.

38 Καὶ γὰρ) *Caſelius* Τῇ γὰρ ἐν κ. τ. λ. *Edit.*

39 Μαγνησίᾳ) poſt hoc *Reiske* in textum aſſumſit ταὐτὸ è MSC. B.

40 Μαίανδρον) Notum vulgo flumen Phrygiae ſ. Maeoniae. B. legit Μέανδρον *Reiske*.

41 Ἄτταλον) B per vnum tantum τ exhibet. *Reiske*.

42 ὁ πατὴρ, ἔφη, αὐτοῦ) ſic textus *Reiskianus*, et id ex MSC. B. et Helmſtad. Vox πατὴρ per abbreuiationem in Ald. I. ita effertur πὴρ, quod cur Aldus ita fuerit, neſcio. *Editor.*

43 νομίζει) Cel. *Reiske* dedit in edit. ſua νομίζειν, quoniam *Taylor* in notis dicit in exemplari ſuo νομίζειν exaratum eſſe, et hic ipſe ita conſtruit: νομίζειν — πολλὰς λαβὼν πληγὰς, καὶ ἀπειπάμενος — νεμεσῆσαι, λέγειν. In ſchedis autem Taylor nihil illinc annotatum reliquit. aptus eſt hic infinitiuus ex ἔφη. *aiebat Cimon ſe exiſtimare*, Attalum athletam ideo ſic robuſtum et validum eſſe, quod eſſet è furtiuo concubitu natus. Vulgo ſpurii valentiores et excitatiores habentur legitime procreatis. Quaere, cuius aetatis ille fuerit Attalus athleta, ut ex ea epiſtolarum aetas eluceſcat. Inuenies procul dubio in corporibus inſcriptionum Gruteriano et Muratoriano,

aut

τε καὶ ῥώμης ἔυ ἔχειν. Ἐπειδὰν δὲ πολλὰς [44] λαβὼν πληγὰς ἀπειπάμενος ἐξίοι [45], τὸν ποταμὸν αὐτῷ νεμεσῆσαι λέγει [46], ὅτι νικήσας [47] ὁ πατέρα ἀνηγόρευσεν [48] αὐτόν· ὐκ ἄρ' ἀπορεῖγε [49] ἡττώμενος προφάσεως. Καὶ περὶ Ἐπίδαμνον ὁμοίως [50] πάλιν [51], κατιὼν δὲ, ἔφη, μυσικὸν [52] ὑπ' ἐυηθείας πε-

---

aut alio quopiam ſimili in ſeculo poſt Chriſtum nat. ſecundo, aut tertio aut quarto. Sed in *hoc* potius, ſi Libanii hae ſunt epiſtolae, cuius eſſe aio. *Reiske.*

44 πολλὰς) deeſt Helmſt. *Reiske.* et poſt πληγὰς addit B καί. *idem.*

45 ἐξίοι) è palaeſtra pura, cuius ſe ſtudioſum eſſe genuinus Aeſchines alicubi fatetur. *Marklandus* hic quaerit: *vnde?* reſpondit ei his dictis *Reiskius*, quique pergit: Sententia eſt, patrem Maeandrum ſibi ſtomachari quod non viciſſet, eoque non effeciſſet, vt cum ipſius (filii) nomine, ſuum (patris) quoque nomen à praecone renunciaretur.

46 λέγει) Iterum hic *Reiske* dedit infinitiuum λέγειν ex B, quippe qui rurſus pendeat ex ſuperno ἔφη. Equidem pro grata negligentia habeo. *Edit.*

47 ὅτι νικήτας) forte excidit ποτὲ, vt ep. 7. ὅτι ποτὲ νικήσας. *Markland.*

48 ἀνηγόρευσεν) B. l. ἀνηγόρευεν. *R.*

49 ἀπορεῖ) adſcriptum hic eſt in margine B. hoc ſch. ὁ Κίμων δηλ. *R.*

50 Ἐπίδαμνον ὁμοίως) Epidamnus vrbs Illyrii, poſtea Dyrrachium dicta. *Reiskius* è Cod. Helmſtad. interpoſuit δὲ, Ἐπίδ. δ' ὁμοίως. *Editor.*

51 πάλιν cet.) *Reiskius* ita legit: ὁμοίως, πόλιν κατ' Ἰώνιον, ἔφη, κ. τ. λ. Illud πόλιν dediſſe profitetur de ſuo. Καρίωνα, nulla in libris noſtris iſtius lectionis aut vola aut veſtigium. Vertit *Guillonius: In orationis vero decurſu narrabat Cimo muſicum quendam adeo bardum fuiſſe, vt* cetera. *Taylor.* — Hoc Καρίωνα aut a Wolfio eſt, quamquam à ſe pro-

πεπεῖσθαι, ὅτι Ἡρακλέους εἴη τὸ ἐκ μοιχοῦ γενόμενον[53] αὐτῷ[54] παιδίον. Ἐγὼ δὲ, οὐκ ἐπαιδοποιησάμην, ἔφη, ἅπαξ δὲ διελέχθην[55] παιδὶ, ὑπερώρῳ τε ἤδη, καὶ λουομένην αὐτὴν μετὰ μιᾶς γραὸς ἰδών[56]. Καὶ ἄλλως δὲ δοκεῖ[57] μοι, ἔφη, ὡς[58] μὴ

---

profectum negat, aut nescio à quo. In Aldinis, B et Helmstad. est κατιὼν δ' (Ald. I. Lov. et Rostoch. Caselii κατιὼν δὲ ἔφη. *Edit.*) vnde effeci κατ' ἰώνιον sc. πέλαγος. Epidamnus vtique ionio mari assidet. *Reiske.* — Κατιὼν δ' ἔφη verti: (sc. in versione prima) *Carionem aiebat Musicum.* Vnde *coniicio* Lutetianum exemplar *habere* Καρίωνα ἔφη τὸν μουσικὸν *Wolfius.* Quae qualis, quanta, mi Wolfi, cur alios coniecturis tuis coniicis in coniecturas? *Editor.*

52 μουσικὸν) *Wolfius* τὸν μουσικόν. *R.*

53 γενόμενον) prope est γεννώμενον *Markland.* γεγονὸς Helmstad. et B. *Reiske.*

54 αὐτῷ) textus *Reiskian.* αὐτῷ.

55 διελέχθην) forte subest aliquid a verbo λέγομαι cubo, iaceo: quale συνελέχθην concubui. Sed quid est ὑπερώρῳ? Nam coetus iste erat virginum ὡραίων non ὑπερώρων. An potius ἐνώρῳ? vide Hesych. *Marklandus.* — ὁ καὶ ἡ ὑπέρωρος, vt vulgo notum, est exoletus, qui vel quae tempus suum excessit. Inde ὑπέρωρος παῖς est puella exoleta quaeque nubendi tempus excessit, aut, vt h. l. excessisse putatur. *Budaeus* et consortes iterum integrum hunc Aeschinis locum, ita vt hic legitur, laudant. *Editor.*

56 καὶ ——— ἰδών) aut καὶ — εἶδον, aut ἐξώρῳ ἤδη λουομένην — ἰδών. *Wolfius.*

57 δὲ δοκεῖ μοι) dedit nunc de suo Cel. *Reiskius* δ' ἐδόκει.

58 ὡς) in B superscriptum est ἵνα. *Reiske.* *Wolfius* hic rursus, sed perperam emendat, scil. μοι pro μὴ, ὃς pro ὡς cet.

μὴ παντάπασι τὰ ἐν Ἰλίῳ τραγικὰ [59] καὶ φοβερὰ ᾖ [60], παθεῖν δεῖν [61] καί τι [62] ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμῳδίαις, περὶ τὸν Σκάμανδρον ἐργάσασθαι. Κἀγὼ μὲν ἄλλο ὐδὲν ἢ ποῖ λήξει ἡ τοσαύτη ἀναισχυντία. προσμένων, λίθινος ὑπ' ἀπιςίας ἐγεγόνειν. Ὁ δὲ ἐῴκει [63] καὶ τρίτην Ἀπόλλωνος [64] καὶ Διονύσυ μοιχείαν ἐπάξων [65], ἕως ἰδὼν ἐγὼ ὄχλον προσιόντα τῇ θύρᾳ· τοῦτ' ἐκεῖνο, ἔφην, καταπρήσοντες ἡμᾶς πάρεισιν. Καὶ δι' ὀπισθοδόμου τινὸς εὐθέως πρὸς Μελαννιππίδην [66] φεύγων ᾠχόμην. Ἐκεῖθεν δὲ ἑσπέρας ἐπὶ

---

59 τραγικὰ) post h. v. B et Helmſt. addunt τε quod adſciui. *Reiske.*

60 ᾖ) Helmſt. perperam εἰ.

61 παθεῖν δεῖν καί τι ἡμᾶς) δεῖ in indicat. Helmſt. Videtur in verbis παθεῖν et ἐργάσασθαι ludere velle. Prius refertur ad illud ingens periculum quod Libanius et Cimon adibat, vt viui paene comburerentur. ἐργάζεται, autem οἷον ἐν ταῖς κωμῳδίαις is, qui alterum cornutum facit Scamandro Cimon hic cornua imponebat, rapiens virginitatem puellae, quae virginitas Scamandro debebatur; quemadmodum lup..r in comoediis Amphitryoni. *Reiske.* — Forte δεῖν τι καὶ ἡμᾶς Si τὸ παθεῖν ad amoris affectum referre libet, vertes: *et nobis aliquid eſſe indulgendum, concedendum, amori dandum eſſe ludum quendam*, vt *Horatius* loquitur. *Wolfius.* — παθεῖν) forte παίζειν nam ἡδυπαθεῖν minus forte placebit. *Marklandus*

62 καί τι) inuertit *Reiske* τι καὶ.

63 ἐῴκει) Aldina I. ἐώκει. *Editor.*

64 Ἀπόλλωνος) huic *Reiske* ex Helmſt. et B μοι adiunxit.

65 ἐπάξων) Helmſt. et vnus Taylori ἐπάξειν, quod *Reiskius* aſſumpſit.

66 Vid. Athenaeus L. II. p. 18. *Edit.*

ἐπὶ θάλατταν εἰς τὔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα [67] ἀνέμῳ κατήχθημεν, ὃν μηδεὶς ἂν ἄλλος, ἢ φεύγων τὸ Κιμώνειον [68] ἄγος ὑπομείναι [69] πλέων. Τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γράφειν, ὡς καὶ ἐμοῦ σχετλιάσοντι μᾶλλον [71], ᾤμην· σὺ δὲ ἂν ἱκανῶς οἶμαι γελάσειας.

XI. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Τὰ μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἐπιςέλλειν, περὶ ὧν ἠβουλόμην [1] καὶ πρότερον ᾠόμην· οὐ γὰρ ἀφῃρῆσθαί γε τοῦτο ἀτυχήσαντα τῶν παρ' ὑμῖν ὑπελάμβανον· συμβουλεύειν δὲ καὶ πολυπραγμονεῖν, οὐ μικρᾶς ἔμοιγε

---

67 ὡς τὸν ξενῶνα) malim ξένον, α adhaesit è proximo ἀνέμῳ. *Reiske.* — ξενὼν καταγώγιον, κατάλυμα, καταγωγή. Non puto esse loci proprium. Si de viro loquitur, scribendum est ξένωνα. Τὸ ἀνέμῳ puto alteram editionem non habuisse. Verti enim: *deinde ad hospitium appulimus, quod* cet. *Wolfius.*

68 κιμώνειον) κυλώνειον forte, saltem non absurdum sed commodum et argutum esset. *Caselius.* — Facete alludit ad τὸ Κυλώνειον ἄγος, quod Athenienses iussi sunt ἐλαύνειν à Lacedaemoniis, vt est in *prima Thucydidis. Wolfius.* — Erudite, si alludat ad Κυλώνειον ἄγος, quod prouerbiale quodammodo erat. Vide *Hesych. Suid. Herodotum* V, 71. porro Menagium ad Laërt. I, 110. *Markland. Editor.*

69 ὑπομεῖναι) ὑπομεῖνοι B. et Helmstad. aor. opt.

70 μὲν παθὼν) interponendum videtur ἐγώ. *R.*

71 ὡς — μᾶλλον) B sic: ὡς σχετλιάσοντι καὶ ἐμοῦ μᾶλλον. *Reiske.*

---

1 ἠβουλόμην) ἐβουλόμην Helmst. quod et *Reiskius* dedit in edit. sua.

ἔμοιγε ἀκρασίας[2] ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τηλικαύτην δίκην τοῦ πολιτεύεσθαι[3]· πλὴν εἴ τι δέοι καλούντων ἡμῶν[4]· ἄλλως δὲ μὴ[5] ῥᾴδιά τισι[6] τῶν ἐπιτηδείων, οὐχ ὅτι πόλει συμβουλεύειν ᾠόμην[7]· ὑμῖν τε[8] ἑώρων ἄλλους καὶ λέγειν[9] καὶ πράτ-

---

2 ἀκρασίας) forte ἀκρισίας ἐφαιν. *Marklandus.*

3 πολιτεύεσθαι) Helmſtad. ſic: πολιτεύεσθαι· ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν ceteris omiſſis. *Reiske.*

4 καλούντων ἡμῶν) Nonnulli editi legerunt ὑμῶν, v g. *Louanienſis*, *Wolfii;* isque quo *Marklandus* vſus eſt, qui propterea hanc notam fecit: An probabile eſt, Senatum populumque Athenienſem petiiſſe ab Aeſchine, vt exſul conſilium ſibi daret per epiſtolas? At vero, *doctiſſime Marklande*, lectio τοῦ ὑμῶν non ſtatim vera eſt, nam Aldina I. legit clariſſime ἡμῶν, quod et Caſelius meus feliciter retinuit. Ergo in rebus dubiis prius diſpicienda varia lectio, quam diiudicanda ſententia. *Editor.*

5 δὲ μὴ) μηδὲ B leg. quod praetuli. *Reiske.* nunc textus eſt: ἄλλος δὲ μηδὲ κ. τ. λ.

6 ῥᾴδιά τισι) ποιητικώτερον. malim μὴ ῥᾴδιον μηδὲ τισι τῶν ἐπιτηδείων. *Wolfius.* — ῥᾴδιον reieci, ῥᾴδια ex B et Ald. praetuli. Conſtructio haec eſt: ᾠόμην οὐκ εἶναι ῥᾴδια συμβουλεύειν, .. μηδὲ τῶν ἐπιτηδείων τισὶν, ἃ προσήκει, οὐχ ὅτι πόλει. Quae oportet facere, ea autumabam haud facilia ſuaſu, ne amicorum quidem quibusdam, nedum vniuerſae ciuitati. *Reiske.*

7 συμβουλεύειν ᾠόμην) συμβουλεύσειν προσήκειν ᾠόμην legit B. quod recepi (in textum) ſic, vt mutarem cum προσήκει, et ἃ ei poſtponerem. *Reiske.* Textus ergo Lipſienſis ita fluit: οὐχ ὅτι πόλει, συμβουλεύειν, ἃ προσήκει, ᾠόμην. *Editor.*

8 ὑμῖν τε) ſic *Aldina* I. ſed *Caſelius* η. *Wolfius* vero forteque Lovan. ἡμῖν, quod *Reiskius* recte non retinuit. *Editor.*

9 λέγειν) *Wolfius* et cum hoc *Reiskius* ita: ἄλλους εἶναι καὶ λέγειν καὶ πράττειν. *Editor.*

πράττειν δυναμένους τὰ κοινά. Κατέλιπον γὰρ ὐκ ὀλίγους. Ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνᾶσι, πολλοὶ δὲ ἠτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγώ· περιέστηκε[10] δὲ ἡ πολις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτευομένων· ἀκὐω δὲ τοὺς μὲν αυτοὺς[11] παρόντας, τοὺς δὲ καὶ[12] δι' ἐπιςολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πόλεως πραγμάτων, ἕτοιμος ἤδη[13] τὰ δοκῦντα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνον[14] ἔξεςί μοι δι' ἐπιςολῶν λέγειν, εἰ δὲ[15] καὶ νῦν τὰ Μακεδόνων φρονεῖν ἐρῦσί με, καὶ παραπρεσβείας[16] γράφονταί τινες ἀπόντα με δίκην[17], ἢ προδοσίαν τῆς

Ἐλ-

10 περιέςηκε) ἀνέςατον aliquid hic mihi videtur, ſi haec conferantur cum antecedentibus et ſubſequentibus. *Markland.*

11 ἀκούω δὲ τὺς μὲν, αὐτὺς) ſic diſtinguere iubet *Marklandus.* Helmſtad. autem et B legunt vt hic, ſed leg. αὐτῦ quod ſuſcepit quoque *Reiskius.*

12 τοὺς δὲ καὶ) Demoſthenem intelligit, qui ea epiſtola, quam περὶ τῆς ὁμονοίας ſcripſit S. P. Q. A. Athenienſes ad libertatem Graecorum retinendam hortatur. *Guillonius.*

13 ἕτοιμος ἤδη) mallem ἕτοιμός εἰμι. *Wolfius* ἤδη reuocaui ex Ald. quod eſt quoque in B. et Helmſtad. Vulgo (vbinam vulgo? niſi ex Wolfii coniectura) eius loco eſt εἰμὶ. Sed hoc εἰμὶ ſolet poſt ἕτοιμος omitti. Vid. no. 18. ad quem eadem ſunt annotanda, quae hic. *Reiske. Editor.*

14 μόνον) ſic omnes praeter *Wolfium* et textum *Reiskianum*, qui legunt μόνως. *Editor.*

15 λέγειν εἰ δὲ καὶ) ſic preſſe Aldina I. ſine vlla interpunctione. *Editor.*

16 παραπρεσβ.) huic B addit πάλιν, quod recepi (in textum) *Reiske.*

17 δίκην) hoc vulgati (quales vero?) poſt μὲ addunt, Aldinae vero et B deeſt. *Reiskius.* quod pace eius dixerim, Aldina I habet id δίκην. *Edit.*

Ἑλλάδος· ἕτοιμος ἤδη [18] καὶ Ῥόδου καὶ γῆς ἁπάσης ἑλληνίδος πρόσω φεύγειν, ἐὰν βούλωνται· καὶ πρὸς τὸν ἐν Πέρσαις ἄπειμι καὶ Μήδοις βασιλέα· καί τοι τὰ Περσῶν τε [19] καὶ Μήδων οὐδεὶς ἔφη με ποτὲ φρονεῖν [20], καὶ πάντων ἥκιστα Δημοσθένης. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖσε [21] παύσομαι γράφων [22], ἃ τῇ πόλει δοξῇ [23] συμφέρειν, οὐ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλλοι τινὲς [24], ἀλλ' ἐλευθέρως νουθετεῖν. Εὖ γὰρ εἰδέναι χρὴ, ὅτι τῶν πολιτευομένων οἱ [25] μᾶλλον ἐπιπλήττειν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες [26] ὑμῖν δοκεῖν, οὗτοι καὶ μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγουσι, τὴν ὑπὸ πρόσχημα [27] τῆς παρρησίας ὁδὸν τοῦ κολακεύειν ἑλόμενοι. Καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστι τοῦ χαρίζεσθαι πο-

18 ἕτοιμος ἤδη) vide quae no. 13. hic annotanda erant.

19 Περσῶν τε) Cel. *Reiskius* dedit de suo γε. B autem habet με, perperam. *Editor.*

20 με ποτὲ φρονεῖν;) sic est in Aldina I. *Edit.*

21 ἐκεῖσε) B ἐκεῖθεν quod praetuli quanquam vulgata pro ἐκεῖ possit accipi *Reiske.*

22 παύσομαι γρ.) haec verba in B sunt coniuncta cum συμφέρειν. *Reiske.*

23 δόξῃ) B et Helmst. δόξω, quod praetuli et rescripsi. *Reiske.*

24 ἄλλοι τινές;) sic Aldina accentuat. *Edit.*

25 οἱ μᾶλλον) pro οἱ leg. Helmst. οὐ. in B vero adscriptum est hoc schol. σημείωσαι ὅτι δύο κολακεῖαι εἰσί. μία μὲν καὶ ἁπλῆ καὶ πᾶσι δήλη, ἑτέρα δὲ σύνθετος καὶ δοκοῦσα μὴ εἶναι, ὅμως ἐστὶν, ᾗ καὶ Δημοσθένης ἐχρήσατο. *Reiske.*

26 Magis obiurgare quam gratiam aucupari.

27 πρόσχημα τῆς παρ.) sic Ald. Lovan. Rostoch. seu Caselii, B. Helmstad. At Celeb. *Reiskius*, cum coniecturante *Marklando*, dedit προσχήματι παῤῥησ. *Editor.*

πολίταις καὶ ἡγεμόσι [28] πολὺ κακȣργοτέρα [29] προαίρεσις, ἣν βαδίζοντές τινες Ἀθήνησι, καὶ περιόντος [30] ἐμȣ̃ παρ' ὑμῖν, (ȣ̓́τω γάρ με χρὴ λέγειν,) καὶ νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῖν τεθνεῶτος, αἰτιῶνται [31] μὲν ὑμῶν τὴν ὀλιγωρίαν, ὡς ȣ̓κ ἐθελόντων ἄρχειν τῆς Ἑλλάδος· προτρέπονται δὲ ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν ὡς δυναμένȣς. Ὑμεῖς δὲ [32] μετὰ τοῦ δοκεῖν ἀργοὶ γεγονέναι, δύνασθαι τῶν Ἑλλήνων ἄρχειν, νομίζεσθαι θέλετε [33] μᾶλλον, ἢ μετὰ τοῦ μένειν ὑμῶν τὰς προθυμίας, ἐνδεῖσθαι τῆς δυνάμεως. Πυνθάνομαι γὰρ τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρȣ

28 ἡγεμόσι) post hac dedit B ἡ. Si distinctio ponatur post ἡγεμόσι et post κακȣργοτέρα, forte nihil mutandum. Clarius fuisset ἡγεμόσι, καὶ πολὺ κακȣργοτέρα, προαίρεσις. De voce κακȣργοτέρα quaerendum. Κακȣ̃ργον ἄνθρωπον occurrit ap. Aeschin. c. Ctesiph. *Markland.*

29 κακȣργοτέρα) forte ῥᾳδιȣργοτέρα. *Taylorus.*

30 περιόντος) schol. τοῦ B ζῶντος. *Reiske.*

31 αἰτιῶνται) schol. τοῦ B τὸν Δημοσθένην αἰνίττεται. *Reiske.*

32 ὑμεῖς δὲ) ἐμοὶ μὲν Helmst. ἐμοὶ δὲ B cum scholio hoc: ἐλλειπτικὸν, δοκεῖτε ὅτι. *Reiske.*

33 νομίζεσθαι θέλετε) imperatiuum esse puto, vt sit παραινετικὸν, ἀλλὰ μὴ διηγηματικόν. *Wolfius.* — θέλετε vtrum indicatiui vel imperatiui? *Wolfius* opinor in *imperat.* cepit, quia vertit *debetis.* *Markland.* — Hoc loco θέλετε indicatiuus est, neque potest imperatiuus esse. Prosopopoeia est oratorum, quo sub falsa specie seueritatis obiurgantis auribus dat et adulatur. Gaudebant enim Athenienses grauiter obiurgari de secordia, infestis autem animis accipiebant et aegre ferebant oratores potentiam suam eleuantes. *Reiske.*

δρου[34] προτρέπειν τινὰς ὑμᾶς[35], καινοτέρων ἅπτεσθαι πραγμάτων. / Ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν ταῦτα[36] συμβουλεύειν ὑμῖν, ἃ μετὰ ταῦτα[37] συμφέρει. Οὐ γὰρ ἠγνόουν, μὰ τὸν Δία καὶ τοὺς ἄλλους θεούς, ὅτι λαμπρόν ἐστι τὸ τοῖς μὲν βαρβάροις ἀεὶ[38] πολεμεῖν, τοὺς δὲ Ἕλληνας ἐλευθεροῦν. καὶ ταῦτά γε καὶ τοὺς πατέρας ἡμῶν προελομένους· ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βούλεσθαι τὰ κράτιστα, τὴν γνώμην ἱκανὴν οὖσαν[39]· εἰς δὲ τὸ δύνασθαι καὶ[40] τύχης ἀγαθῆς ὑμᾶς δεομένους[40 b]. Προσήκει[41] οὖν μεμνῆσθαι καὶ ὑμᾶς ὑπελάμ-

---

34 τελευτήσαντος Ἀλεξ.) Demosthenes in eadem epistola (supra laudata) de Alexandro verba faciens, scribit: νῦν τοίνυν τεθνεῶτος ἐκείνου, ζητεῖ τινὰς ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται, τούτους δὲ ὑμᾶς δεῖ γενέσθαι, τούς τε ἡγεμόνας, δι' ὧν ἀνάγκη τὰ πράγματα πράττεσθαι. *Guillonius. Editor.* Ergo haec epistola exarata fuit non ante Olymp. CXIV, 1. quo anno mortuus est Alexander. Et eadem fere tempestate ea etiam, quae statim post hanc sequitur. *Taylor,*

35 τινὰς ὑμᾶς) ὑμᾶς τινὰς δ B.

36 ταῦτα) *Reiskius* ταὐτὰ, ex suo.

37 ἃ μετὰ ταῦτα) B. et Helmst. legunt μετὰ τοῦ ταῦτα συμφέρειν sine ἃ, quod *Reiskius* praetulit et recepit.

38 ἀεὶ) deest B et Helmst. *Reiske.*

39 ἱκανὴν οὖσαν) inuertit δ B. *Reiske.*

40 καὶ τύχης ἀγαθῆς) καὶ deest Helmstad. *Reisk.* τύχης ἀγαθ. complectitur hoc quoque opes belli. τύχη h. l. est status rerum, in quo quis est constitutus, τυγχάνει ὢν sic bella parantium haec est τύχη ἀγαθὴ, si copiis rerum valeant ad bellum pacemque necessariarum, vt hostibus sint formidandi. *Reiske.*

40 *b* ὑμᾶς δεομ.) B. ἡμᾶς. et ni fallor, Louaniensis quoque. *Edit.*

41 προσήκει) Cl. *Reiske* de suo προσήκειν, quoniam *Helmstadiensi* sequens καὶ deest.

ὑπελάμβανον, ὅτι Ἀθηναίοις μὲν ἐπιϛέλλομεν, Ἀθηναίοις δὲ, ἐκ ἐν οἷς Θεμιϛοκλῆς ἐπολιτεύσατο, ἀλλ' οἱ τὰς[42] μὲν γνώμας ἐκείνων ἐ χείρες[43] εἰσί· τὰς δὲ πρὸς τοὺς πολέμες ἀφορμὰς ἐχ ὁμοίας[44] ἔχεσιν. Ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν[45] τριακοσίας τριήρεις, οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γράφοντες[46] ἡμῖν· δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυρίε, καὶ χρυσίε ἀπέφθε τρισχίλια[47]· δότωσαν δὲ ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ νέων[48] τοσοῦτον

42 ἀλλ' οἱ) ἀλλ' οἱ *Reiskius* de ſuo.

43 ἐ χείρους deſunt B. *Reiske.*

44 ὁμοίας) hic in textu Lipſienſi eſt per σφάλμα ὑμοίας. *Editor.*

45 μὲν ἡμῖν) B ὑμῖν ſed non patitur hoc inſequens εἰδήσομεν *Reiske.*

46 οἱ τὰ τῆς Ἑλλάδος ἄξια γρ.) id eſt, opinor, ſi locus recte habet: *qui ſcriptis* ſuis hortantur vos ad ſuſcipiendas res dignas Graecia. *Markland.* — οἱ τὰ τῆς κ. λ. Aldina I. et Louanienſis legunt οἱ τὰς per σφάλμα forte. *Editor.* — ἄξια. num poſt hoc deeſt πράττειν? *Reiske.* — γράφοντες, i. e. παραινοῦντας ἐν τῷ γράφειν *Reiske* cum *Marklando*, qui ſupra verterat hortantur *vos*, id monet, eum ὑμῖν legiſſe. *Editor.*

47 τρισχίλια) B (et Helmſt.) MSC. moderatius fortaſſe et rectius quoque. Verum an calculum inſtituit quam grandis erat pecunia *argenti talenta triginta millia, auri autem* (quod cur obryzum eſſet non video) *tria millia*? Sed nihil hoc ad munificentiam Sophiſtae. *Taylor.* Ratio auri ad argentum erat olim vt 1 ad 10. *Reiske.* Cum talentum atticum *in vniuerſum* ad minimum 750 ad maximum ſec. *Eiſenſchmidium* 900 taleros imperiales valeat, iam auri ſumma fuiſſet 12537 talerorum cum dimidio vnius. Ceterum ad bellum graue gerendum non miror eiusmodi ſummam requiri; exempla ſunt obuia. *Editor.*

48 νέων) hoc videtur gloſſema. *Marklandus.*

τον πλῆθος, ἤδη γεγυμνασμένων ἐν ὅπλοις· καὶ μηκέτι συμβελευέτωσαν· Αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν ἃ χρὴ πράττειν, δυνάμενοι τὰ δόξαντα πράττειν [49]. Μὴ δὲ ῥαψῳδείτωσαν [50] μάτην ἐπαινοῦντες ἡμῶν τοὺς [51] προγόνους τὲ καὶ [52] τὴν χώραν, ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ Θεοί [53]. Ἐπεὶ, πύ-

---

Recte vel istud vocabulum, vel ἐν ἥβῃ glossematica esse puto. porro quid est τοσῦτον? vbi est *redditiuum?* ait *Iustinus* Libr. XIII. c. 6. hoc tempore classem parasse Athenienses nauium ducentarum, copias vero terrestris ad triginta mille. non contemnendae sane copiae! *Taylor.* — νέων non redundat, sunt enim ἐν ἥβῃ quidam haud νέοι. significantur hic iuuenes recentes adhuc viribus animisque, nondum molestiis fracti atque macerati, nondum cladibus ad desperationem deiecti. *Reiske.* τοσῦτον) B legit τοσοῦτο. *Xenophon* et alii hoc neutrum etiam per ν scrib. *Editor.*

49 δόξαντα πράττειν) bene abesse possent. δυνάμενοι, *modo possimus, si possimus. Markland.*

50 μὴ δὲ ῥαψῳδείτ.) *Reiske* μηδὲ. in ῥαψωδείτωσαν iterum, vt saepe numero Aldina I. non habet iota subscriptum, quod neque semper neque omnino opus est. *Editor.*

51 ἡμῶν τοὺς) Helmstad. ὑμῶν. *R.*

52 τε καὶ) hoc τὲ in Aldina I. accentum habet, vt nonnullae aliae huiusmodi voculae. *Edit.*

53 ὅτι ἐγένοντο ἐν αὐτῇ, —— καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ οἱ Θεοὶ) annotare non opus est, sat est, si digito commonstrem. Verum istud debemus *Wolfio.* Legebatur olim vbique cet. (vt nunc verba fluunt) mendose sane et hoc. *Taylor.* — καὶ ὑπὲρ αὐτῆς cet.) *Wolfius* ὑπὲρ αὐτῆς, καὶ ἐγένοντο ἐν αὐτῇ; Aldina, (vtraque) Helmstad. et B consentiunt, nisi quod ἐν deest τῷ B, quod potest etiam abesse, et malim paene abesse. Dedi de meo ὑπὲρ αὐτῆς, εἴ τι (sub aud

πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ τὴν πόλιν ὤνησε τῶν Ἀθηναίων, ὅτι Ἄρης [54] πρὸς Ποσειδῶνα, ὑπὲρ Ἀλιῤῥοθίου [55] ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐκρίθη; ἀλλ', εἰ πρὸς Ἀντίπατρον, ἢ ὅςις ἄλλος Μακεδόνων βασιλεύς, ἱκανοί ἐσμεν ἀγωνίσασθαι; τοῦτο χρὴ σκοπεῖν· κἂν [56] ἱκανοὶ ὦμεν, ἀγαθῇ τύχῃ ἀναλαβόντες ὅπλα [57], εὐθέως ἐλευθεροῦμεν τοὺς Ἕλληνας. Εἰ δὲ τούτου μὲν ὀλιγωρήσομεν, κολακευόμενοι δὲ ἡσθησόμεθα [58], πῶς οὐ, μετὰ τοῦ δοκεῖν ἑαυτοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, (ὃ μόνον [59] οὐδὲ παραμυθίαν

audi κακὸν vel δεινὸν) γένοιτο ἐν αὐτῇ, οἱ θεοί. (sed in textu ipso iterum τὸ ἐν excidit. *Edit.*) *si quid in ea contingat sinisterius, si quid ei secius accidat*. Nota historia apparitionis Deorum in bello persico, instante pugna ad Salamina. In margine τοῦ B adscr. est γρ. εἰσηγγέλλοντο. quae est *depranatio corrigere volentis* id quod prauum cum cerneret esse, nesciret quomodo corrigeret *Reiske.*

54 ὅτι Ἄρης) B legit ὅπου. *Reiske.*

55 ἀλιῤῥοθίου) *Ald. I.* et *Lov.* per asperum *Casellius* per lenem, nescio quomodo alii ob alpha maiusculum, scribunt. Cet. *Suidas* h. v. ἁλιρρόθιος δὲ υἱὸς Ποσειδῶνος. De eodem *Schol. Aristoph.* Nubb. vs. 1001: λέγουσιν ὅτι Ἁλιρρόθιος ὁ παῖς Ποσειδῶνος, ἠθέλησεν ἐκκόψαι αὐτὰς (scil. ἱερὰς τῆς Ἀθηνᾶς ἐλαίας). *Editor.*

56 κἂν) B addit μὲν, quod recepi. *Reiske.*

57 ὅπλα) τὰ ὅπλα *Reiskius* post Wolfium.

58 ἡσθησόμεθα) *Wolfius* cum *Wechelo* leg. ἡττηθησόμεθα. Vertit autem prior; *si* assentatione delectati fuerimus. *Editor.*

59 ὃ μόνον — πράττουσιν) Parentheses in *Aldina I* plerumque tantum per duo puncta aliis minutiora indicantur. *Editor.*

θίαν ἔχει [60] τοῖς κακῶς πράττουσιν,) ἀτυχήσομεν; Ἔστι δὲ καὶ πόλεως καὶ ἀνδρὸς εὖ φρονοῦντος ἔργον, δεῖν [61] πρὸς τὰς παρούσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων βουλεύσασθαι· τὸ δὲ τὴν μὲν τόλμαν εἰς τὰ πράγματα, οἷς ἐπιχορηγεῖ [62] ἐκ τῆς πρόσθεν ἰσχύος, ἔχειν, τὴν δὲ ἰσχὺν πάλαι ποτ᾽ ἐσχηκέναι μεγάλην, ὅμοιάγε [63] φαίνεται, ὥσπερ ἂν εἴ τις Ὀλυμπιάσι νικήσας πολλάκις [64], ὕστερον γέρων ὢν ἀπογράφοιτο ἔτι

---

60 ἔχει) *Lovanienſis* ἔχοι. ***Editor.***

61 ἔργον, δεῖν πρὸς cet.) ὁ B legit: ἔργον δεῖν εὐφρονοῦντος πρὸς cet. ex illo δεῖν, (quod *Taylorus* in omnibus quos conſuluit, additum vidit. ***Edit***) effeci de meo ἀεὶ. ***Reiske.*** Etſi dura haec forma loquendi videtur, ἔργον cum duobus infinitiuis, reperitur tamen et in his epp. ſaepe, et v. g. apud *Ariſtotelem* Animal. L. II. ὥς τε ἔργον εἶναι ἰδεῖν. ***Editor.***

62 οἷς ἐπιχορηγεῖ) Nullum illinc ſenſum extundes. *Nannius* et *Wolfius* neglexiſſe eas voces videntur in vertendo. *Guillonius* qui vertere voluit, non bene ſe expedit. Senſus interea loci totius eſt ſatis manifeſtus. ***Taylor.*** — Cl. *Reiskius* de ſuo dedit ἐπιχειρῆτε.

63 ὅμοιά γε) ſic. *B. Helmſt.* et *Aldina* vtraque Lov.; *Reiskius* vero ὅμοιόν γε, quod vides quoque *Hoogeveenum* ſuper *Vigerum* de Idiott. habuiſſe, nam p. 124. edit de ao. 1766. (laudantur autem in hoc erudito libello quatuor loca ex his epiſtolis, duo ex quinta, p. 492. et 554, vnus h. l. et alius ep. vlt. p. 88.) vertit ita hunc locum: *Habuiſſe olim magnam potentiam, perinde mihi videtur, ac ſi quis ſaepius in ludis Olympicis victor excedens, tandem in ſenectute demum nomen profiteretur* cet. ***Editor.***

64 νικήσας πολλάκις) B. inuertit.

ἔτι [65], καὶ προκαλοῖτο τοὺς ἀντιγράφους [66], ἀναμιμνησκόμενος ἧς ἔσχηκεν, οὐ τῆς παρούσης δυνάμεως [67]. Ἄξιον δὲ καὶ ἃ λέγειν αὐτοὺς [68] πυνθάνομαι, λογίσασθαι μεθ' ὑμῶν, ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ, ὅσον εἰς ἃ βούλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν [69] δυνάμενα, φάσ-

65 ἀπογράφοιτο) *Lucillius* in Antholog. Lib. II. epigr. 1. haec profert:

Οὗτος ὁ νῦν βέλτιστος Ὀλυμπικὸς εἶχε τὸ πρόσθεν
ῥῖνα, γένειον, ὀφρῦν, ὠτάρια, βλέφαρα·
Εἶτ' ἀπογραψάμενος πύκτης, ἀπολώλεκε πάντα.

Taylor.

66 ἀντιγράφους) τὸ ἀντίγραφον eſt *exemplum*. ὁ καὶ ἡ ἀντίγραφος adiectiue, vt ἀντίγραφος στήλη, ἀντὶ τοῦ, ἀντίγραφον τῶν ἐν τῇ στήλῃ γεγραμμένων. Forte τοὺς ἀντιγραφέας *Wolfius.* — ἀντιπάλους in cod. MSC. (ſcil. B. ſed eſt tantum in margine) vide, quantum praeſtet vulgatae lectioni et aliorum coniecturis! *Taylor.* — Vulgatam qui defendere velit, aſſumendum ei erit: ἀντιγράφους dictos in palaeſtra et ſtadio, fuiſſe aduerſarios inter ſe compoſitos. quicunque enim in ſtadio certare vellet, nomen ei erat profitendum. Id tum ἐγράφετο. Cum ſortirentur paria certantium inter ſe, eorum nomina ἐγράφετο et ἀντεγράφετο. Hinc ἀντίγραφος, cuius nomen ita eſſet in libris agnonothetarum ſcriptum, vt eſſet aduerſarius eius, cuius eſſet ἀντίγραφος. *Reiske.* Equidem hic *Wolfium* ſequor. vid. *Suidas. Editor.*

67 δυνάμεως) ἰσχύος vel ῥώμης vſitatius de viro, δυνάμεως de ciuitate. *Marklandus.*

68 αὐτοὺς) Helmſtad. αὐτοῖς. *Reiske.*

69 ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ) fortaſſe ὡς καλὰ *quam praeclara et admirabilia. Wolfius.* dedi de meo θαυμαστόν. *Reiske.* — Legendum ſine dubio ὡς καινὰ καὶ θαυμαστὰ ὡς ἂν εἰς ἃ βούλονται πράξειν, συλλαβεῖν δυνάμενα. *quam noua et praeclara, quaſi ea demum ad id, quod facere ſtudent, plurimum conferrent,*

φάσκειν[70] ὑμᾶς ὁμονοεῖν· ὥσπερ ὑμᾶς οὐκ ἐπισταμένους, ὅτι τοῦτο μὲν πάσῃ πόλει, καὶ πολεμεῖν καὶ εἰρηνεύειν[71] βουλομένῃ, κράτιστόν ἐστιν. Ἡμῖν[72] δὲ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοητέον[73] πολεμοῦσιν· ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμοῦσι καὶ μὴ[74], παντὸς ἕνεκα· ἀλλ' εἰ βουλομένοις πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν[75] ἅπαντες, αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δύναμις; Ἕως δ' ἂν μήτε συστρατίας[76] πολεμοῦντες ἕξομεν[77], μήτε

---

rent, non concordes esse iubere. Illud τῇ, quod deleuimus, ortum habuit e praecedente syllaba. *I. Toup.* — Forte ὡς εἰς ἃς βούλονται τῇ πόλει πράξεις συλλαβεῖν δυνάμενα, δεῖ ὑμᾶς ὁμονοεῖν. *Wolfius.* hoc est deglubere.

69 b συλλαβεῖν) scholion τοῦ B βοηθῆσαι.

70 φάσκειν ὑμᾶς) ὁ B φάσκουσι γὰρ δεῖν ὑμᾶς quod praetuli et recepi. *Reiske.* — alii ἡμᾶς, perperam. *Taylor.* — Sensus videtur postulare tale quidpiam: φάσκοντες δεῖν ὑμᾶς ὁμον. *Marklandus.*

71 εἰρηνεύειν) ὁ B. εἰρήνην ἄγειν. *Taylor* et *Reiske.*

72 ἐστιν. Ημῖν δὲ τοῦτο) *Wolfius* ἡμᾶς δὲ οὐ τοῦτο δεῖ σκοπεῖν. *Reiskius* — ἐστιν, ἡμᾶς δὲ οὐ τοῦτο. Pro ἡμῖν Helmstad. leg. ὑμῖν. — ὁ B legit: δεῖ δὲ οὐ τοῦτο σκοπεῖν. *Reiske.*

73 εἰ ὁμονοητέον πολεμοῦσιν) Lovan. μὴ εἰ ὁμον. *Editor.* — εἰ ὁμον. ὑμῖν, ὁ B. quique idem πολεμοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ελλήνων addit. *Reiske.*

74 καὶ μὴ) Lovaniensi hic deest, nam supra iam habuit post σκοπεῖν. *Editor.*

75 ὡς ἴσμεν) interposui de meo δεῖν, ὡς δεῖν ἴσμεν. *Reiske.*

76 συστρατίας) B. συστρατείας *Wolfius* et *Reiskius.* vtrumuis per ι aut per ει, labentis est vocabulum graecitatis non Aeschineae. *Reiske.* — Forte addendum τίνας πολεμοῦντες, ἀντὶ τοῦ, τίνας συμμαχίας. *Wolfius.*

77 ἕξομεν) hic Aldina I. habet ο, at in δεικνύωσιν ω.

μήτε χρημάτων πόρους δεικνύωσιν, ἀλλὰ τὴν Ἀθηνᾶν ἔγγυον διδῶσι τοῦ πολέμου, μηδὲν διαφέρειν [78] αὐτοὺς αὐτίκα [79] νομίσομεν. Ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν [80] ὥσπερ ἦν ἄξιος, παραπλὴξ [81] τὴν διάνοιαν ὤν, κα-

---

ω. *Caselius* vtrobique hab. ω. *Editor.* ad ἕξωμεν *Marklandus*: an ἔχωμεν? Scio tamen τὸ ἂν inueniri etiam cum futuro indicatiui. — *Wellerus* in Gr. gr. Sect. V. de verbo, no. VIII. nota 2. p. 153 et Cl. *Fischerus* ad h. l. p. 174. sq. *Editor.*

78 διαφέρειν) scholium τοῦ B: ἤγουν μηδὲν πρᾶγμα ποιεῖν — αὐτοὺς, dedi de meo αὐτοῦ, redit ad Antipatrum, quo etiam insequens ἐκεῖνον pertinet, (vbi quaeliuit *Marklandus*; quis hic?) *Reiske.*

79 αὐτίκα νομίσομεν) forte αὐτίκα τῶν ἐμπλήκτων νομίσομ. *Wolfius.* — Pro νομίσομεν dedi νομίσωμεν. in B. et Helmst. est νομίζωμεν. *Guillon.* vertit: nihil conducere ipsos mox existimabimus. *Nannius:* nihil illos momenti adferre putabo. *Taylorus.*

80 ἐκεῖνον μὲν) μὲν deest Helmst. *Reiske.*

81 παραπλὴξ) ad ἐκεῖνον erat in constructione applicandum. Porro valde hiat circa finem epistolae et soloecissat sententia; Nec quid rei hic agatur videt lector. Credo sane *Wolfium*, dum ea vertat, non longe abesse. Adiiciam tamen quae alii interpretes: *Istis autem sufficere debet, quod tantam verborum vecordiam impune habeant, qui ne reliquias quidem reipublicae nobis concedunt, sed in iis tractandis liberum vobis arbitrium inuident, non desituri, donec et cet. Nannius. Satis autem sibi est, si nihil detrimenti accipiant ii, qui admirabilis orationis modulantur, et qui nihil quicquam reliqui vobis faciunt, quantum attinet ad res gerendas in republic. immo vero qui gestionem eiusmodi negotiorum inuideant iis, qui ea praestare volunt, quae ad erigendam rempublicam ipsos agere decet, donec* cet. *Guillonius. Taylor.*

κατελύσατε [82] εἰκότως. Τούτοις δὲ ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδόξους λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ [83] λείψανον ἐῶσιν ὑμῖν τι [84] τῶν πραγμάτων· ἀλλὰ καὶ τούτων [85] φθονοῦσι πράττειν, ἃ δεῖ βουλομένοις [86]. Ἕως ἂν τὸ Θηβαίων [87] πολιτεύσωνται πολίτευμα, μηλόβοτον [88] ὑμῶν [89] γενέσθαι τὴν χώραν, καὶ κατασκαφῆναι τὴν πόλιν ἀναγκάσαντες. Οὐ

---

82 κατελύσατε εἰκότως) Helmſtad. καταλύσατε, num καταλύσαιτε dare voluit? *illum quidem* Antipatrum, *deleatis velim.* *Reiske.* eius textus hic forte per errorem ſic fluit κατελύσατε. εἰκότως. *Edit.*

83 μηδὲ λείψανον) Lovan. μηδὲν λείψ. *Edit.*

84 ὑμῖν τι) B. ἡμῖν. *Reiske.*

84 ἀλλὰ καὶ τούτων) dedi de meo ἀλλὰ κἂν τούτῳ *Reiske.* — ἀλλὰ φθονοῦσιν (ὑμῖν) βουλομένοις πράττειν, ἃ δεῖ καὶ τούτων ſc. τῶν λειψάνων. *Wolfius.*

86 βουλομένοις. ἕως) ſic *Ald.* et *Lov.* cum *Caſel.* *Reiske* per comma pungit.

87 ἕως ἂν τὸ Θηβ. πολ.) quod vero illud fuit? *Vt vrbes ab Alexandro exſcinderentur, cum praeſidium à Philippo impoſitum, eieciſſent. Wolfius.* — Cum mortuo Philippo Thebani ab Alexandro in apparatu perſici belli occupato, ad Perſas defeciſſent, Alexander captas Thebas eo conſilio funditus diruit, vt eo excidio perculſi ceteri Graeci ocium tenerent, et vt Plataeenſibus, Phocenſibus aliiſque victoriae participibus et ſociis morem gereret. Eorum praeterea agros inter victores diuidit, captiuos ſub corona venumdedit, Pindari tantum ſtirpe, Sacerdotibus, Macedonumque hoſpitibus conſeruatis. *Guillon.*

88 μηλόβοτον) Haec olim Thebanorum ſententia fuit, in concilio Graecorum, de Athenienſibus à Lyſandro victis. Sed Archidamus noluit τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενομένην περιορᾶν *Wolfius.*

89 ὑμῶν) B. rurſus legit ἡμῶν. *Reiske.*

Οὐ γὰρ εἰ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, διὰ τοῦτο μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον [90] ἕξει, φροντιστέον.

XII. ΤΗΙ ΒΟΥΛΗΙ ΚΑΙ ΤΩΙ ΔΗΜΩΙ ΤΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

Ἐγὼ προσῆλθον τῷ πολιτεύεσθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τριάκοντα, μὰ Δί' οὐ τριταγωνιστεῖν [1] μαθὼν, ὡς Θημοσθένης ἔλεγεν, ἀλλὰ καὶ γράφειν [2] ἐλευθερίως, καὶ παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ λόγους [3], οἵους λέγειν ἐν Ἀθήναις ἔπρεπε,

---

90 μὴ χεῖρον) ὁ B μηδὲ χεῖρον. *Reiske.*

---

1 τριταγωνιστεῖν) Haec ἐκ τῶν ἀντιπάλων λόγων cognoscantur. *Wolfius.* Sic eum *Demosthenes de corona* c. 60. 80. et passim, alloquitur tanquam τριταγωνιστὴν, qui quisnam sit *Kühnius* ad *Pollucis* Onomast. L. VI. seg. 165. no. 38. ostendit. *Sophocles* Protagonistis et Deuteragonistis adiunxisse Tritagonistas dicitur. *Editor.*

2 γράφειν) insolenter dictum (dictum tamen fortasse γράφειν pro *componere.* γράφειν quidem ἐπιστολὴν, ὑπομνήματα, ψήφισμα ceteraque id genus sunt frequentia. Hic γρ. simpliciter vt in lingua nostra *to write* vel *to be a writer* (et in nostra *schreiben*). Vide *Scalig.* ad *Aeschin.* π. Παραπρεσβ. 283. vlt. Et ecce, vt vnum ex interpretibus abripuit: *pingendi peritus, vt ingenuum decuit, Nannius.* Porro autem, quale est id quod sequitur: παιδείας φροντίσας τὰ μέτρια? *Taylor.*

3 λόγους) in omnibus quos conferre potui libris extat, et cohaeret cum γυμνάσας. Haec non *Wolfianam*, nam hic dedit λόγων de suo, sapiunt moderationem *Taylor.* Hac nota plures petit. *Edit.*

πε, καὶ τούτους ἐκ εἰς συκοφαντίαν γυμνάσας, ἐδέ τινι τῶν πολιτῶν δίκην δικασάμενος, εὑρεθήσομαι [4] λαβὼν ἀργύριον, ἐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος [5], ἀλλ' ἐδὲ ὑβρισθεὶς ὅλως. Οὐδὲ ἀφορμὴν προπηλακισμοῦ παρασχὼν· οὐδὲ εἰς δίκην τινὰ [6] τῶν πολιτῶν καταστήσας, ἔξω Τιμάρχου [7] μόνου. Καὶ ἐκ ἀλαζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πάνυ λαβεῖν ἐξόν μοι χρήματα, μὴ λαβών· ἀλλ' ὡς ἦν προσῆκον δίκην κατὰ τοὺς νόμους λαβών. Καὶ, μετὰ ταῦτα πάλιν Κτησιφῶντα, (πολλὰ μὲν ὑπ' αὐτῦ παθὼν, πολλὰ δὲ ὑπὸ Δημοσθένους,) παρανόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὦ θεοὶ, γραφήν. Καὶ ἐδὲν θαυμαστὸν [8], εἰ καὶ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων, καὶ τῶν ἐμῶν λόγων ἡ Δημοσθένους δεινότης κρείσσων [9] ἐγένετο. Ἐφάνη δὲ ἴσως, ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ὑπὸ Δημοσθένους, πολὺ μείζοσι δηλονότι τούτων ὅσι δι' ἃ νῦν ἐξέπεσον, ἐ μικρὸν

---

4 δικασάμενος, εὑρεθήσομαι) ita *Caselius* pungit, *Reiskius* post εὑρεθήσομαι, porro *Reiskius*: λαβὼν ἀργύριον ἐδὲ ὕβρεις ἀποδόμενος, sine commate. *Editor.*

5 ἀποδόμ) schol. τῦ B πωλήσας *Reiske.*

6 δίκην τινὰ) *Ald. I.* et *Reiske* recte. *Editor.*

7 Τιμάρχου) idem est qui ep. 7. occurrit, et contra quem etiamnum extat Oratio; lege *Gellium* L. XVIII. c. 3. vbi de hac re. *Editor.*

8 θαυμαστὸν) Helmstad. θαυμαστῶν. *Reiske*, perperam sane.

9 κρείσσων) B κρείττων. *Helmst.* κρείσσων ἐγένετο. μετὰ δὲ ταύτην omissis interiectis omnibus, sed haec idem postmodum addit infra post οἴομαι γεγονέναι. *Reiske.*

μικρὸν[10] εἰς ὑμᾶς[11] δεῖγμα τοῦτο, τοῦ καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι[12], ὅτι οὐδὲ Δημοσθένους[13] κατηγοροῦντος ἑάλων. Μετὰ δὲ ταύτην τὴν συμφορὰν, καὶ τέλεον καταφανῆ πᾶσι τοῖς Ἕλλησιν, οὐχ ὅπως[14] μόνοις ὑμῖν, ἐμαυτὸν οἴομαι γεγονέναι. Τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι[15], οὕτω καὶ

---

10 μικρὸν εἰς) Helmst. interponit δὲ, plane abest εἰς a B, et mallem ipse abesse et sic totum locum egi: — ἐξέπεσον, οὐ μικρὸν δεῖγμα τοῦτο τοῦ καὶ ὑμᾶς αὐτοὺς καλῶς ἐμὲ πεπολιτεῦσθαι νομίζειν (sic etiam statim in textum recepit.) *quod ne à Demosthene quidem accusante condemnatus fuerim, hoc non contemnendum visum est argumentum, vos ipsos censere, me praeclare in republica versatum esse.* ἐφάνη cohaeret cum δεῖγμα, et νομίζειν eum τοῦ. *Reiske.*

11 εἰς ὑμᾶς) Helmst. iterum ἡμᾶς. *Reiske.*

12 πολιτεύεσθαι) Helmstad. νομίζεσθαι quod etiam possit ferri. pro πολιτεύεσθαι simpliciter positum, addidi è cod. B νομίζειν. *Reiske.*

13 οὐδὲ Δημοσθένους) *Demosthenes adv. Aeschin. falsae legat. orationem* habuit, quem Idomeneus παρὰ τριάκοντα μόνας ἀποφυγεῖν dicit. Id quod *Plutarcho* in *Demosth.* non probatur: nec enim eam habitam à *Demosth.* orationem fuisse putat, cum in Ctesiphontis caussa huius iudicii ab vtroque nulla fiat mentio. *Guillonius.*

14 οὐχ ὅπως) Scholium τοῦ B dat μὴ μόνον.

15 ὅτι ἀποθανόντες) sic *Aldina I. Lov.* et *Casel. Editor.* — ὅτι, ὥσπερ ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ φεύγοντες — sic vulgati (scil. *Wolfius* forte vnus). Quam lectionem vitiosam esse, vel hoc solum prodit, quod ante φεύγοντες desit articulus necessarius vtique, si duo genera hominum, mortui cum exsulantibus, velut diuersa inter se, copulentur. Sed ὥσπερ abest ab Helmst. et Aldina, recte. iidem enim sunt mortui cum exsulantibus. Nam qui exsulant, pro ea vnde ex-

καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ καὶ μάλιστά τινες ὁποῖοι [16] τοὺς τρόπους ἐγένοντο διαδείκνυνται [17]. Καὶ γὰρ, ἃ συνέκρυπτον αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσου γενομένων [18], ἀναφαίνεται καθαρῶς· Αἰτιᾶται γὰρ πολὺ μᾶλλον τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος [19] αὐτοὺς οὐδὲν ἀντειπεῖν δυναμένους. Οἱ δὲ δὴ [20] φυγόντες ἐπὶ τοιαύταις αἰτίαις, ὡς τὰ τῶν πολεμίων ἀεὶ προαιρούμενοι [21], παντελῶς δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους, καὶ

---

exſulant republica, ciuiliter ſunt mortui. *Homines,* ait, *ſic* vt ego *mortui* (addit per enarrationis modum) *et exſulantes.* Qua propter οὕτω ſuſtuli, et comma poſt οὕτω poſui. ſubaudi ὥσπερ ἐγὼ νῦν ἀποτέθνηκα. *Reiske.*

16 τινες ὁποῖοι) textus *Reiskianus* μάλιστα, τίνες καὶ ὁποῖοι τοὺς κ. τ. λ. καὶ autem deeſſe τῷ B idem *Reiske* obſeruat. Nec *Aldina* I. nec *Lov.* neque *Caſel.* habet. *Editor.*

17 τοὺς τρόπους ἐγένοντο διαδείκνυνται. Καὶ) Sic. *Ald.* I. At *Lovan.* et *Caſel.* poſt διαδείνυνται ponunt; καὶ τ. λ. et ſic quoque textus *Reiskianus* praeterquam quod comma ponit poſt ἐγένοντο. *Editor.* ὁ B ſic: ἐγένοντο τοὺς τρόπους. *Reiske.*

18 γενομένων) addunt huic B et Helmſt. ἐκείνων. in marg. τοῦ B legitur ſchol. ἤγουν τῆς τύχης. voluit ergo iſte Scholiaſta ad ἐκ μέσου ſubaudiri τῆς τύχης. Quod ſequatur, qui volet, per me licebit. *Reiske.* — puto eſſe ſupplementum. Nam αὐτοὶ et ἐκεῖνοι de diuerſis perſonis fere dicitur. Ἀυτῶν bene intelligi poteſt poſt γενομένων. *Marklandus.*

19 τῶν ἐχθρῶν ἕκ. αὐτ.) αὐτοὺς τῶν ἐχθρῶν ἕκαστος, ſic. B inuertit. *Reiske.*

20 δὴ) ſcholium in B μάλιστα. *Reiske.*

21 προαιρούμενοι) huic addunt B et Helmſtad. καὶ, quod recepi, et aliter diſtinxi, (npe ſic: προαιρούμενοι καὶ παντελῶς, δεικνύουσι καὶ τοὺς τρόπους) cohaeret enim παντελῶς cum ἀεὶ: *ſemper et omnibus in rebus* ἀεὶ καὶ παν-

καὶ τὰς ἐν τῷ πολιτεύεσθαι γενομένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. Καὶ γὰρ ὅπως φέρουσι τὰς συμφορὰς, καὶ ὡς διάκεινται πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται σαφῶς. Ἆρ' οὖν, ὡς καὶ Φιλίππῳ προδοὺς τὴν ἐμαυτοῦ πατρίδα, καὶ παραπρεσβεύσας τοιαῦτα κατὰ τῆς πόλεως, ὡς δὴ [22] θεραπεύσας Μακεδόνας, ἐπειδὴ τάχιστα φεύγων παρ' ὑμῶν ᾠχόμην, πρὸς Ἀλέξανδρον [23] ἀπηλλάγην, χάριν τε ὧν [24] παρεσχόμην* αὐτῷ κομιούμενος, καὶ προμηθείας δηλονότι τευξόμενος παρ' αὐτῷ [25]; Καὶ οὐκ ἔσθ' ὅπως [26] οὐχ ἑώρων τὰ μὲν ἐν Βοιωτίᾳ πανδοκεῖα Δημάδην [27] ἔχοντα, καὶ χωρία ζευγῶν εἴκοσιν ἀροῦντα, καὶ χρυσᾶς ἔχοντα φιάλας. Ἡγήμονα δὲ καὶ Καλλιμέδοντα, τὸν μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερροίᾳ· καὶ δωρεὰς ἅμα εἰληφότας, καὶ γυναῖκας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. Καὶ μὴν [28] οὐδὲ πρὸς Θηβαίους, οὐδ' εἰς

παντελῶς *absolute facientes cum hostibus, eorumque partes praeferentes. Reiske.*

22 ὡς δὴ) ὡς δῆθεν B quod praetulit inque textum suscepit. *Reiske.*

23 πρὸς Ἀλέξανδρον) ita tamen fecisse dicitur in vita eius ap. *Plutarch.* p. 840. *Markland.*

24 χάριν τε ὧν παρεσχόμην) *Aldina* l. χάριν τε ὧ παρεσχόμην, per consuetudinem suam. *Editor.*

* *Ald. l.* παρχόμην, *Casel.* παρειχόμην vult. *Edit.*

25 παρ' αὐτῷ) malim παρ' αὐτοῦ. *Reiske.*

26 καὶ οὐκ ἔσθ' ὅπως) scholion τοῦ B: λύσις ἀντιπίπτοντος. *Reiske.*

27 Δημάδην) *Demadis* et *Hegemonis* meminit *Demosthenes* ἐν τῷ περὶ στεφάνου, (scil. c. 88. *Edit.*) *Callimedontem* vero, Phocione proditionis reo, metu perculsum, se clam ex vrbe surripuisse, atque Antipatro cum Pythea Oratore adhaesisse scribit *Plutarchus* in Phocione et Demosthene. *Guillonius.* cfr. *Harpocration* et *Suidas* et *Etymol. M. Editor.*

28 καὶ μὴν) scholium τοῦ B ἑτέρα λύσις. *Reiske.*

εἰς Θετταλίαν ᾠχόμην παρ᾽ ὑμῶν· ὐδὲ πρὸς ἄλλυς τινὰς, παρ᾽ οἷς ἢ λοιδορεῖν ἔδει με τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, ἢ λοιδορυμένην αὐτὴν [29] ἀκύειν· ἀλλ᾽ εἰς Ῥόδον [30] ἀφικόμενος [31], ὔτε μὰ τὸν Δία δυσμενῶν ὑμῖν, ὔτ᾽ ἄλλως φιλαπεχθημόνων ἀνθρώπων πόλιν. Τὸ μὲν γὰρ ἄγχιστα τῆς ἑαυτῶν [32] πατρίδος ἑστάναι, κατειρωνευομένων ἔμοιγε τῆς συμφορᾶς [33] εἶναι μᾶλλον, ἢ στεργόντων ἐδόκει [34] τὴν πόλιν [35]. Ὡς πορρωτάτω γὰρ μᾶλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, καὶ μηδὲν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχειν, ὃ τὴν γνώμην ἀμύξει [36].

Καὶ

---

29 λοιδορυμένην αὐτὴν) B et Helmſtad. λοιδορυμένης αὐτῆς, quod praetuli. *Reiske.*

30 εἰς Ῥόδον) de Aeſchine Rhodi exſule vide *Meurſ.* ſupra epiſt. V. p. 48. no. 2. laudatum. *Editor.*

31 ἀφικόμενος) ἀφικόμην B et Helmſtad. quod praetuli. *Reiske.*

32 ἑαυτῶν) Helmſtad. ἑαυτοῦ. *Reiske.*

33 τῆς συμφορᾶς) Helmſtad. τὰς συμφοράς. *R.*

34 ἐδόκει) vel δοκεῖ vel ἐδόκει ἂν *viſum fuiſſet*, legendum eſt. *Markland.*

35 πόλιν. Ὡς πορρωτάτω κ. τ. λ.) Hic in omnibus lacuna erat, quam Cl. *Reiskius* ita ex codd. B et Helmſtad. expleuit: πόλιν. τὸν δὲ ὄντως στέργοντα τὴν ἑαυτῦ πόλιν ὡς πορρωτάτω κ. τ. λ.

36 γνώμην ἀμύξει) ſcholium τῦ B ἤγυν ταράξει, ἀποσπάσει. *Reiske.* — Huic abſimile non eſt quod *Iſocrates* ſcribit: Πολὺ γὰρ ἀθλιώτερον παρὰ τοῖς αὑτῦ πολίταις ἠτιμωμένον οἰκεῖν ἢ παρ᾽ ἑτέροις μετοικεῖν, v. e. vt vertit *Budaeus: Longe miſerius eſt apud ſuos ciues ignominioſum viuere, quam apud exteros exſulare, nec ius ciuitatis habere.* Et certe non exſilio mulctatus fuit Aeſchines, quemadmodum tradit *Philoſtratus* in *Sophiſtarum vitis*; ſed, cum ignominiam, in quam à *Demoſthene* et *Cteſiphonte* (aſtutiſſimis inter cauſſarum Patronos vulpibus) cum ſuffragiis deſtitueretur,

ad-

Καὶ γὰρ ὐδ' ἐνταῦθα [37] μείνας ἐν Ῥόδῳ φανείην ἂν· ἀλλὰ τῆς Στερεᾶς [38] ἑλόμενός τι μικρὸν φρούριον Ἄμμον· κἀνταῦθα πριάμενος χωρία τοσούτων ταλάντων δυοῖν [39], ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρότερον, εἶτ' Ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὕστερον γενόμενον, καὶ Φωκεῖς προδόντα, καὶ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίαν Μακεδόσι· κάθημαι μεθ' ἑπτὰ θεραπόντων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν μόνοιν [40] γνωρίμων, καὶ τῆς

---

adductus fuerat, aequo animo ferre non poſſet, Athenis clam ſe ſubduxit, ac Rhodum ſe contulit. (naufragium tamen non fecit vt ὁ δεῖνα) *Guillon.*

37 καὶ γὰρ ὐδ' ἐνταῦθα) Quid eſt ἐνταῦθα — ἐν ῥόδῳ? hoc ſcholium irrepſit in contextum, vt et paullo poſt: τοσούτων ταλάντων — δυοῖν, vbi δυοῖν declarandi cauſſa ab aliquo eſt adiectum *ex epiſtola nona. Wolfius.* exſpecta modo. Pro καὶ γὰρ fortaſſe τοίγαρ *itaque.* Neſcio quid ſit φανείην ἂν, niſi ablegetur τὸ ἐν ῥόδῳ, ita: τοίγαρ ὐδὲ ἐνταῦθα μείνας φανείην ἂν· ἀλλὰ τῆς — vt ἐν ῥόδῳ ſit explicatio vocis ἐνταῦθα. *Markland.*

38 Στερεᾶς) dedi Περαίας auctore *Marklando. Reiske.* — Στερεᾶς, Rhodus inſula tres praeter metropolim Rhodum, vrbes habuit, Λίνδον, Ἰήλυσσόν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον, vt ſcribit *Homerus* Il β', 656. Videtur igitur Στερεὰ locus inſulae quiſpiam fuiſſe. *Wolfius.* — ςερεᾶς, vbinam haec regio? an τῆς Καρίας? Nam *Phyſcus*, quo ſe traiectum à Rhodo dicit in ep. IX eſt etiam Cariae. *Steph Byz. Strabo* Lib. XIV. p. 978. ἀπὸ φύσκυ τῆς ῥοδίων περαίας. Vnde hic magis probabiliter ſcribi poteſt ἀλλὰ τῆς περαίας ἑλόμενος cet. *Sed cum delegerim paruum quoddam caſtellum terrae e regione Rhodi ſitae, Ammon* cet. *Marklandus.*

39 τοσύτων ταλάντων δυοῖν, ὅσων) Sic. *Helmſt. Ald. Lovan. Caſel* de qua conſtructione et loco vid. *H. Steph. De dial Attic.* p. 127. *Taylor. Editor.* — an τὸ δυοῖν ab ipſo auctore profectum ſit, vtrum à Scholiaſta, in dubio relinquam, vtrumque enim poteſt

τῆς μητρὸς, ἣ τρίτον ἔχουσα καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος, ἔπλευσε σὺν ἐμοὶ, μεθέξουσα τῆς δι' ὑμᾶς μοι συμφορᾶς γενομένης· καὶ μετὰ γυναικὸς, ἣ συνεξέπεσέ μοι [41], κωλύοντος αὐτὴν τοῦ πατρὸς, καὶ μένειν ἴσως [42] ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τὸν τρόπον τῆς πόλεως μᾶλλον ἢ τοὺς νόμους ἐπισαμένη [43]· καὶ μετὰ τριῶν παίδων, οὐδέπω καὶ νῦν τῆς ἑαυτῶν συμφορᾶς ἐπαισθομένων [44], οὐδὲ ὁποίαν αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἔδωκε [45] γινομένοις [45] πατρίδα, τὴν Ἀθηναίων πόλιν [47] ὁποίαν δ' εὐθέως γενομένων ἀνήρηνται πόλιν [48].

Καὶ

---

eſt verum videri. Ad ὅσων adſcriptum eſt in margine τοῦ B ſcholion εἰρωνικόν. *Reiske.* — τοσούτων ταλάντων, ironice ſumi poteſt. alioquin legendum foret οὐ τοσούτων ταλάντων. *Marklandus.* Textus *Reiskianus* illud δυοῖν deleuit tanquam ſcholion non neceſſar. *Editor.*

40 μόνοιν) Helmſtad. μόνον. Et vnus ex *Taylori* codd. *Reiskio* non obſeruatus μόνων. — Scilicet *Teuthrante* et *Hopliſtia* ex ep. V. *Marklandus.*

41 συνεξέπεσέ μοι) mecum ſe expellere, exſulare, paſſa eſt, quamuis eam abire vetaret cet. *Editor.*

42 ἴσως) Scholion τοῦ B eſt: γρ. εἴσω. *R.*

43 ἐπισαμένη) ὁ B ἐπισαμένην. *Reiske.* refertur autem ad ἥ cet.

44 ἐπαισθομένων) ὁ B. ἐπαισθανομένων. *R.*

45 ἔδωκε) ὁ B δέδωκε. *Reiske.*

46 γινομένοις) MSC. *Taylori* γιγνομένοις, qualis autem Cl. *Reiskio* non obſeruatum eſt.

47 τὴν Ἀθηναίων πόλιν) videtur eſſe ſcholium. *Wolfius.* item *Marklandus.*

48 γενομένων ἀνήρηνται πόλιν.) lego γενόμενοι ἀφήρηνται. *Wolfius.* — Sic (vt hic ſonant verba eodemque in ordine) legunt omnes. *Taylor.* — Vnde effeci γενομένων ἂν ἀφήρηται πάλιν. καὶ ἑτ. coniungi ſolent ἂν et πάλιν (vbi vero eſt ἂν ſi ex ἀνήρηνται

Καὶ ἕτεροι μὲν ὡς ἔοικε [49] τοὺς ἑαυτῶν παῖδας ἢ τὰς ἐν Βοιωτίᾳ [50] γεννηθέντας ἢ ἐν Αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι, τῆς αὐτόθι παιδείας μεθέξοντας. Οἷς δὲ ταῦτα παρὰ τῆς Φύσεως ὑπῆρξεν, ϗ δημοποιήτου [51] πατρὸς ὄντων, ὐδ' ἐπ' αἰτίαις αἰσχραῖς ἑαλωκότος, φεύγουσιν ἔτι νήπιοι, καὶ τρέφονται πένητες ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῴᾳ. Καὶ περὶ μὲν τῶν Λυκούργου [52] παίδων Δημοσθένης ὑμῖν ἐπιστέλλει, καὶ δεῖται καλῶς ποιῶν, χαρίζεσθαι [53] τὸ πατρῷον αὐτοῖς ὄφλημα· καὶ ὑμεῖς οὐδὲν ἀλλ' ἢ Ἀθη-

---

ται iam ἀφήρηται cusum con.picitur?) ἀφήρηται redit ad ὁ θεός. Deus rursus abstulerit. *Reiske.*

49 ὡς ἔοικε) post ἔοικε addit ὁ B ἤ. *Reiske.*

50 ἢ τοὺς) τοὺς ἢ ἐν Βοιωτίᾳ lego, *Wolfius.* sic et B. *Helmst. Ald* et ex iis *Reiskius.*

51 δημοποιήτου πατρὸς) *Hesychius* δημοποίητος — ὁ κατὰ ψήφισμα δήμου γεγονὼς πολίτης, ξένος ὢν φύσει. Δημοποιητοὶ (nam et sic scrib.) qui in ciuitatem recepti sunt suffragio populi, vrbe donati, ap. *Plutarch.* in Solone. *Pollux* L. III. segmento. . . . *Editor.*

52 Λυκούργου) Hic *Lycurgus* orator fuit *Atheniensis*, temporibus Demosthenis, cuius extat *aduersus Leocratem* proditionis *accusatio;* de quo *Plutarchus* ἐν τοῖς τῶν δέκα ῥητόρων βίοις. Quidnam autem de eius liberis Senatui P. Q. A. scripserit Demosthenes, lege in eius epistola, quae inscribitur: περὶ τῶν Λυκούργου παίδων. *Guillonius.* Est autem haec epistola in editione Guil. *Morelii* et *Io. Benenati*, tertia, eaque satis prolixa, nam capit duo integra folia, istius editionis (Lutetiae 1570) Demosth. *Editor.*

53 χαρίζεσθαι) Alter cod. *Taylori* et *Helmstad.* leg. χαρίσασθαι. *Reiske* et *Taylor.*

Ἀθηναίων [54] ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτοὺς [55], καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε· καὶ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥαδίως ὑμῖν ἔθος ἐςὶ, καὶ χαρίσασθαι πάλιν. Ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἐμαυτοῦ παίδων ὐκ ἂν ὑμᾶς πεισαίμην [56], δεόμενος, ὥς μοι, μὴ μόνον [57] ἐν ὀρφανίᾳ τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα καὶ φυγάδες ὦσιν [58]· ὔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' ὐδὲ ἄλλως ἐαλω-

54 καὶ ὑμεῖς ὐδὲν ἀλλ' ——— ἐποιήσατε) haec *Hoogeveen* ad *Vigerum* l. l. Cap. III. sect. 4. p. 71. ita vertit: *Et vos nibil aliud fecistis, quam Athethenienfium* morem (ἔργον) i. e. plane vt Atheniensium mos est, fecistis, *quum illorum miserti estis, illisque condonastis.* Ita, at in malam partem *Aelianus* V. H. Lib. IX. c. 24. verbo ἔργου vtitur pro more et consuetudine. Immo v. ep. X. Aesch. τὰ δὲ Κίμωνος ἔργα. pag. 66. *Editor.*

55 αὐτοὺς) deest Helmst. *Reiske.*

56 πεισαίμην) dedi de meo πείσαιμ' ἄν. iterari ἂν sic, vt alterum redundet, notum est. Poteram quoque πεῖσαι δυναίμην dare, et ambigebam, vtrum darem. *Reiske.*

57 ὥς μοι μὴ μόνον) sic vulgo. μὴ deest τῷ B. ὥς μή μοι μόνον legit *Helmst.* Ex his duabus lectionibus composui eam quam dedi (nempe: ὥς μή μοι, μὴ μόνον —) *vt ne mihi adolescant mei liberi, non solum vt orbi, sed etiam vt orbi simul atque exsules.* Lamentantis et quiritantis et dubitantis est. *Ego vero, procul dubio vt videtur, vos non potero precibus adducere, vt liberos meos vetetis non solum orbos, sed etiam orbos eosdem atque exsules esse! Reiske.*

58 φυγάδες ὦσιν) ὦσιν abiiciendum puto *Marklandus.* ὔντες cod. *Taylori, Reiskio* non nominatus, et *Helmstad.* legunt, quod et Cl. *Reiskius* recepit, et punctum non collocauit sed comma. Equidem vero *Aldinae I.* adhaereo, et *Casélio* h. l. *Editor.*

λωκότες [59], τὰ μέντοι τῶν ἑαλωκότων πάντα πεπονθότες [60]. ἔιτα τελευτήσαντες [61] ἀναμνήσθητέ [62] μου καὶ χαρίσασθε [63] τὰς δεήσεις νῦν [64] προσέχοντες ἡμῖν. Ἀλλὰ καὶ πράξατε [65] ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ πείσθητε [66] τὰ συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ μέτρια ποιοῦντες· Οὐ γὰρ ἂν δὴ τρόπων [67] ἀποσχοίητε,

59 ἑαλωκότες) et Ald. I. et Lovan. hic punctum maius collocant non bene vt opinor. *Editor*

60 πεπονθότες) *Reiskius* sic! interpungit, *Wolfius* punctum inferius, *Marklandus* superius, *Ald.* I. *Lov.* et *Casel* comma faciunt. *Editor.*

61 εἶτα τελευτήσαντες) suspecta lectio, et οὐ γὰρ ἂν δὴ τῶν τρόπων, et οὐδ᾽ ἂν Μελάνωπος ἰσχύοι πλεῖον. *Wolfius* — Scholion ad h. v (forte τοῦ B.) ἐπιῤῥηματικὸν τὸ τελευτήσαντες ἀντὶ τοῦ τελευταῖον. Nugae. dedi de meo τελευτήσαντος, quod cohaeret cum μου. Est oratio subsannantis et exprobrantis, vel si mauis, quiritantis et comiserationem cientis. *Deinde autem, cum ego mortuus fuero, tum nempe denique mei vobis in mentem veniet (forte reminiscemini), et deferetis precibus meis, qui nunc ad eas nil attenditis, me adhuc superstite! Reiske.* Potest et ad παῖδες referri. *Editor.*

62 ἀναμνήσθητε) effeci coniunctiuum ἀναμνησθῆτε. *Reiske.*

63 χαρίσασθε) effeci optatiuum vt sit χαρίσαισθε. *Reiske.* Quotuplex tandem erit varia lectio? S — — t.

64 δεήσεις νῦν προσ) *Reiskius* iterum: δεήσεις, νῦν οὐ προς. sed omisso asterisco — Νῦν, non male νοῦν, neque tamen necessarium est. vide fin. epistolae. *Markland.*

65 καὶ πράξατε) *Reiskius* rursum de suo: ἀλλὰ γὰρ εὔξατε in textum suscepit. καὶ deest τῷ B.

66 πείσθητε,) πείσθητε; — *Reiske.*

67 δὴ τρόπων) Deerat in omnibus τῶν. *Taylor.* — τῶν deest in B et Ald. *Reiske.*

τε, καὶ καταλύσαιτε[68] τὴν τῆς πόλεως δόξαν, ἣν ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπίᾳ[69] διαπαντὸς ἔσχεν, ἢ ταῖς ἄλλαις πάσαις ἦν πόλεσιν[70]. Οὐδ' ἂν Μελάνωπος ἴσχυε πλεῖον[71], κωλύων ὑμᾶς[72] μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπίαν, ἢ παρακαλῶν· ἀλλ' οὐκ[73] Αἰσχίνης οὐδαμῶς μὰ τοὺς θεούς, (Οὐ γὰρ αὐτάρκης, οὐδ' εὐπειθὴς[74] πείθειν ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ μάλιστα νῦν ἐμαυτοῦ χάριν, πείθειν δοκῶν·)* ἀλλ' ὁ τῆς πόλεως τρόπος, καὶ τὸ πάλαι ὑμῶν ὄνομα, καὶ τὸ τῶν[75] προγόνων ἦθος· ᾧ ἀναγκαιότερον δή-

που-

---

68 καταλύσαιτε) *Helmstad.* καταλύσετε. *Reiske.* — item *Lovaniensis, Edit.*

69 φιλανθρωπίᾳ) cfr. ep. III. p. 197. *Demosthen.* de Lycurgi liberis: θαυμάζω δ' εἰ μηδεὶς — — ἀγνωμονέστερον φαίνεσθαι Φιλίππου. et: ὑμεῖς δ' ὄντες Ἀθηναῖοι καὶ παιδείας μετέχοντες cet. *Guillonius.*

70 ἦν πόλεσιν) ἡ πόλις ex B et Helmstad. recepit *Reiske.*

71 ἴσχυε πλεῖον) *Wolfius* ἰσχύοι πλεῖον, B et Helmst. ἰσχύσειε πλέον, quod praetuli. *Reiske.*

72 κωλύων ὑμᾶς) κωλ. ἡμᾶς B. *Reiske.*

73 ἢ παρακαλῶν· ἀλλ' οὐκ Αἰσχ.) B. pro ἢ legit ἦν. — *Wolfius* παρακαλῶν οὐκ. Dedi de meo: ἢ παρακαλῶν ἂν, οὐκ Αἰσχίνης· *Reiske.* porro: οὐδαμῶς, μὰ τ. θεοὺς· οὐ γὰρ κ. τ. λ. *Reiske.*

74 εὐπειθὴς) B. et Helmst. εὐτυχής. *Reiske.* — Fortasse οὐδ' εὖ πεφυκὼς, vel ἐπιτήδειος. *Wolfius.*

* Hanc sic fecit parenthesin Wolfius. *Editor.*

75 τὸ τῶν) τὸ deest Helmst. *Reiske.*

πουθεν, ὑ Μελανώπῳ καθ' ἡμῶν [76] δεομένῳ, προσέχειν [77].

Τῶν Αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος ἐπιςολῶν τέλος.

---

76 καθ' ἡμῶν) *Wechelius, Wolfius* (et *Lovan.*) ὑμῶν, male quidem. *Editor.*

77 προσέχειν) *Lovan.* et *Caselius* προσέχειν. *Edit.* Sed *Helmst.* προσέχοιτε. *Reiske.*

Lector meus nunc tandem sentit, epistolas quas plurimi magni fecerunt, *dubias* omnino et *suspectas* esse incipere. An hae sint, quas legit Philostratus, non liquet. Verum si quid sapiat ille scriptor, vix esse potuerunt. Nam ἐπιςολαὶ, inquit ille, ἐ πολλαὶ μὲν, ἐυπαιδευσίας δὲ μεςαὶ καὶ ἤθους.

Doctissimus *Gallus*, qui in *Actis litterariis Parisiensibus* *Aeschinis* vitam consignauit, primus eas in dubium vocauit, eo monito contentus, neque amplius progressus. Multa vero contulere ad fidem earum leuandam (quae iam cum lectore communicaui, suspicionibus meis, non tamen omnibus, frequenter interspersis,) duo eruditi viri, *Cl. Ier. Marklandus*, cui haec editio tantum nitoris sui et decoris debet; et *Thomas Clerkius*, qui Iuris peritiae adiunxit cultissimae literaturae laudem; et qui multa olim in spatiis Academicis, de his studiis disseruit, et vna mecum meditabatur.

 APPEN-

APPENDIX.

Epiſtola Aeſchinis Socratici, qui Dialogos ſcripſit. Vide Corpus epp. Socratt. per Leon. Allatium editt. Parif. 1637. 4. vbi eſt no. XXIII.

Ceterum ad quem ſit ἀνεπίγραφος eſt.

ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Ὁπότε ἐγενόμην ἐν Συρακούσαις, εὐθέως κατὰ τὴν ἀγορὰν Ἀριςίππῳ ἐνέτυχον. Ὁ δὲ λαβόμενός μου τῆς δεξιᾶς παραχρῆμα, μηδὲν μελλήσας εἰςαγάγει [1] παρὰ Διονύσιον, καί φησιν αὐτῷ [2]· ὦ Διονύσιε, εἴτις ἀφίκοιτο παρά σε, ἵνα σὲ ἄφρονα ποιή-

---

1 Alii legunt tantum εἰσάγει. Lectu digna de hoc verbo reperies in *Animaduerſſ. Cl. Fiſcheri* ſuper Gram. Gr. Velleri p. 239 *Editor.*

2 Alii τὸ αὐτῷ non habent. De *Aeſchinis* autem in vrbem Syracuſanam itinere, et acceſſu apud *Dionyſium Tyrannum*, atque de commendatione *Ariſtippi*, qui tunc plurimum in ea curia valebat, videndus *Diogenes Laert.* in *Aeſchine*, vbi pag. ita de eo: φασὶ δ' αὐτὸν δι' ἀπορίαν ἐλθεῖν εἰς Σικελίαν πρὸς Διονύσιον, καὶ ὑπὸ μὲν Πλάτωνος παροφθῆναι, ὑπὸ δὲ Ἀριςίππου συςαθῆναι· — Et: φησὶ δὲ Πολύκριτος ὁ Μενδαῖος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν περὶ Διονύσιον, ἄχρι τῆς ἐκπτώσεως συμβιῶναι αὐτὸν τῷ τυράννῳ, καὶ ἕως τῆς Δίωνος εἰς Συρακούσας καθόδου. Praeter Aeſchinem apud *Suidam* plures alii enumerantur, qui lucri cauſſa, non vna tantum vice, ſed ſaepius etiam Siciliam et alias prouincias ingreſſi ſunt, e *Philoſtrati Libro I de vita Apollonii.* Licet auctorem ſe ignoraſſe ingenue fateatur *Caſaubonus. Leo Allatius.*

ποιήσῃ, ἆρα ἦτος ἐχὶ κακά σε ἐργάζεται; εὐθέως ὡμολόγει ὁ Διονύσιος. Τί ἦν, ἔφη ὁ Αρίςιππος, σὺ τῦτον ἂν ἐργάσαιο; τὰ κάκιςά γε, ἔφη. Τί δ' εἴ τις, ἔφη, ἀφίκοιτο, σὲ φρόνιμον ποιῆσαι, ἆρά γε ἐχὶ ἦτος ἂν ἀγαθά σε εὐθέως ἐργάζοιτο; πάλιν ἦν ὁμολογήσαντος τῦ Διονυσίε· · καὶ μὴν, ἔφη, ἦτος Αἰσχίνης τῶν Σωκράτυς γνωρίμων [3] ἥκει φρόνιμόν σε ποιῆσαι· ὥςε καὶ ἀγαθά σε ἐργάζοιτο ἄν· εἰ δὲ ταῦτα δικαιοῖς ἅτινα ὡμολόγησάς μοι ἐν τῷ λόγῳ, Αἰσχίνην εὖ ποίει. Κἀγὼ ὑπολαβὼν ἔφην· ὦ Διονύσιε, ἑταιρικόν τι καὶ θαυμαςὸν ποιεῖ Αρίςιππος ἦτος, ἦτω [4] συλλαμβάνων μοι· ἡμῖν δὲ ἐ τοσαύτη. ἐςὶ σοφία, ἀλλ' ὁπόση μὴ ἀδικῆσαί τινας ἐν τῇ συνυσίᾳ. Αγάμενος δὲ τῦ εἰρημένε, ἔφη ὁ Διονύσιος, καὶ Αρίςιππον ἐπαινῶν τῶν εἰρημένων, καὶ ἐμὲ εὖ ποιήσειν, ἅτινα ὡμολόγησεν [5] ἐν τῷ πρὸς Αρίςιππον λόγῳ. Οὗτος ἦν ἤκυσεν ἡμῶν τῦ Ἀλκιβιάδυ· καὶ ἥσθεὶς ὡς ἐφαίνετο, παρεκάλει καὶ, εἴ τινες ἄλλοι εἰσὶν ἡμῖν [6] τῶν διαλόγων, ἀνα-

3 Alius γνωρίμῳ fed mendofe. Ita adhaefit *Socrati* vt numquam ab eius latere difcedere videretur. *Socratesque* ipfe faepius id teftari folitus erat *Laertius* p. ita: ἐκ νέυ δὲ φιλόπονος· διὸ καὶ Σωκράτυς ἐκ ἀπέςη, διὸ καὶ ἔλεγε· μόνος ἡμᾶς οἶδε τιμᾶν ὁ τῦ Αλλαντοποιοῦ· *Leo Allatius.*

4 Alius legit ὅτως. *Leo Allat.*

5 Alius codex legit ὡμολόγησαν, non recte, eft forte σφάλμα. *Allat. Editor.*

6 Alius ἡμῶν. Saepiffime fane haec pronomina inter fe confunduntur et permifcentur, cauffa fortaffe eft fubinde dictantis, aut fcribentis ofcitanter. *Editor.* *Plures Aefchinis dialogi ferebantur,* quorum qui acephali vocabantur (quoniam effent valde foluti, nec fonum Socraticae dictionis prae fe ferrent)

ἀναπέμψαι. Ὑπισχνέμεθα ἐν ταύτην, ἡμᾶς [7], ὦ ἄνδρε φίλω τε καὶ ἑταίρω, ἀφιξόμεθά τε διὰ τάχέων. Ἀναγινώσκοντος δέ μου παρῆν Πλάτων, ὀλίγε δέω ἔλαθον [8] γράψαι ὑμῖν, καὶ ἐδόκει αὐτῷ ἰδίᾳ περὶ ἐμε διαλέγεσθαι διὰ τὸν Ἀρίστιππον. Ἔφη γάρ μοι ὡς τε Διονυσίε ἀπηλλάγη· ὦ Αἰσχίνη, τέτε

---

rent) Pisistratus Ephesius *Aeschinis non esse* asserebat; et ex septem, plerosque *Pasiphonti Eretriaco*, Persaeus adscribebat. Aristippum etiam ipsum illius Dialogos suspectos habuisse, refert *Laertius* in eius vita Et *Athenaeus Libro XIV*. Aeschinem ἐκ τῶν φερομένων ὡς αὐτε διαλόγων θαυμάζομεν, ὡς ἐπιεικῆ καὶ μέτριον. Πλὴν εἰ μὴ ὡς ἀληθῶς τε σοφε Σωκράτους ἐστὶ συγγράμματα· ἐχαρίσθη δὲ αὐτῷ ὑπὸ Ξανθίππης, τε Σωκράτους γυναικὸς, μετὰ τὸν ἐκείνε θάνατον, ὡς οἱ ἀμφὶ τὸν Ἰδομενέα φασίν. Vide quae de illis scribat *Athenaeus* Libro V fine, et in eum animaduertat *Casaubonus* Cap. XXIV. *Allat.* Neminem autem harum literarum gnarum fugiet vtilissima et praestantissima trium notorum *Aeschinis Socratici* editio haud ita pridem repetita Cl. doctissimique Prof. *Fischeri*, nunc illustris scholae Thomanae Lips. Rectoris. *Editor.*

7 Locum hunc deprauatum sic emendo: ὑπισχνέμεθα ἐν ταῦτα δι' ἡμᾶς ὦ ἄνδρε φίλω τε. *Leo Allatius.* Versum est: *Nos promisimus; ideoque o amici et socii breui ad vos accedemus. Editor.*

8 ἔλαθον· Quasi diceret, dignam memoratu rem parum abfuit quin omitterem. Verba tamen *haec* non incongrue in *ea* commutarem: εὔλογον δὲ ἃ ἔπαθον γράψαι ὑμῖν· non esse praeter rationem ea litteris tradere, et de illis certiores amicos reddere, quid ipse perpessus fuerit à Platone. *Leo Allat.* De forma exquisita loquendi ap graecos ὀλίγε δέω varium in modum constructa et in aliis etiam cum infinitiuo vt h. l. γράψαι vide bene et copiose disserentes *Vigerum* de Idiott. Gr. L. p. 116. XI. et ad eum *Hoogeveenum* pag. 209 sq. *Editor.*

τούτου παρόντος τοῦ ἀνθρώπου (ἔλεγε τὸν Ἀρίστιππον·) οὐδὲν οὐδαμῆ ἔγωγε ῥᾳδίως ἐθέλω λαλεῖν [9]· Διονύσιος μέντοι μαρτυρήσει μοι, ἅτινα ἐγὼ εἶπον περὶ σοῦ. Καὶ ὁ Διονύσιος τῇ ὑστεραίᾳ ἐν τῷ κήπῳ πολλ' ἄττα ἐμαρτύρει [10] τῷ Πλάτωνι, ὡς εἰρηκότι περὶ ἐμοῦ. Τῆς μέντοι παιδιᾶς τῆς πρὸς ἀλλήλους (παιδιὰν γὰρ αὐτὸ χρὴ λέγειν·) παρεκάλουν αὐ-

τοὺς

9 Alius legit: θέλω λαλεῖν, male quidem. *Leo Allatius.*

10 Vel hoc ſolo teſtimonio officia Platonis in Aeſchinem apud Dionyſium manifeſto percipimus. Adſtipulatur *Plutarchus*, qui Platonis cum Dionyſio colloquium, nomine tantum Ariſtippi immutato, ex hac epiſtola deſumpſiſſe videtur, in commentario *de diſcrimine adulatoris et amici*, Ὁ δὲ Πλάτων, *inquit*, οὕτω πως διελέχθη πρὸς αὐτόν· εἴ τινα αἴσθοιο Διονύσιε δυσμενῆ πεπλευκότα εἰς Σικελίαν, κακόν τί σε ποιῆσαι βουλόμενον, οὐκ ἔχοντα δὲ καιρόν· ἆρ' ἂν ἐάσειας αὐτὸν ἐκπλεῦσαι, καὶ περιίδοις ἀθῷον ἀπαλλαγέντα; πολλοῦ δέω, εἶπεν ὁ Διονύσιος, ὦ Πλάτων· δεῖ γὰρ οὐ τὰ ἔργα τῶν ἐχθρῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν προαίρεσιν μισεῖν, καὶ κολάζειν. Εἰ τοίνυν, εἶπον ὁ Πλάτων, ἐπ' εὐνοίᾳ τις ἀφιγμένος τῇ σῇ δεῦρο, βούλεται μὲν ἀγαθοῦ τινὸς αἴτιός σοι γενέσθαι, σὺ δὲ καιρὸν οὐ παρέχεις, ἄξιόν ἐστι τοῦτον ἀχαρίστως προέσθαι, καὶ ὀλιγόρως; Ἐρωτήσαντος δὲ Διονυσίου· τίς οὗτος ἐστιν; Αἰσχίνης, εἶπεν, ἀνὴρ τῷ τε ἤθει παρ' ὁντινοῦν τῶν Σωκράτους ἑταίρων ἐπιεικής, καὶ τῷ λόγῳ δυνατὸς ἐπανορθοῦν οἷς συνήει, πλεύσας δὲ δεῦρο πολλὴν θάλατταν, ὡς συγγένοιτό σοι διὰ φιλοσοφίας, ἠμέληται. Ταῦτο οὕτως ἐκίνησε τὸν Διονύσιον, ὥστε τὰς μὲν χεῖρας τῷ Πλάτωνι εὐθὺς περιβαλεῖν καὶ κατασπάζεσθαι, τὴν εὐμένειαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀγάμενος, τοῦ δ' Αἰσχίνου καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς ἐπιμεληθῆναι. Nihil hoc ſimili eſt ſimilius. Vndenam ergo ſua habuit *Laertius*, de contemptu Platonis non ſemel in Aeſchine, vt ſupra vidimus tradita, et in Platone etiam iisdem verbis repetita? *Leo Allatius.*

τὲς παύσασθαι τόν τε Ἀρίςιππον καὶ τὸν Πλάτωνα διὰ τὴν πρὸς τὲς πολλὲς δόξαν· Οὐ γὰρ καταγελαςότερα [11] ἔτι ἔχοιμεν ἂν, ἀλλ' ἄττα [12] πράττοντες, ἢ τοιαῦτα ἐπιδεικνύμενοι.

---

11 Sententia illa eſſe videtur: Maxime nos tum eſſe aliis deridiculo, cum alia operemur et alia profiteamur, cum verbis facta non reſpondent. *Ariſtippus* etenim *et Plato* diſſidebant, viri in philoſophia non infimi nominis, *pacem eſſe capiendam*, *euitanda iurgia*, *inimicitias deponendas*, *officia in eiusdem generis homines conferenda* — quotidie aliis ſuggerebant, et in his ſe magnifice venditabant: quis poſtea non rideret dum videt eos more veſanarum muliercularum morologis ſermonibus in ſemet verba fundere, iurgia ac diſſidia exercere? Debent enim philoſophi plus ab aliis hominibus, quam viri à pueris, differre, ideoque tales quales eſſe ſe dicunt, vt contendebat idem *Plato* ep. 4. φανερὲς ὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμὲν τοιῦτοι, οἷοί περ φαμέν. De diſſidio *Platonis* et *Ariſtippi Laertius ita:* Εἶχε δὲ φιλέχθρως ὁ Πλάτων καὶ πρὸς Ἀρίςιππον. Ἐν γῦν τῷ περὶ ψυχῆς διαβάλλων αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ὐ παρεγένετο Σωκράτει τελευτῶντι, ἀλλ' ἐν Αἰγίνῃ ἦν καὶ συνέγγυς (σύνεγγυς). Tantum *Leo Allatius.*

12 De πολλ' ἄττα et ἄλλ' ἄττα —— vide *Vigerum* libr. laud. p. 33. ſq. *Editor.*

F I N I S.

Θεῦ διδόντος ὐδὲν ἰσχύει φθόνος·
Καὶ μὴ διδόντος ὐδὲν ἰσχύει πόνος.

INDEX

INDEX

PRIMVS NOMINVM PROPRIORVM.

NVMERVS PAGINAM INDICAT.

A

B.

Μῆδοι

Συράκουσαι

T

Φ

X

Ψ

INDEX

INDEX ALTER

Seu potius *Lexicon phraseologicum* in Aeschinis Epistolas XII. et in Appendicem, nouum plane summaque cura et labore confectum. Vocum inflexiones eo plerumque retinui, vt quisque earum in Aeschine percipiat rationem et vsum: sunt enim qui, idque non immerito, sic esse debere comparatum indicem quem vocant, postulent, cum vt non omnium auctorum ita nec quorumcunque temporum eaedem vocum formae reperiantur. Restant nonnulla intellectu difficiliora, quae si in scholis fuerint curatius paullo expedita, in posterum corrigemus, si alioqui sint ita faciles docti magistri, qui sua denegare nolint petituris. Emendando enim statim quod non est ad palatum aut obuium valde, eo inquam mihi quidem, in his epistolis confici res non videtur. Tempus vero, subsidia selecta, assiduitatis sedulitas in vniuersum omnia vincere merito existimantur.

A

ἀγαθὰ ἐργάζεσθαί τινα 103. *bene tractare aliquem.*

ἀγαθὰ πολλὰ ποιήσω σοι 69. *multis afficiam bonis.*

ἀγαθῇ τύχῃ 83. *fortunate*, item *Nemesis.* h. l. *cum Diis.*

ἀγαθῆς τύχης δέομαι 80. *infortunatus sum.*

ἀγάμενος τῦ εἰρημένου 103. *eo, quod dictum erat, oblectatus.*

ἀγανακτεῖν ὐδέν 39. *neutiquam lamentari.*

— — τινὶ 40. *succensere alicui* ταύτῃ τῇ πόλει.

ἃ γὰρ ἐγώ ἐδιδάχθην παθὼν 52. *quae sub Orbilio, aut summo labore edoctus* cet.

ἄγειν τινὰ i. q. αἴρειν τινὰ 44. *celebrare, laudibus tollere.*

— υἱὸν ἐπ' Ολύμπια 46. *ad certamina Olympica.*

ἀγνοεῖν, ἠγνόυν, ὅτι 80. *nesciebam.*

ἀγοραῖος, ἀγοραῖα 45. *vilia, abiecta, circumforanea.* differt ab ἀγόραιος, ἀγόραια Act. XIX, 38.

ἀγορὰν (κατὰ τὴν) ἐντυγχάνειν τινὶ 102. *incidere in aliquem in foro.*

ἄγος

ἄγος Κιμώνειον 75. i. q. *μίασμα Budaeus v. μιάς. Hesych.* h. v. inter alia sic: ἄγος ἐν Πέργῃ ἱέρεια. item ἄγνισμα θυσίας. Σοφοκλῆς Φαίδρᾳ. cf. Wolfii Anecdott. graeca Tom. IV. p. 181.

ἄγριος. ἀγρίων συῶν παρέχειν 51. *apros apponere.*

ἀγχιστὰ τινος ἑστάναι per sync. pro ἑστηκέναι 94.

ἀγωνιζόμενος ὑπὲρ τινος 58. *annitens ne quis* cet.

ἀγωνιζομένους θεάσασθαι 45.

ἀγωνίσασθαι ἱκανοί ἐσμεν πρὸς τινὰ 83. *resistere.*

ἀδελφὸς, τρεῖς ἀδελφοὺς 46.

ἀδικῆσαί τινα ἐν τῇ συνουσίᾳ 103. *offendere in conuertione, consuetudine.*

ἀδικήσαντες οὐκ εἰσιν, παῖδες ὄντες 99.

ἀδίκως φεύγειν 39. *iniuste damnari.*

ἀδοξίᾳ (ἐν) γεγονέναι 41. *in ignominia fuisse.*

ἀδοξότατον ἐστιν seu ποιεῖ 56. *ne minimam affert gloriam* sec. Wolfium.

ἀεὶ προαιρούμενοι τὰ τῶν — 92. *sectantes.*

Ἀθηνᾶν διδόναι ἔγγυον 87. prouerb. *Mineruam belli vadem spondere.*

ἀθλητὴς 71. *luctator.*

αἰγιαλὸς 65. *littus, ora maritima.*

αἰσχρόν ἐστι, πῶς οὐκ; 37.

αἰσχύνεσθαι, ᾐσχύνθη τινὶ 51. 70 *pudefieri.*

αἰτίαις ἐπ' αἰσχραῖς ἑαλωκὼς 97. *rerum turpium conuictus, damnatus.*

αἰτιᾶν νόσους ἢ δίκας ἢ πάντα μᾶλλον τοῦ μὴ 62. *caussari.*

αἰτιᾶται γὰρ ἕκαστος αὐτοὺς 92. *accusat eos* cet.

αἴτιοι γεγονέναι δοκεῖν ἑαυτοῖς 83. *sibi ipsi imputandam esse.*

αἰτιῶνται μὲν ὑμῶν τὴν 79. *accusant.*

ἀκμάσαντες ἐν πατρίδι 38. *florere.*

ἀκμὴ ἡ. 60. *flos iuuentutis, summus aetatis vigor.*

ἀκμὴν i. q. ἔτι καὶ νῦν 37.

ἄκουε ὅστις ἐστιν ὁ δεῖνα 41.

ἀκούειν πατρίδα λοιδορουμένην 37.

ἀκούσασα ἡ τίτθη 70.

ἀκρασία καὶ ἔργα τινὸς 66. 75 sq. *intemperantia.*

ἀκροάσασθαι 61. *audire, auscultari.*

ἀκροᾶσθαί τινος, (οὐκ) 62.

ἀλαζονεύομαι πρός τινα 90. *iactu me erga aliq.* Med. tantum.
ἀλγεῖν ἧσσον 64. *dolere minus.*
ἀλγηδὼν, — δύνες ἐ μεγάλαι 26. *dolor.*
ἄλευρον, ἐξ ἀλεύρων 50. *farina.*
ἁλίσκω, — κομαι, ἑάλων pro ἧλων 39. 91. *cecidi caussa, damnatus sum.* vid. ἑωλακ.
ἀλλὰ γὰρ ἅλις μὲν δακρύων 55. *fit modus lacrymis.*
ἀλλὰ καὶ — καὶ — καὶ — καὶ. polysyndetice 64.
ἄλλα καλλίω παρέχειν 51.
ἀλλὰ μή; 37.
ἄλλα (τὰ) συμπράττειν 57.
ἀλλὰ τυχὸν ἔτι καὶ 58. Ep. VII. *sed forte etiam adhuc.*
ἀλλ' ἄττα πράττειν ἢ ἐπιδείκνυσθαι 106. *quam docere.*
ἀλλ' ἔτι τὶς μνήμη 58. Ep. VI. *einiges Andenken.*
ἀλλήλαις παιδιὰ (ἡ πρὸς) 105. *mutuus iocus.*
ἄλλης πόλεως ἢ ἀνθρώπων ἐπιθυμεῖν 52.
ἀλλήλων πυνθανόμενοι 28. *quaerentes alter ex altero.*
ἀλλοσέ ποι τῶν σπλάγχνων 55. *aliò quopiam, in alium viscerum locum.*
ἄλλο οὐδὲν, ἢ ποῖ λήξει — προσμένων 74.
ἄλλως θεοὺς. (μὰ τοὺς) 80. negat plerumque.
ἀλλόφυλον ἔθνος ἀφικνεῖσθαι 28. *alienigena gens.*
ἄλλως δὲ μὴ ῥᾴδια τισὶ 76.
ἄλλως φρονεῖν 34. *aliter sentire.*
ἄλλῳ τινὶ Ἀθηναίων 35.
ἅμα εἰληφότας δωρεὰς εἶδον αὐτοὺς 93. *qui acceperant.*
ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, ἴδεν 70. *me intuentem vidit eum.*
ἅμα λέγων καὶ ἁρπάσας τὴν παῖδα 69.
ἁμαρτάνειν, ἁμαρτοῦσι τὰ μέγιστα. 61.
ἅμα τῇ ἕῳ ἐλθεῖν που 26. *primo mane.*
ἄμεινον μέντοι καὶ δικαιότερον 61. *melius et aequius fuisset.*
ἀμείνω οἶνον τοῦ παρ' ὑμῖν 50. *vin. mel. quam vestrum.*
ἄμμος sec. al. nom. propr. 63. *arena. Ammus.*
ἄμπελοι συχναὶ 64. *frequentes vineae* seu *vites.*
ἀμύνασθαι δυνήσεσθαί ποτε 37. *Jemals wieder aus Bret kommen zu können.*
ἀμύξει, (ἃ τὴν γνώμην,) ἀμύσσειν i. q. ἀποσχάζειν 94 vlt. *abstergere, eradere.*

ἀναγι-

ἀναγινώσκοντός μου παρῆν 104.
ἀναγκαζόντων νόμων 96. *legibus vrgentibus.*
ἀναγκαιότερον δήπυθεν 100 sq.
ἀναγκάσαντες κατασκαφῆναι 88.
ἀνάγκην εἶναι seq. infinit. 45.
ἀναγορεύειν τινὰ πατέρα 72. *nuncupare al. patr.*
ἀναισχυντία τοσαύτη 74. *tanta impudentia.*
ἀναλαβόντες ὅπλα 83 *armis captis.*
ἀναμνήσθητέ μυ 99. *recordamini mei.*
ἀναμιμνησκόμενός τις ἧς ἔσχηκε δυνάμεως, ὐ δὲ τῆς παρέσης 85.
ἀναξίως ἀτυχῆσαί τινος 39.
ἀναπέμψαι καὶ, εἴ τινες ἄλλοι 104.
ἀνατείνει τὔτε τὸ γένος εἰς τὸν 44. *ad quem refertur.*
ἀναφαίνεται καθαρῶς, ἃ 92. *clare, luculenter apparet.*
ἄνδρε φίλω τε καὶ ἑταίρω dualis 104.
ἄνδρες Ἀθηναῖοι saepius.
ἀνδρὸς καὶ πόλεως ἔργον ἐςὶ 84.
ἀνδρῶν ἐν ἥβῃ νέων 81. *virorum in flore iuuentutis.*
ἂν εἴη σοι τάχα ἀπολογία 62. Ep. VIII. *superfit forte defenfio.*
ἀνέκραγεν ἡ τίτθη 70. *clamorem fuftulit.*
ἀνελίσσω. ἀνειλιγμένον βιβλίον 44. *reuoluto, aperto libro.*
ἄνεμος ἐξώςης ἐμπεσὼν 29. *ventus afper, violentus, irruens.*
ἄνεμος ἦν σκαιὸς 25. *faeuus, vehemens.*
ἀνέμῳ κατήχθημεν 75.
ἀνέχεσθαί τινος 61. *ferre aliquem.*
ἀνήρηνται πόλιν οἱ παῖδες 96. *perdiderunt,* ἀναιρέω.
ἀνθρωπίνων (εἴς τι) ἀποβλέπειν 35.
ἀνθρώπυ τούτου παρόντος, in contemptum dictum 105.
ἀνθρώπων φιλαπεχθημόνων πόλις 94. *infenforum.*
ἀνιᾶν βύλει ἡμᾶς, ὦ δεῖνα 38. *affligere, infeftare.*
ἀνιάσομαι 62 *indigne feram, doiebo.* ἅπαξ *femel* i. e. h. l. *femper.*
ἀνοιδεῖν. ἀνῴδει τὰ ςέρνα καὶ τράχηλος 26. *tumebant pectora et collum.*
ἀνόσιον καλῶν λέγειν τινὰ 70. *recte factorum expertem.*
ἀντιγράφυς προκαλεῖσθαι 85. in ludis Olympp. vid. notam.

ἀπογράφοιτό τις ἔτι 84. in ludis olympicis, si quis inter candidatos nomen profitetur apud Ἑλλανοδίκας.
ἀποδοῦναί τινι πρέπουσαν χάριν 58.
ἀποδόμενος ὕβρεις 90. ἀπέδοσαν ζημίαν 44.
ἀποθανόντες οἱ ἄνθρωποι 91. omisso ὡς, οὕτω καὶ.
ἀποκρίνασθαι scil. λέγεται 46. *respondisse dicitur.*
ἀπόλαυσμα, — λαύσματα κάλλιω, 51. *deliciae.*
ἀπολέσαντα ἡμᾶς τὰ 45 *quae nos perdidere.*
ἀπολογία ἂν εἴη σοι τάχα 62. *defensio, excusatio.*
ἀπολωλέναι διά τινα 70. *perditum iri propter* cet.
ἀπόντα (εἰς) βλασφημεῖν τι 36.
ἀπόντα με δίκην γράφουσί τινες 77. *me absentem accusant.*
ἀπόντι μοι 61. *absenti.*
ἀπόπτω (ἐν) εἶναι ἤδη simplic. 29. ὁ καὶ ἡ ἄποπτος alias est *inuisus, inuisibilis*, h. l. autem i. q. πόῤῥωθεν ὁρώμενος.
ἀποῤῥὼξ ἐστι τούτου γένους ὁ δεῖνα 46. *germen, proles.*
ἀποστῆναι ἂν τῶν τρόπων 99.
ἀποτίνειν χάριν 48 *referre gratias.*
ἀποφεύγοντες ᾠχόμεθα 28 *Vigerus* p. 349. 355.
ἀποχρῆν *sufficere* 45 sic *Lucianus* eo vtitur.
ἀπόχρη τὸ μηδὲν παθεῖν 88.
ἀποχρῶσα δίκη 56. *sufficiens et abundans poena.*
ἅπτεσθαι Med. seq. genit 45. ἅπτεσθαι καινοτέρων πραγμάτων 80 *moliri noua.*
ἀπὼν ὑπό σου λοιδορούμενος 36.
ἆρα οὗτος οὐχὶ κακά σε ἐργάζεται; 103.
ἀράγε οὐχὶ οὗτος ἄν; ibidem, *nonne hic igitur?*
ἆρ' ἀπορεῖ γε 72. *non ergo destitutus.* Cum genitiuo.
ἀργία, ὑπ' ἀργίας ἡσυχάζειν 63. *ex segnitie quiescere.*
ἀργοὶ γεγονέναι δοκεῖν 79. *pigri, segnes.*
ἀργύριον εἰσπράσσειν παρά τινος 57. *exigere pecuniam.*
ἀργύριον λαβὼν οὐκ εὑρεθήσομαι 90.
ἀργυρίου τάλαντα τρισμύρια 81.
ἀρκέσαι λέγων (οὐ δυνάμην) 66.
ἀρκέσαι πειράσομαι 58. Ep. VII. *sufficere, par esse, tentabo.*
ἀροῦντά τινα ἰδεῖν τὰ χωρία εἴκοσι ζευγῶν 93.
ἆρ' οὖν, ὡς καὶ Φιλίππῳ 93.

B.

δια-

E

ἐγέ-

εἶναι

εἶναι περὶ πόλιν sc. Λίνδον 48.
εἶναί τινι γέλωτος 56.
εἶναι υἱὸν ἄλλου τινὸς πείθεσθαι 71.
εἶναί φημι cum genit. more latinor 51.
εἰπεῖν ὑπὲρ ἄλλης ἡδονῆς αὐτόν φασι 52.
εἴποιμ' ἂν (τοσοῦτο), ὅτι 48.
εἶπον περί σου, (ἅ τινα ἐγὼ) 105.
εἴ που πυνθάνοιο 42. *si quaerere velles.*
εἰπὼν 45. *nominans*, vt Io. X, 35. 1 Cor. XII, 3.
εἰργασμένους. ἐργάζεσθαι τροχῶν ἄξια *poenis et cruciatu, v. g. rotis, digna patrare.* vid. τροχῶν.
εἰρηκότι περί του μαρτυρεῖν 105.
εἰρημένου (τοῦ) ἀγάμενος ὁ δεῖνα 103.
εἰρηνεύειν καὶ πολεμεῖν 86.
εἰσαγάγειν τινὰ παρά τινα 102.
εἰς δίκην τινὰ παταστῆσαι 90. *in ius vocare.*
εἰσεγένοντο ἐν αὐτῇ (χώρᾳ) οἱ θεοὶ, ὑπὲρ αὐτῆς sc. χώρας 82.
εἰσέρχομαι (ὡς δὲ οἴκαδε) 80. *cum domum redeo.*
εἰσπράσσειν. εἰσπράξων ἀργύριον παρά τινι 57. *exigere.*
εἰς τοὔμπροσθεν 75. vid. τοὔμπρ.
εἶτα τελευτήσαντες 99.
εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα *deinde in hospitium*, pro ὡς πρὸς 75.
εἴ τι δέοι καλούντων ἡμῶν 76.
εἴ τι ἔπαθον τῶν εἰωθότων Ἀθήνησιν 51.
εἰωθὸς ἔπος λέγειν 69.
ἕκαστα (τὰ) ὡς ἂν συμβαίνοι 32. — ἑκάστην sc. πόλιν, τινὰ δράσσειν 65. simplic. alioquin vel εὖ vel κακῶς δρᾷν *bene facere vel nocere.* — ἑκάστοις αὐτοῖς (πρὸς) 67. — ἑκάστοτε 43.
ἐκεῖ saepius. ἐκεῖθεν 74. ἐκεῖσε 78.
ἐκθορὼν ἐκ τῶν θάμνων 69. *prosiliit è fruticeto.*
ἐκκλησίαι, ἐκκλησίαις τοῦ δεῖνος 43. — σίας 53.
ἐκ μέσου γενομένων 92. *mortuorum scil. ciuiliter.*
ἐκπέμπειν φωνὴν (οὐδὲ μίαν) 37. *ne biscere quidem.*
ἐκπεπτωκόσι τῆς πατρίδος 35.
ἔκπυστον γίνεται τὸ πρᾶγμα 70. à πύστις *rumor, fama.* themate πυνθάνομαι, *es wird ruchtbar, facinus diuulgatur.*
ἐκρίθη Ἄρης πρὸς τὸν — ὑπὲρ — ἐν 83.
ἐκ τούτου scil. χρόνου 28. *ex eo tempore.*

ἐπι-

ἐργάζοιτο 103. *moliretur.* ἐργάσαιο *ibid. molireris in eum?*

ἐργάζομαί τινα οἷα εἰκός ἐστι 70. *tractare prout meruit.*

ἐργάσασθαί τι οἷον ἐν 74.

ἔργον ἐστὶ πόλεώς τε καὶ ἀνδρὸς, δεῖν 84.

ἐρείπια πάντα 64. *collapsa, ruderata, in ruina.*

ἔρεισμ' Ἀθᾶναι ἑλλάδος 43. *firmamentum, adminiculum, fultura Cicero. Lucianus* quoque.

ἐρημίαν (εἰς) περιέστηκε πόλις τῶν 77. *respubl. eorum, a quibus gubernetur, laborat penuria.*

ἐρημίᾳ τε (ἐν) καὶ φυγῇ πατρῴᾳ 97.

ἔρημος φίλων 58. *amicis destitutus, priuatus.*

ἐρῶσί με φρονοῦντα τὰ τῶν 77.

ἔρχεσθαι ἐπί τινα, v. g. ποταμὸν 67.

ἐς νῆσον s. πόλιν 48.

ἑσπέρας — ἐπὶ θάλασσαν sc. ᾠχόμην 23.

ἑστάναι pro ἑστακέναι, ἅμα τοῖς 45.

ἑστάναι ἄγχιστά τινος 94.

ἑστιᾶσθαι λαμπρῶς 48. *splendide lauteque exceptum esse conuiuio.*

ἔσχεν (ἣν δόξαν) ἐπὶ χρηστότητι 100.

ἐσχηκέναι πάλαι ποτ' ἰσχύν 84.

ἑταιρικόν τι καὶ θαυμαστὸν ποιεῖν 103.

ἑταῖρος, ἑταίρων 53.

ἕτεροι μὲν ὡς ἔοικε 97.

ἔτι νήπιοι φεύγουσιν 97.

ἔτι σήμερον 71.

ἕτοιμος ἤδη 77. 78.

ἔτος, ἔτη τριάκοντα (τρία καὶ) 89.

εὖ ἔχειν τινὸς 72.

εὐήθεια, ὑπ' εὐηθείας πείθεσθαί τι ibid. *credere aliquid per animi simplicitatem et stultitiam.*

εὐθέως saepe — φεύγων ᾠχόμην 74.

εὐθὺς ὡς διέβην 32. *simulatque exieram.*

εὐμενῶς 32. *bene.*

εὔνοια, εὐνοίας. 61. *beneuolentia.*

εὐπειθὴς καὶ αὐτάρκης πείθειν δοκῶ 100.

εὖ ποίει τὸν δεῖνα 103. εὖ ποιήσειν με, ἔφη *ibid.*

εὐπρεπεστάτας γυναῖκας ἑώρων 93. *venustissimas.*

εὐτρεπὴς λόχος ἐπί τινα 69. *paratae insidiae* vid. not. 27.

εὐγε

I

καὶ

κατιὼν δὲ *procedens vero* ἔφη 72.
κάτω μέρη (τὰ) 26. *inferiores partes.*
καυχήσασθαι ὄτως 46. *gloriae praerogatiuam dedit.*
κεκτημένος βραχέα 64. *egenus existens.*
κεχρῆσθαί τινι 58. κέχρηται περὶ τινὰ 49.
κηδεστής, — τὸ 57. *affinis.* Vid. *Spanhemius ad Iulian.* Orat. I. p. 287. de hoc vocabulo plura.
κῆδος τὸ, κήδους 65. *necessitudo, affinitas.*
κήπῳ (ἐν τῷ) 105.
κιμώνειον ἄγρας φεύγειν 75.
κινεῖν τι τῶν πραγμάτων *lacessere, turbare statum reipublicae.*
κοινόν μοι τοῦτ' ἔστι πρός τινα 59. sq. *commune est cum* cet.
κολακεύειν 78. κολακευόμενοι ἡσθησόμεθα 83. *und ein Vergnügen dran haben, wenn man uns schmeichelt.*
κομιδῇ εὐτελὴς τὴν δίαιταν 57.
κομίζω, ἐκόμιζε, κομίζων ἐπιστολὴν ibid. κομιοῦμαι, κομιούμενος χάριν τινί τινος 93.
κράτιστα βούλεσθαι 80.
κράτιστόν μοι τοῦτ' ἔστι 86.
κρείσσων ἐγένετο δεινότης τοῦ δεῖνος τῶν 90.
κρίνεσθαι πρὸς — ὑπὲρ — ἐν 83. *personam, rem et locum iudicii indicantia.*
κυὼν λυττῶσα, κυνὸς λυττώσης ἀπηλλάχθαι 52.
κωλύοντος αὐτὴν (γυναῖκα) τοῦ πατρὸς 96.
κωλύων ἡμᾶς μιμεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα 100.
κωμῳδία, οἷον ἐν κωμῳδίαις 74.

Δ

λάβε μου τὴν παρθενίαν 68 sq.
λαβεῖν χρήματα ὡς ἐξὸν 90.
λαβόμενός μου τῆς δεξιᾶς 102. *dextra prehensa.*
λαβόμενος φλυαρίας ποιητικῆς 66.
λαβὼν ἀργύριον οὐχ εὑρεθήσομαι 90.
λαβὼν δίκην κατὰ τοὺς νόμους 90. *damnans legitime.*
λαβὼν (μὴ) αὐτὰ sc. χρήματα 90.
— πολλὰς πληγὰς 72.
Lacuna quaedam restituta in Ep. XII. p. 94. no. 35.
λαλεῖν οὐδὲν οὐδαμῇ ῥᾳδίως 105.
λαμβάνω τὴν δεῖνα 69.

M

μο-

Ξ

O

ὄχλοις

Π

παρα-

παραπρεσβείας δίκη 77.
παραπρεσβεύσας τὸ — κατὰ τῆς 93.
παρασκευάζω *ich mache Anstalt.* παρεσκεύασέ μοι δοθῆναι
   οἰκίαν καὶ χωρίον 49.
παρασχὼν ἀφορμὴν τοῦ 91.
   —— σεαυτὸν ἡμῖν ἰδεῖν 56.
παρὰ τῆς φύσεως ὑπάρχειν τινί τι 97.
παρά τινα εἰσάγειν τινά 102.
   — τινι μαθεῖν τὸ γράμμα 43.
   — τῳ τυγχάνεσθαί τινας 93.
παραχρῆμα δεξιᾶς μου λαβόμενος 102. *dextra prehensa.*
πάρειμι *adsum, praesens sum.* παρὼν ἔτυχε 48. παρὼν
   διαλέγεσθαι τινι 60 sq. παρόντος τούτου 105. παρούσης δυνάμεως μνησθῆναι 85. οἵων παρόντων 50. (ὑπὲρ τῶν) βουλεύσασθαι 84. — παρόντας (τοὺς μὲν) ἀκούω 77. παρούσας ἀφορμὰς 84. παρόντα 52. πάρεισι (οὗτοι) καταπρήσοντες ἡμᾶς 74. πάρῆν Πλάτων 104. etc.
παρεκάλει καὶ *rogabat etiam* ἀναπέμψαι 103.
παρεκάλουν αὐτοὺς παύσασθαι 105 sqqu.
παρέρχεσθαι. παρελθοῦσα εἰς τὸ στάδιον 45.
παρέσχεσθέ μοι εὔνοιαν 61.
παρέχειν τινί τι 51. *praebere, verschaffen.*
παρεχόμην seu παρεσχόμην 93. *quae illi praestiti.*
παρθενίαν μου λαβὲ 68. 69.
παρθένος, ὄνομα Καλλιρόη 68. παρθένους γαμουμένας ἔρχεσθαι ἐπὶ ποταμὸν νενόμισται 67.
παῤῥησία, παῤῥησίας πρόσχημα 78.
παρὼν ἔτυχε 48.
πᾶσι τέλεον καταφανῆ 91.
πατέρα ἀναγορεύειν τινὰ 72.
πατρίδα ἔδωκεν αὐτοῖς τὴν πόλιν 96.
   — τὴν ἐμὴν πείθειν δοκῶ.
πατρίδας ἑαυτῶν (πρὸς τὰς) ὡς διάκεινται 93. *quomodo animati sint erga.*
πατρίδος ἄγχιστα ἑστάναι 94.
πατρίδων (ἐκ) φεύγοντες 92.
πατρὸς δημοποιήτου οὐκ εἶναι 97.
   — κωλύοντος αὐτὴν 96.
   — τῶν ἐπιφανῶν ἐστί τις 68.

πληγὰς

προσβάλ-

προσβάλλειν τινὶ νόσον 28. *morbum infligere.* *Budaeus* in Lexic. h. v. hunc noltrum locum ita laudat: ἐκ δὲ τέτε ὧν κ. τ. λ.

προσδοκῶν τὰς παῖδάς σου βοηθὰς ἔσεσθαι σοι 38.

προσέχειν τινὶ *de perfonis et rebus*, προσέσχομεν Αθρώνῃ feu Τορώνῃ *appellere nifi fumus* 30 fq.

— ἀναγκαιότερον προσέχειν vel προσέσχεν 100. 101.

προσέχοντες νῦν ἡμῖν 99.

προσείκει pro προσήκειν, ὅτι 80. *conuenit.*

προσῆκον adiect. ἐςὶ 45.

προσηκόντων ἡμῖν 34. *propinquorum, neceffariorum, die uns angehören.*

προσῆλθον ἐγὼ τῷ πολιτεύεσθαι 89. *acceffi ad rempubl.*

πρὸς (ἡ) τὰς πολλὰς δόξα 106. *bonos communis.*

προσθεῖναί τι αὐτῷ 55. *fich was zuziehen*, προσθῆς σκυτῶτε τῦτο τὸ μίασμα 38.

πρόσθεν (ἐκ τῆς) ἰσχύος 84.

προσιέναι τινὶ 34. *adire aliquem.*

προσιόντα ὄχλον τῇ θύρᾳ ἰδεῖν 74.

προκαλοῖτο ἂν τὰς ἀντιγράφας 85.

προσκρέειν. μὴ πρόσκρεε 32. *noli offendere nec te potentiores nec inferiores.*

προσκυνεῖν. προσεκύνησε.70. neutral. *falutauit.*

προσμένειν. προσμένων ποῖ λήξει κ. λ. 74.

πρὸς μητρὸς 33 alibi τὸ γένος fupplet, fic de Demofthene dicit: ἐκ τῶν νομάδων Σκυθῶν τὰ πρὸς μητρὸς γένος ὤν.

προστάξαι τὶ 48. ep. V.

πρὸς τῦ Διὸς, (ἀλλὰ μὴ) μὴ σύγε, ὦ 37.

— τύτοις (ἄλλα) 51.

προσφέρεσθαί τινι φαύλως 39. *praue, inique tractare aliquem.* προσφερομένας. Vid. Lud. Kufter de Verbis Mediis IV. 2. 1.

πρόσχημα τῆς παῤῥησίας 78. *praetextus, velamentum.*

πρόσωπον τὰ μὲν πρόσωπα 26.

πρόσω φεύγειν 78.

πρότερον *olim, antea, facilius, inprimis.* faepe.

— (καὶ) ᾤόμην 75. ep. XI.

— μὲν, εἶτ' ὕστερον 95.

— (ἃ) συνέκρυπτον, ἀναφαίνεται 92.

P

Σ

συνεῖναί τινι ἀεί. 52. *semper quocum esse, versari.*
συνέκρυπτον (ἃ) πρότερον 92.
συνελθεῖν ἐκ τύχης, συνέλθῃς 56. *von ungefähr zusammenkommen.*
συνεκπίπτειν. συνεξέπεσέ μοι ἡ γυνὴ 96.
συνεταιρέω. συνετερηκέναι τὴν ἀκμὴν τοῖς νέοις, 60. *florem aetatis libidinose perdidisse, consumpsisse, cum* cet.
συνήθη ὑμῖν αὐτοῖς ποιεῖν 99.
συνουσίᾳ (ἐν τῇ) 103. *im Umgange.*
συντάσσειν. συντετάχθαι ξένον 47.
σῦς ἄγριος, συῶν ἀγρίων 51. *porcus agrestis, aper.*
συστρατία, — τίας pro συμμαχίας 86.
συχναὶ ἄμπελοι 64. *frequentes, permultae vites.*
— ἐγένοντο αἱ γαμούμεναι 67.
σφόδρα εἰδέναι, ᾔδειν 45. σφόδρα (λαμπρῷ) 23.
— φιλανθρώπως 64.
σχετλιάζω. σχετλιάσοντι μᾶλλον ἐμοῦ 75. Est synon. τοῦ καταγελᾷν aut μωκᾶσθαι
σώζειν δυναμένοις (μηδὲ αὐτοὺς) 37.

T

τὰ κακιστάγε 103. *pessime sane scil. tractarem.*
τάλαντα ἀργυρίου τρισμύρια 81.
τέλεον καταφανῆ πᾶσι 91.
τελευτήσαντες (εἶτα) 99.
τελευτήσαντος Ἀλεξάνδρου 79.
τετταράκοντα πέντε 53.
τέτταρσιν ἡμέραις ὕστερον 69.
τευξόμενος προμηθείας παρά τινι 93.
τέως 32. *nunc, vorizt, tamdiu, interea.*
τηλικαύτην δίκην 76. *tantum poenam dedi* cet.
τί δ' εἴτις, ἔφη 103.
τιμᾷν τινα εἰκόνι χαλκῇ 44.
τίνι γὰρ ἄλλῃ γυναικὶ; 46.
τί οὖν, ἔφη, σὺ τοῦτον ἂν ἐργάσαιο 103. *tractares?*
τί παθὼν 33. *quo animo? cur?*
τίς γὰρ οὐκ οἶδεν, ὅτι 91.
τίς ἐστὶ τοῦ χαρίζεσθαι προαίρεσις 78.
τίτθη, ἡ 70. vid. notam 34.

Υ

Φημὶ

χρυσίον. χρυσίυ ἀπέφθυ 81. *obryzi, auri puri*, de quo vid. Interprr. ad *Sueton.* Neron. 44. *Salmas.* ad Solin. p. 760. Clav. *Ernesti* Cic. v. *obrussa.*

χρῶμα, οἷον ἐκόμιζεν ἕκαστος οἴκοθεν 28. — ποικίλων ἀνθρώπων 19.

Ψ

ψαμαθόεις — θοῦντος 29.

ψηφίζεσθαι. ἐψηφίσασθέ τι τινι 61. *vos decreuistis* cet.

ψηφισαμένους 61. *qui decreta fecere, quae* cet.

Ω

ὦ nota vocatiui 37. 58. 90. 103. 104.

ὦ ἔδωκα τὴν μοῦ παρθενίαν 70.

ὦ sc ἤθει ἀναγκαιότερον προσέχειν 100.

ὦ καὶ ἐμαυτῷ — φαίνομαι 53.

ᾤκησα (ἐν ᾧ) οἰκέω 54. *habito, viuo.*

ᾤμην δεῖν σοὶ γράφειν 75. *putabam*, ab οἶμαι.

ὡμολόγει εὐθέως 103. *statim annuit.*

ὡμολόγησας (ἅτινα) 103. *quae affirmasti, spopondisti.*

ὡμολόγησεν, ἐν τῷ λόγῳ *ibid.*

ὤνησε (τί) τὴν πόλιν; 83.

ὢν παραπλὴξ τὴν διάνοιαν 87. *mente perculsus, vesanus, demens.*

ᾠόμην δεῖν ὑμῖν ἐπιστέλλειν τῦτο 75. *existimabam hoc vobis esse scrib.* ab οἴομαι.

— συμβυλεύειν 76. *hoc consilii dare.*

ὥρα (αἷς sc. παρθένοις, ἡ) ἐπιτρέπει γαμεῖν 67. *quibus actas nubilis nubere permittit.*

ὡς δὲ ἦμεν ἤδη ἐν 29.

— — οἴκαδε εἰσέρχομαι 70. *domum ingredior, redeo.*

— δή, ἐπειδὴ 93.

— διάκεινται πρὸς τὰς πατρίδας 93.

— δυναμένυς ἄρχειν 79. ὡς fere abundat.

— εἰρηκότι περὶ τῦ 105.

—, ἐλλείπει post ὅτι ante ἀποθανόντες, aut alia eiusmodi particula 91.

— ἐνέδωκε τὴν νύκτα, de morbo 63.

— ὥστ

ΣΦΑΛ-

ΣΦΑΛΜΑΤΑ

Et lyncea fallerent aliqua, itaque

Pag. 13 lin. 1 lege Constantino et lin. 4 exprimendum.

— 28 nota 30 lege ποικίλον.

— 29 — 37 — ξυνόπτω.

— 30 sq. Τορώνη l. Πορώνη sunt delenda.

— 40 lin. 2 lege ἀπέθανε.

— 41 — 2 ἄν.

— 45 — 1 ᾔδειν.

— 46 — 2 ἀποκρίνασθαι.

— 48 * lin. 4 liberalitate.

— 58 Ep. VII. Ἐγώ.

— 63 nota 2 verba: cfr. ep. XII. pertinent ad finem notae 7.

— 69 nota 29 lin. 3 lege Σκαμανδρωνύμου sed illud e super.

— 81 nota 46 lin. 6 παρᾳμνοῦντες.

— 93 — 24 — 1 lege τὲ ὢν.

— — — * ——— παρεχόμην.

— 94 — 36 lin. 5 lege *miserius*.

— 100 *Verba*: Lector meus cet. *sunt Taylori*.

— 105 nota 10 lin. 9 ὐκ.

Leuiora beneuolus lector ipse corriget.